

LUDZIE ELBLĄSKIEJ BEZPIEKI

Tobie
Towarzyszowi z Bezpieczeństwa
poświęcam ten wiersz.
Za Twą miłość ogromną do ludzi
i Twych nocy bezsennych niepokój,
za Twą troskę o dzień nasz powszedni
i walkę codzienną o pokój.
Za Twą wierność niezłomną dla Partii,
za Twe serce dla Partii bijące,
ściskam Twą dłoń uzbrojoną
i słowa przesyłam gorące.

Fragment wiersza Leona Kowalskiego *Towarzyszowi z Bezpieczeństwa*
zamieszczonego w antologii *Wiersze i pieśni poświęcone pracownikom bezpieczeństwa*, Warszawa 1954.

Biuro Edukacji Publicznej
Oddział IPN w Gdańsku

Wystawę przygotowało
Oddziałowe Biuro Edukacji Publicznej IPN w Gdańsku

Kwerenda archiwalna i realizacja wystawy
Kamil Rutecki

Wstęp historyczny
dr Igor Hałagida
Marcin Węgliński

Projekt graficzny
Joanna Piekarska-Norek

Redakcja i korekta
Anna Świtalska-Jopek

Udostępnienie materiałów archiwalnych

Oddziałowe Biuro Archiwizacji i Udostępniania
Dokumentów IPN w Gdańsku

Biuro Archiwizacji i Udostępniania Dokumentów IPN
w Warszawie

Szczególne wyrazy podziękowania dla p. Mai Lubiejewskiej-Chilickiej
z OBUiAD IPN w Gdańsku za pomoc w realizacji wystawy.

APARAT BEZPIECZEŃSTWA PRL W ELBLĄGU

Początki

Historia aparatu bezpieczeństwa sięga kwietnia 1944 r. Około 200 przyszłych funkcjonariuszy „bezpieki” rozpoczęło wówczas kurs w szkole oficerskiej NKWD, działającej w Kujbyszewie. Już w lipcu większość z nich zasilila kadre kierowniczą Resortu Bezpieczeństwa Publicznego. Na jego czele stanął Stanisław Radkiewicz, obywatel ZSRS, aktywny działacz polskiej oraz sowieckiej partii komunistycznej.

31 grudnia 1944 r. PKWN przekształcony został w Rząd Tymczasowy, a Resort Bezpieczeństwa Publicznego w Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego (MBP). Rozwój i działalność „bezpieki” przez wiele lat kontrolowali doradcy z NKWD, określane często potocznie mianem „sowiebników”. W ciągu kilku miesięcy dynamicznie rozwijająca się struktura wojewódzkich, miejskich oraz powiatowych Urzędów Bezpieczeństwa (UB) objęła swym zasięgiem cały kraj.

Elbląg stanowił ważny ośrodek miejski niemieckiej prowincji Prusy Wschodnie. Pod koniec lutego 1945 r. został zdobyty oraz zniszczony przez Armię Czerwoną. Prawdopodobnie już w marcu na okoliczne tereny ruszyły specjalne grupy operacyjne MBP, których celem była wstępna organizacja komórek aparatu bezpieczeństwa. Początkowo jednak miastem rządziła niepodzielnie komendantura wojsk sowieckich, która przekazała władzę w ręce polskiej administracji 19 maja 1945 r. Dopiero wówczas możliwe było mianowanie pierwszego szefa UB w mieście, którym został Julian Gransztof-Korski.

Struktury

W latach 1945–1975 Elbląg był stolicą powiatu należącego do województwa gdańskiego. Do 1954 r. mieściła się tutaj siedziba Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego (PUBP), która podlegała Wojewódzkiemu Urzędowi Bezpieczeństwa Publicznego (WUBP) w Gdańsku. Działania „bezpieki” w tym okresie miały wyjątkowo brutalny charakter. W żargonie ówczesnych resortowych dokumentów jej głównym celem było m.in. „przeciwdziałanie zagrożeniom ze strony wrogich ugrupowań podziemia i ośrodków dywersyjno-spiegowskich, walka z niedobitkami wojsk niemieckich, osłona organizującej się administracji państwowej oraz ochrona życia i mienia obywateli”. W powojennej rzeczywistości oznaczało to terror wymierzony we wszystkich przeciwników ustroju politycznego oraz kontrolę pozostałej części społeczeństwa. Wśród osób pozostających w szczególnym zainteresowaniu elbląskiej UB znaleźli się działacze PSL, członkowie konspiracji niepodległościowej, autochtoni oraz ludność napływowa z dawnych Kresów Wschodnich. Bacznie obserwowano duchownych rzymskokatolickich i grekokatolickich oraz świadków Jehowy.

W 1954 r., po ucieczce do Berlina Zachodniego wysokiego funkcjonariusza „bezpieki” – Józefa Światły – w organizacji resortu nastąpiły pewne zmiany. W miejsce zlikwidowanego MBP powołano Komitet ds. Bezpieczeństwa Publicznego (KdsBP) i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Zamiast WUBP utworzono Wojewódzkie Urzędy ds. Bezpieczeństwa Publicznego (WUdsBP), a PUBP przekształcono w Powiatowe Urzędy ds. Bezpieczeństwa Publicznego (PUdsBP) lub Powiatowe Delegatury ds. Bezpieczeństwa Publicznego (PDdsBP). W praktyce sposób działania „bezpieki” nie zmienił się wówczas znacząco, a najważniejsze stanowiska kierownicze piastowały wciąż te same osoby. Świadczyć może o tym przykład Józefa Kuriaty, który był szefem elbląskiego aparatu bezpieczeństwa w latach 1952–1959.

Poważna reorganizacja aparatu bezpieczeństwa nastąpiła po październikowej „odwilży”. KdsBP został wówczas zlikwidowany. Jego struktury stały się częścią Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w ramach którego utworzono odrębny pion – Służbę Bezpieczeństwa (SB). Znaczną część funkcjonariuszy zwolniono z resortu, niektórzy nawet musieli podjąć normalną „cywilną” pracę. Nastąpiło przejściowe osłabienie działalności „bezpieki”. Zmieniły się metody oraz zasięg działania: nie uciekano się już do masowego terroru, a represje stały się bardziej selektywne. SB interesowała się teraz tylko wybranymi grupami społecznymi oraz nielicznymi „niepokornymi”. Sporadycznie uciekano się także do fizycznej likwidacji przeciwników politycznych. Jednak już w latach sześćdziesiątych SB zaczęła odzyskiwać swoje dawne znaczenie. Przykładem tego może być reaktywowany w 1962 r. Departament IV, przeznaczony do walki z Kościołem katolickim oraz innymi związkami wyznaniowymi.

W 1975 r. przeprowadzono reformę administracyjną kraju. Elbląg stał się wówczas stolicą województwa o powierzchni 6,1 tys. km², liczącego niespełna pół miliona mieszkańców. Awansowała także tutejsza „bezpieka”: utworzono Komendę Wojewódzką MO, w skład której weszli funkcjonariusze ze zlikwidowanych po reformie powiatów. W ramach KW MO działały jednocześnie dwa pion: milicyjny oraz SB. Gdy w drugiej połowie lat siedemdziesiątych rozpoczęła działalność opozycja demokratyczna, rozwój „bezpieki” wkroczył w nowy etap. Powołane zostały komórki do walki z przeciwnikami reżimu, jak Departament III „A”, który formalnie miał „ochroniać” gospodarkę, a w praktyce rozpracowywał działaczy „Solidarności” w zakładach pracy. Rok 1983 przyniósł ustawę o MSW oraz korektę wewnętrznego nazewnictwa: komendy wojewódzkie MO przemianowano na Wojewódzkie Urzędy Spraw Wewnętrznych (WUSW). Dopiero od tego momentu Służba Bezpieczeństwa podjęła legalną, sformalizowaną nawet w świetle prawa PRL działalność. W 1983 r. elbląska SB powiększyła się także o cztery Rejonowe Urzędy Spraw Wewnętrznych (RUSW): w Malborku, Braniewie, Kwidzynie i Nowym Dworze Gdańskim.

Dynamiczny rozwój „bezpieki” trwał prawie do końca lat osiemdziesiątych. Dopiero powstanie rządu Tadeusza Mazowieckiego wymusiło pewne zmiany. Na szczeblu centralnym zlikwidowano pion operacyjny (głównie do walki z opozycją), a w ich miejsce powołano Departament Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa, Departament Ochrony Gospodarki oraz Departament Studiów i Analiz. Analogiczne zmiany wprowadzono w województwach. Ostatecznie SB została rozwiązana latem 1990 r.

Kadry

Kadra aparatu bezpieczeństwa dynamicznie się rozrastała. W 1944 r. liczyła w całym kraju 4,4 tys. funkcjonariuszy. W apogeum stalinowskiego terroru (1953 r.) było ich już 33 tys. Według statystyk, jeden funkcjonariusz przypadał wówczas na ok. 1,3 tys. osób, a w kartotekach UB widniały nazwiska niemal co trzeciego obywatela PRL, czyli ponad 5 mln osób. Cechą charakterystyczną tych pierwszych lat była częsta rotacja wśród kadry kierowniczej „bezpieki”. Dla przykładu przez stanowisko szefa elbląskiego aparatu bezpieczeństwa w latach 1945–1959 przewinęło się siedmiu funkcjonariuszy. Powodem był katastrofalnie niski poziom wykształcenia, niekiedy zupełny brak zasad moralnych, „grzechy polityczne” (np. niewłaściwe pochodzenie społeczne) oraz popełnianie przestępstw kryminalnych, wykroczeń lub nieobyczajne zachowanie (np. pijaństwo czy zawłaszczenie mienia).

Przyczynę odwołania stanowiła również tzw. karuzela stanowisk, która miała zapobiec „zasiedzeniu” funkcjonariuszy w jednym środowisku. Ponadto tych, których uznano za uzdolnionych z punktu widzenia potrzeb MBP/MSW, awansowano i przenoszono na bardziej odpowiedzialne stanowiska.

Fala zwolnień z resortu bezpieczeństwa nastąpiła w 1956 r. Usunięto z niego wówczas osoby, które wsławiły się szczególnym okrucieństwem w poprzednim okresie. Jednak już w latach sześćdziesiątych część z nich przyjęto na nowo do rozrastającej się „bezpieki”. Intensywna rozbudowa szeregów nastąpiła zwłaszcza po 1975 r. oraz w latach osiemdziesiątych. W tym okresie zwerbowano także największą liczbę tajnych współpracowników. Poprawił się również poziom wykształcenia, ukończone wyższe studia nie były już wówczas rzadkością.

W czerwcu 1989 r. liczba funkcjonariuszy zaczęła gwałtownie spadać. W celu uniknięcia weryfikacji wielu przeszło do Milicji, zwolniło się dobrowolnie na emeryturę, bądź znalazło pracę w nowych, sztucznie wydzielonych z „bezpieki” departamentach.

W latach 1975–1990 przez 73 kierownicze stanowiska etatowe elbląskiej „bezpieki” przewinęło się czterdziestu dziewięciu funkcjonariuszy. Aż piętnastu spośród nich piastowało kilka różnych funkcji (np. zastępcy naczelnika wydziału, a następnie naczelnika). Ciekawym wyjątkiem jest tutaj Mirosław Rogalski, który w różnym czasie kierował kolejno trzema wydziałami: II, IV oraz VI (zajmującymi się kontrwywiadowczym zabezpieczeniem województwa, operacyjną „ochroną gospodarki” rolno-spożywczej oraz walką z Kościołem).

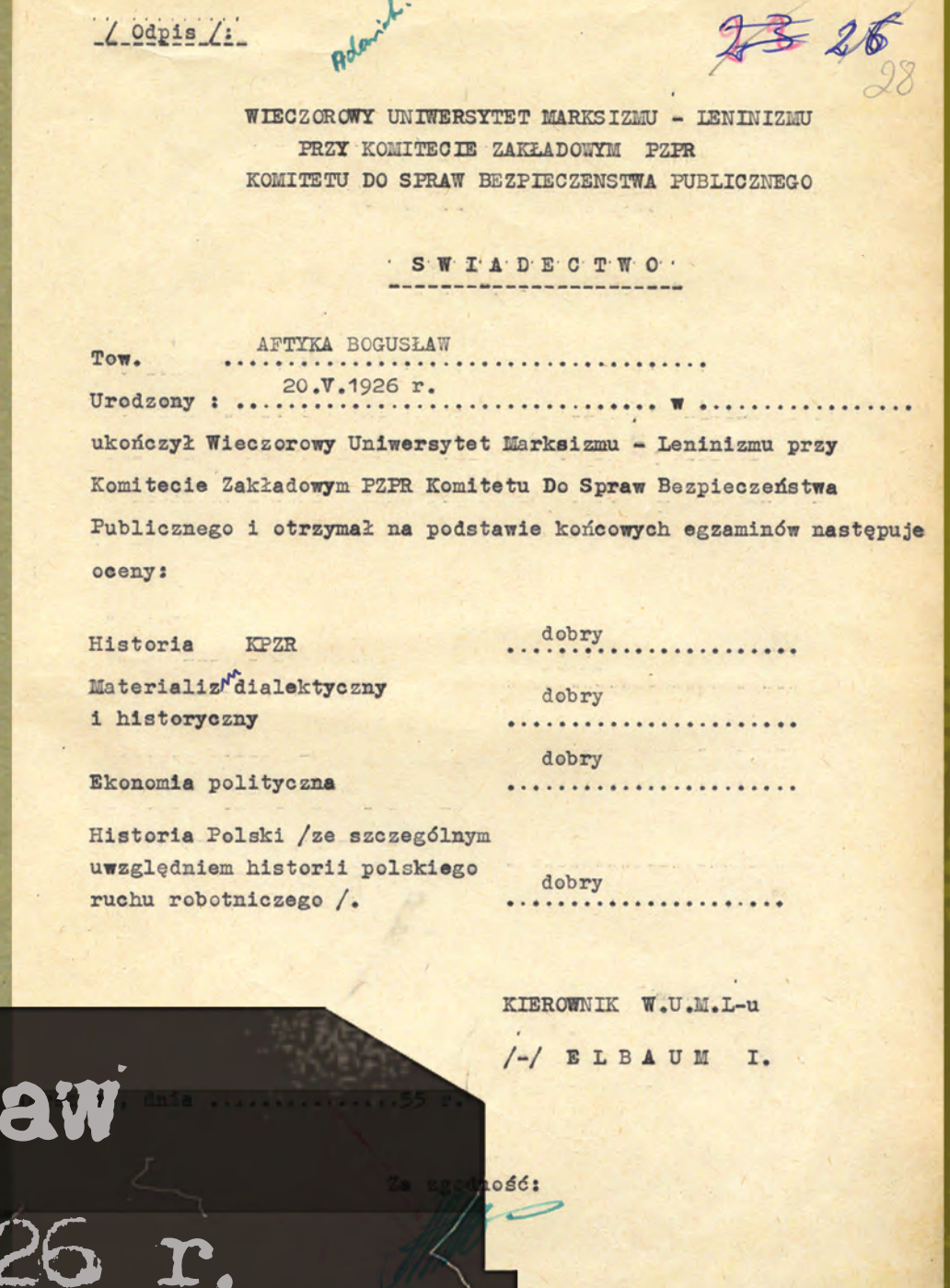
W wydziałach operacyjnych – bezpośrednio odpowiedzialnych za walkę z przeciwnikami politycznymi reżimu komunistycznego – na stanowiskach naczelnika służyło osiem osób. Ogólnie rzecz biorąc, w omawianym okresie rotacja wśród kadry kierowniczej była bardzo niewielka. Pewnego rodzaju rekordzistą pozostaje tutaj Ryszard Podsiadłowski, naczelnik Wydziału II przez 15 lat, ale w pozostałych wydziałach operacyjnych (II, III, III A/V, IV, VI, WOKKP, WOG, Studiów i Analiz) były to nie więcej niż trzy osoby.

Ścisłe kierownictwo elbląskiej „bezpieki” (czyli komendantów/szefów oraz ich zastępcy) należało w latach 1975–1990 do ośmiu osób. Przez niemal 15 lat na kierunek działań SB w tym rejonie wpływ wywierał Marian Kania (miał także bardzo długi staż pracy w „bezpiece”, sięgający 1949 r.). Spośród pięciu przedstawionych na wystawie kierowników trzech miało w życiorysie gdański epizod służby w aparacie bezpieczeństwa, pozostali przybyli z innych rejonów Polski.

Rejonowe Urzędy Spraw Wewnętrznych posiadały w latach 1983–1990 sześciu szefów. Warto także przypomnieć dane odnoszące się do wcześniejszego okresu: w latach 1945–1956 przez stanowiska kierownicze PUBP/PUdsBP w Elblągu przewinęło się piętnaście osób, natomiast stanowisko zastępcy komendanta powiatowego MO ds. SB w Elblągu (w latach 1957–1975) zajmowało pięć osób.

Stan etatowy funkcjonariuszy SB pracujących w KW MO/WUSW w Elblągu przedstawiał się następująco: 1975 r. – 122 osoby; 1979 r. – 172; 1981 r. – 204; 1982 r. – 254; 1984 r. – 262 (z czego 55 osób pracowało w RUSW). W 1990 r. nastąpił wyraźny spadek zatrudnienia: w SB pracowały już tylko 73 osoby, w Wydziałach Techniczno-Operacyjnych – 74, a sprawami paszportowymi zajmowało się łącznie 24 funkcjonariuszy.

Aftyka Bogusław
s. Władysława
ur. 10 V 1926 r.
w Ciemnie (pow. Lubartów)

- Awanse:**
chor. MO (1944), ppor. MO (1945), kpt. MO (1952), mjr MO (1954), ppłk MO (1958), płk MO (1962).
- Wykształcenie:**
1955 Wieczorowy Uniwersytet Marksizmu-Leninizmu przy KZ PZPR KdsBP w Warszawie.
1956 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Warszawie.
- Odnaczenia:**
1948 Krzyż Partyzancki.
1948 Srebrny Krzyż Zasługi.
1954 Złoty Krzyż Zasługi.
1954 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1955 Medal 10-lecia Polski Ludowej.
1959 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1964 Order Sztandaru Pracy II klasy.
1964 Odznaka „XX lat w służbie narodu”.
1967 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1969 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.
1970 Medal za Warszawę 1939–1945.
1973 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
1974 Order Sztandaru Pracy I klasy.
1974 Złota odznaka „W służbie narodu”.
1975 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

- 22 VII 1944 Milicjant KW MO w Warszawie.
10 XI 1944 Słuchacz Szkoły Oficerskiej MO w Lublinie.
25 XII 1944 Instruktor do spraw polityczno-wychowawczych KW MO w Warszawie.
22 III 1945 W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Bydgoszczy.
19 IV 1945 Zastępca komendanta powiatowego MO w Tucholi.
21 IV 1948 Komendant powiatowy MO w Tucholi.
3 VII 1948 Komendant powiatowy MO w Grudziądzu.
15 VIII 1950 Zastępca naczelnika Wydziału V Oddziału III KG MO w Warszawie.
1 V 1952 Naczelnik Wydziału III Oddziału IV KG MO w Warszawie.
1 VI 1953 Zastępca komendanta wojewódzkiego MO w Warszawie.
1 VII 1954 Komendant wojewódzki MO w Warszawie.
1 VI 1961 Komendant wojewódzki MO w Białymstoku.
1 VII 1966 Zastępca komendanta wojewódzkiego MO w Gdańsku.
1 V 1967 I zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. MO w Gdańsku.
1 VI 1975 Komendant wojewódzki MO w Elblągu.
26 II 1977 Zmarł.

Członek: AL (1944); PPR/PZPR (1945). Prezes GKS „Wybrzeże” Gdańsk (1973–1975).

W okresie przedwyborczym i wyborów [1947 r.] był b[ardzo] czynny w terenie swego powiatu przy organizowaniu grup ochrony lokali wyborczych, uświadamianiu politycznym funkcjonariuszy MO i ich rodzin, jak też zwalczaniu wszelkich przejawów działalności band i opozycji reakcyjnej. Brał czynny udział w organizowaniu obywatelskich komitetów wyborczych i propagowaniu manifestacyjnego głosowania za Blokiem Demokratycznym. [...] Nie ujawnia chęci korzyści materialnych, nie szabruje, pobocznych dochodów nie ma.

Charakterystyka, 1947 r.

Uzyskał gospodarstwo poniemieckie na terenie powiatu Tuchola o obszarze 17 ha, gdzie zamieszkuje jego rodzina. [...] Są podstawy do przypuszczenia, że ma chęć do osiągnięcia korzyści materialnych, [...] co jest rozpracowywane przez Wydział Specjalny.

Charakterystyka, 1948 r.

W przeszłym okresie cechowało go samouspokojenie, [kiedy to] twierdził niejednokrotnie, iż teren jego nie jest zagrożony, przez co został zaskoczony wypadkami bandyckimi na działaczy partyjnych i na spółdzielnie.

Charakterystyka, 1950 r.

W dniu 30 I 1966 roku w trakcie polowania, w którym brał również udział ppłk Aftyka, zaistniał śmiertelny wypadek postrzelenia ppłk. Rzeczkowskiego, zastępcy komendanta wojewódzkiego MO w Białymstoku. Ponieważ płk Aftyka po zaistnieniu wypadku niezbyt intensywnie zajął się tą sprawą, wytworzyła się niewłaściwa atmosfera wokół jego osoby, na skutek czego zaszła konieczność odwołania go ze stanowiska k[omendanta]ta wojewódzkiego MO.

Opinia służbowa, 1966 r.

W czasie „referendum” i wyborów występowałem z ramienia KBW jako członek komisji wyborczej dla obwodów wydzielonych nr 25 w Górze Kalwarii k. Warszawy.

Ankieta specjalna, 1948 r.

Na podkreślenie zasługuje dostrzeżenie ogólnych problemów całej KW MO, wyjątkowo właściwy stosunek do służby milicji, bardzo duży osobisty wkład w dobre współdziałanie pionów SB i MO oraz ciągle postępujący proces integracji między tymi służbami w realizacji codziennych zadań oraz organizowanych wspólnie zabezpieczeniach, akcjach i innych działaniach.

Opinia służbowa, 1979 r.

Prawidłowa realizacja szeregu przedsięwzięć i kombinacji operacyjnych prowadzonych przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa KW MO w Elblągu doprowadziła do zlokalizowania punktów i kanałów kolportażowych wrogiej literatury, co przyczyniło się do przecięcia rozpowszechniania nielegalnych wydawnictw, a tym samym do uspokojenia atmosfery społecznej umożliwiającej reaktywowanie samorządów pracowniczych i tworzenie nowego ruchu związkowego. Za szczególny wkład w realizację zadań służbowych składam podziękowanie oraz nagradzam [...] płk. Kanię Mariana [...]

Rozkaz o wyróżnieniu funkcjonariuszy SB KW MO w Elblągu, 1983 r.

W dniach 16–21 czerwca 1986 r. grupa funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa WUSW w Elblągu przeprowadziła aktywne działania profilaktyczno-operacyjne, likwidując dwa punkty zmagazynowanego nowoczesnego sprzętu poligraficznego oraz nielegalną drukarnię. [...] Za skuteczne przeprowadzenie działań, wykazaną inicjatywę osób zaangażowanych wyrażam podziękowanie wszystkim funkcjonariuszom SB i MO biorącym udział w akcji i wyróżniam nagrodą pieniężną [...] płk. Mariana Kanię [kwotą] 30 000 zł.

Rozkaz w sprawie wyróżnienia funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa MSW i WUSW w Elblągu, 1989 r.

Płk Kania poprosił o przedstawienie Towarzyszowi Ministrowi prośby o rozważenie możliwości, aby ewentualnie, jeżeli jego stan zdrowia ulegnie poprawie, wykorzystać go do pracy za granicą. [...] Jednocześnie płk Kania prosił, aby oficjalnie podano do wiadomości, że sam złożył raport o zwolnieniu.

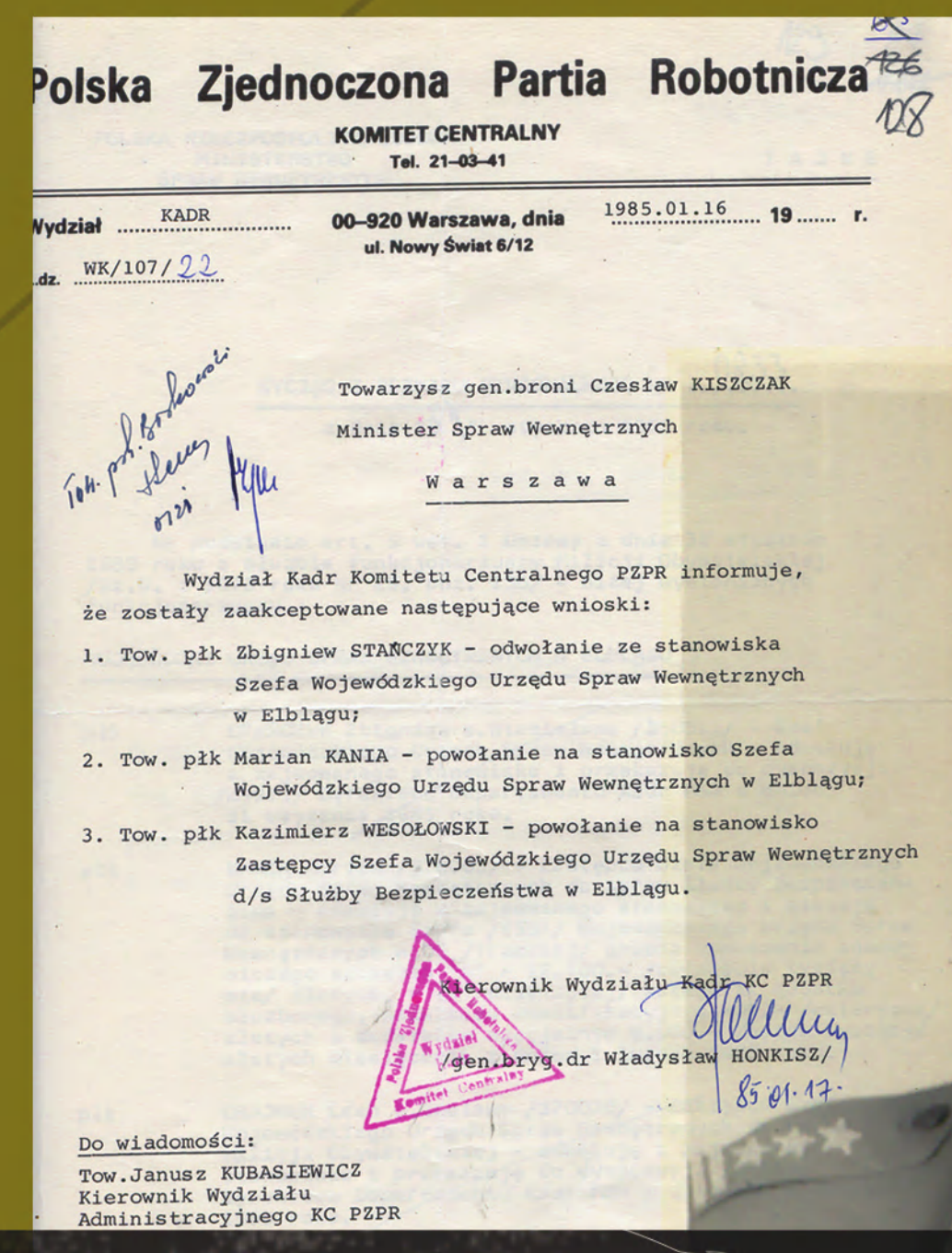
Notatka służbowa, 1989 r.

- 20 I 1949 Oddziałowy Aresztu Wewnętrzny Wydziału Ogólnego WUBP w Gdańsku.
1 VII 1949 Młodszy referent Sekcji 1. Wydziału I WUBP w Gdańsku.
1 IX 1950 Referent Sekcji 1. Wydziału I WUBP w Gdańsku.
1 II 1952 Starszy referent Sekcji 1. Wydziału I WUBP w Gdańsku.
1 V 1955 Kierownik Sekcji 3. Wydziału II WUdsBP w Gdańsku.
1 IV 1956 Starszy oficer operacyjny Sekcji 3. Wydziału II WUdsBP/KW MO w Gdańsku.
1 IV 1957 Starszy oficer operacyjny Sekcji 1. Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
1 VIII 1960 Kierownik Grupy Sekcji 3. Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
1 I 1962 Kierownik Grupy 9. Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
1 II 1963 Zastępca naczelnika Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
1 XII 1968 Naczelnik Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
15 XII 1972 Zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Gdańsku.
1 VI 1975 Zastępca komendanta wojewódzkiego MO/szefa WUSW ds. SB w Elblągu.
1 II 1985 Szef WUSW w Elblągu.
6 XII 1989 W dyspozycji dyrektora Departamentu Kadr MSW.
15 II 1990 Zwolniony.

Członek: BCh (1943); PPR/PZPR (1945).

- Odnaczenia:**
1959 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1964 Złoty Krzyż Zasługi.
1965 Krzyż Partyzancki.
1969 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1969 Odznaka „XX lat w służbie narodu”.
1970 Medal „Zwycięstwa i Wolności”.
1973 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
1974 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.
1975 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1977 Srebrny medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1977 Złota odznaka „W służbie narodu”.
1978 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1979 Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.
1981 Złoty medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1984 Medal „Za udział w walkach w obronie władzy ludowej”.
1984 Złota odznaka „W służbie penitencjarnej”.
1986 Order Sztandaru Pracy II klasy.

- Awanse:**
plut. WP (1947), st. sierż. BP (1951), chor. BP (1952), ppor. BP (1954), por. BP (1956), por. WP (1957), por. MO (1957), kpt. MO (1960), mjr MO (1964), ppłk MO (1969), płk MO (1973).
- Wykształcenie:**
1945 Wojewódzka Szkoła PPR w Kielcach.
1949 Kurs Wojewódzkiej Szkoły Zawodowej BP w Gdańsku.
1958 Wyższa Szkoła Rolnicza w Olsztynie (inż. rolnictwa).
1964 Kurs doskonalenia kadr kierowniczych SB MSW w Warszawie.

Kania Marian
s. Pawła
ur. 12 III 1925 r.
w Kałkowie (pow. Iłża)

Pragnę pracować w wymienionym organie [SB MO] i utrwaląc władzę ludową.

Podanie J. Więckowskiego do zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Poznaniu, 1962 r.

Na zajęciach prowadzonych przez wykładowców Katedry Nauk Społecznych był aktywny, [a] w jego wypowiedziach widać było wszechstronne odczytanie, wypowiedzi cechowała szczerść i wyrobienie polityczne.

Charakterystyka służbowa słuchacza Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie, 1965 r.

Wykazał wiele własnej pomysłowości operacyjnej nad umiejscowieniem osób, które winny znaleźć się w zainteresowaniu S[łużby] Bezpieczeństwa.

Opinia służbowa, 1966 r.

Kierował tutaj[ejszą] org[anizacją] partyjną i w sposób właściwy reagował na przejawy [zachowań], które odstępowały od norm statutowych.

Opinia służbowa, 1968 r.

Kierowany przez niego pion uzyskał dalsze postępy w pozyskiwaniu [tajnych] w[spółpracowników]. Zlikwidowano dwie nielegalne powielarnie oraz kilka nieformalnych grup podziemia.

Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1985 r.

Na zajmowanym stanowisku w pełni odpowiada i może być awansowany na wyższe stanowisko służbowe. Przeprowadzić rozmowę wyróżniającą przez szefa Służby Bezpieczeństwa.

Wnioski z przeglądu indywidualnej karty przeglądu kadrowego za lata 1986–1987.

- 1 X 1962 Oficer operacyjny Referatu ds. bezpieczeństwa KM MO w Pile.
- 7 IX 1964 Słuchacz Szkoły Oficerskiej nr 1 SB MSW w Legionowie.
- 26 VII 1965 W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Poznaniu.
- 1 VIII 1965 Oficer operacyjny Referatu ds. bezpieczeństwa KM MO w Pile.
- 1 II 1966 Starszy oficer ewidencji operacyjnej Grupy Rejestracji Cudzoziemców Referatu ds. bezpieczeństwa KM MO w Pile.
- 1 IV 1967 Starszy oficer SB Grupy Rejestracji Cudzoziemców KM MO w Pile.
- 1 II 1968 Starszy inspektor operacyjny SB KM MO w Pile.
- 1 III 1969 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Jarocinie.
- 1 VI 1975 Naczelnik Wydziału Kadr KW MO w Kaliszu.
- 1 XI 1981 Zastępca komendanta wojewódzkiego MO/szefa WUSW ds. SB w Kaliszu.
- 7 XII 1989 Szef WUSW w Elblągu.
- 20 III 1990 Zwolniony.

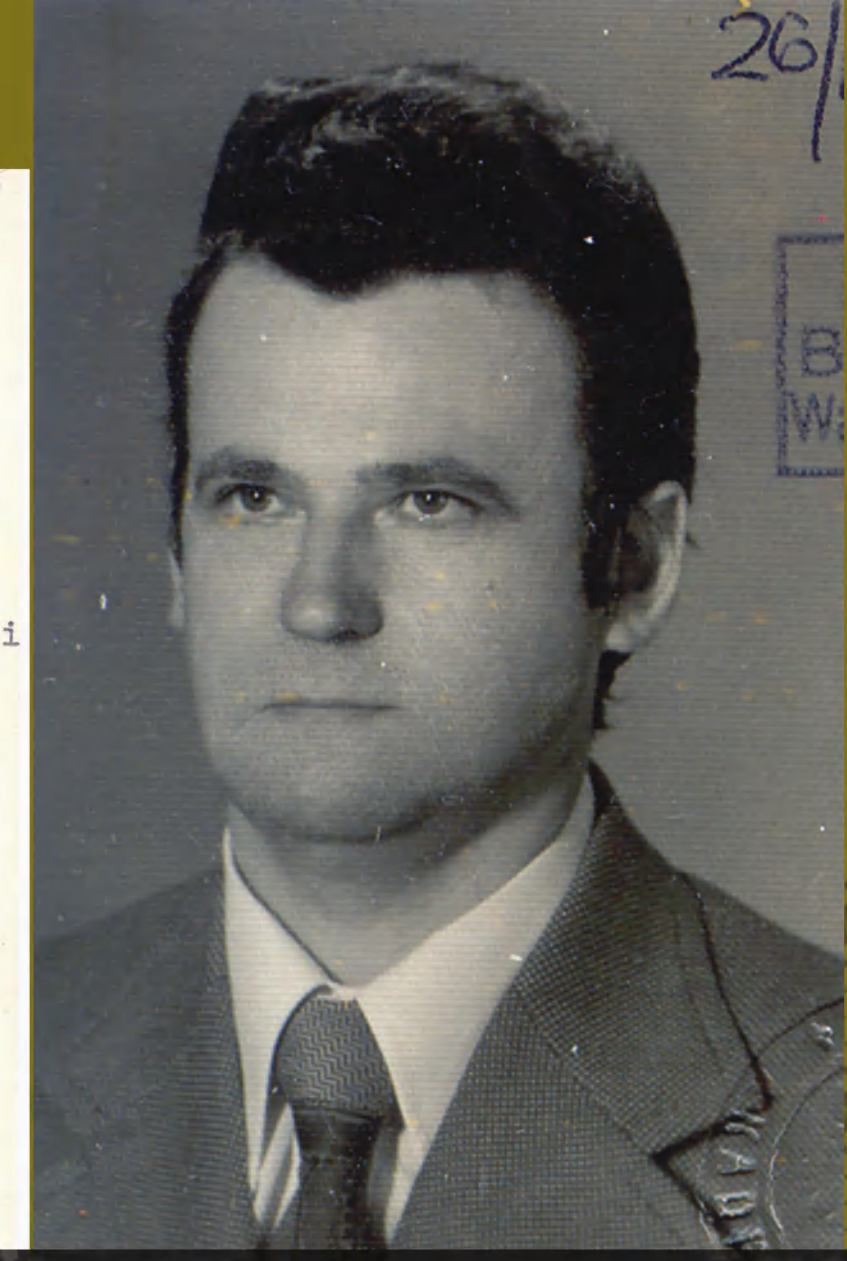
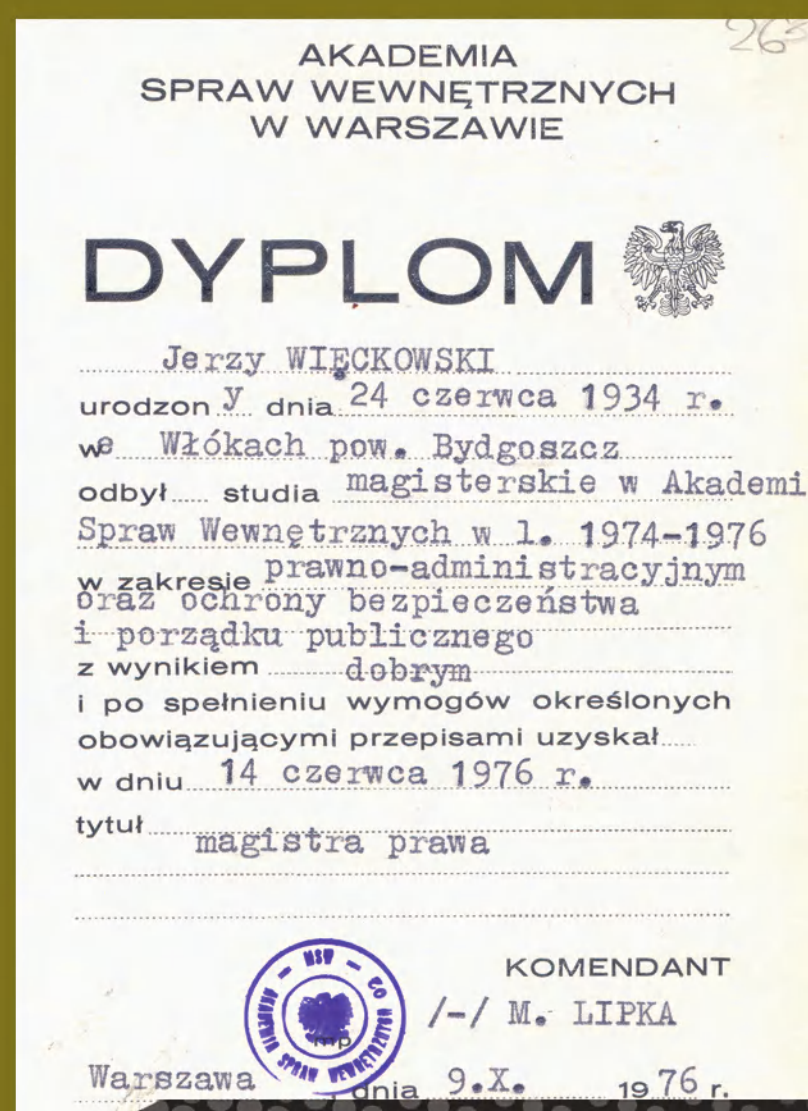
Członek: ZMP (1950); ZNP (1954); PZPR (1963).

Awanse:

st. szer. MO (1962), plut. MO (1964), ppor. MO (1965), por. MO (1968), kpt. MO (1971), mjr MO (1976), ppłk MO (1980), płk MO (1983).

Wykształcenie:

1954 Liceum Pedagogiczne w Bydgoszczy (ze specjalizacją w zakresie języka rosyjskiego).
1960 Zaoczne Studium Nauczycielskie w Krzeszowicach.
1965 Oficerska Szkoła Operacyjna SB MSW w Legionowie.
1972 Zawodowe Studium Administracji Wydziału Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu.
1976 Akademia Spraw Wewnętrznych w Warszawie (mgr prawa).

Więckowski Jerzy
s. Jana
ur. 24 VI 1934 r.
we Włókach (pow. Bydgoszcz)

Odnaczenia:

1971 Srebrny Krzyż Zasługi.
1972 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1973 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1974 Odznaka „Za zasługi w rozwoju województwa poznańskiego”.
1976 Złoty Krzyż Zasługi.
1978 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1979 Srebrny medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1982 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1982 Srebrna odznaka „XX lat w służbie narodu”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1984 Złoty medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1989 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

PULKOWNIK
Kazimierz WESOŁOWSKI
s. Józefa
URODZONY W 1926 R.
ZASTĘPCA SZEFA WUSW
DS. SŁUŻBY BEZPIECZEŃSTWA
W PILE

W OSTATNIACH MIESIĄCACH WOJNY ŻOŁNIERZ RADZIECKIEGO ODDZIAŁU PARTYZANCKIEGO IM. KUBYSZEWA. OD PAŹDZIERNIKA 1944 R. FUNKCJONARIUSZ SŁUŻBY BEZPIECZEŃSTWA. ODWAŻNY, ZDECYDOWANY, PEŁEN POŚWIĘCENIA. UCZESTNIK WALK Z BANDAMI HITLEROWSKIEGO I REAKCYJNEGO PODZIEMIA NA PONORZU ZACHODNIM.

OD PIERWSZYCH LAT SŁUŻBY PRACUJE NA KIEROWNICZYCH STANOWISKACH, A NADZOROWANE PRZEZ NIEGO JEDNOSTKI OSIĄGAJĄ DOBRE WYNIKI W PRACY ZAWODOWEJ, PRZEWODZĄCĄ UDANE DZIAŁANIA OPERACYJNE.

W OKRESIE KONTREWOLUCYJNEGO ZAGROŻENIA KRAJU W LATACH 1986–1983, INSPIROWANY PRZEZ NIEGO PION SŁUŻBY BEZPIECZEŃSTWA DYSPOŃOWAŁ PEŁNYM ROZUMIENIEM SYTUACJI ORAZ SKUTECZNIE PARALIZOWAŁ DZIAŁANIA EKSTREMIZMU W SWYM REGIONIE.

CZŁONEK PPR I PZPR, DZIAŁACZ SPOŁECZNY OD POCZĄTKU SWEJ SŁUŻBY ANGAŻUJĄCY SIĘ W UMOCNIENIE POLSKOŚCI ZIEM ODZYSKANYCH.

ZASŁUŻONY FUNKCJONARIUSZ RESORTU SPRAW WEWNĘTRZNYCH, ODZNACZONY M.I.N. KRZYŻEM KOMANDORSKIM, OFICERSKIM I KAWALERSKIM ORDEREM ODRODZENIA POLSKI, KRZYŻEM PARTYZANCKIM, RADZIECKIM MEDALEM „60 LAT SIŁ ZBROJNYCH ZSRR”.

Wesołowski Kazimierz
s. Józefa
ur. 17 VIII 1926 r.
w Lubitowie (pow. Kowel)

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH

HONOROWA KSIĘGA ZASŁUŻONYCH

Awanse:
chor. BP (1946), ppor. BP (1946), por. BP (1947), kpt. BP (1950), mjr BP (1955), mjr MO (1957), ppłk MO (1960), płk MO (1965).

Wykształcenie:
1947 Kurs Centralnej Szkoły MBP.
1950 Wieczorowy Uniwersytet Marksizmu-Leninizmu przy KW PZPR [w Koszalinie].
1955 Kurs 2-miesięczny Szkoły Departamentu I KdsBP w Warszawie.
1955 [Szkoła średnia].
1962 Wydział Morski Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Sopocie (mgr ekonomii).

Odnaczenia:
1945 Medal „Zwycięstwa i Wolności”.
1945 Odznaka Grunwaldzka.
1945 Medal „Zwycięstwa nad Niemcami”.
1946 Brązowy Krzyż Zasługi.
1946 Krzyż Partyzancki.

1954 Złoty Krzyż Zasługi.
1954 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1955 Medal 10-lecia Polski Ludowej.
1964 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1965 Odznaka „XX lat w służbie narodu”.
1969 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1974 Złota odznaka „W służbie narodu”.
1974 Odznaka „Za zasługi dla Gdańska”.
1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
1975 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.
1975 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1975 Srebrny medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1978 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1979 Medal „60 lat Sił Zbrojnych ZSRR”.
1981 Złoty medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1982 Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.
1984 Medal „Za udział w walkach w obronie władzy ludowej”.
1984 Wpisany do „Honorowej Księgi Zasłużonych MSW”.
1989 Order Sztandaru Pracy II klasy.

Biuro Edukacji Publicznej
Oddział IPN w Gdańsku

- 1944 Żołnierz AK, członek sowieckich oddziałów partyzanckich, funkcjonariusz NKWD, żołnierz WP.
- 30 X 1944 Pracownik kartoteki WUBP w Rzeszowie
- 12 VII 1945 Starszy referent Wydziału II WUBP w Rzeszowie.
- 10 IX 1945 P.o. kierownik Sekcji 1. Wydziału II WUBP w Koszalinie.
- 21 IV 1947 Słuchacz kursu w Centrum Szkolenia MBP.
- 24 XI 1947 W dyspozycji szefa WUBP w Szczecinie.
- 10 XII 1947 Starszy referent, jednocześnie p.o. szef PUBP w Drawsku Pomorskim.
- 1 I 1949 Zastępca, jednocześnie p.o. szef PUBP w Drawsku Pomorskim.
- 15 VI 1949 Kierownik Sekcji 2. Wydziału I WUBP w Szczecinie.
- 20 X 1950 Zastępca, jednocześnie p.o. naczelnik Wydziału I WUBP w Koszalinie.
- 1 II 1952 Naczelnik Wydziału I WUBP w Koszalinie.
- 1 IV 1955 Naczelnik Wydziału II WUdsBP w Koszalinie.
- 1 VII 1955 W dyspozycji dyrektora Departamentu I KdsBP, kierownik Sekcji Departamentu I KdsBP.
- 1 XII 1955 Starszy inspektor Samodzielnej Grupy Specjalnej WUdsBP w Gdańsku.
- 28 XI 1956 Starszy inspektor Samodzielnej Grupy Specjalnej KW MO w Gdańsku.
- 1 XI 1963 Starszy inspektor Inspektoratu Kierownictwa KW MO ds. bezpieczeństwa w Gdańsku.
- 1 II 1964 Starszy inspektor Wydziału III Departamentu I MSW (jako rezydent w latach 1966–1969 w Ambasadzie PRL w Belgradzie [Jugosławia]).
- 1 II 1970 Naczelnik Wydziału „B” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 VI 1975 Zastępca komendanta wojewódzkiego MO ds. administracyjno-gospodarczych w Elblągu.
- 15 IX 1976 Zastępca komendanta wojewódzkiego MO/szefa WUSW ds. SB w Pile.
- 1 II 1985 Zastępca szefa WUSW ds. SB w Elblągu.
- 15 XII 1989 W dyspozycji dyrektora Departamentu Kadr MSW.
- 5 II 1990 Zwolniony.

Członek: PPR/PZPR (1944).

Zataił w aktach personalnych przynależność do AK na terenie Wołynia w roku 1944. Według [jego] słów miał zerwać po krótkim czasie z AK i przejść do partyzantki radzieckiej. Ojciec był ochotnikiem WP w roku 1920. [...] Na samodzielne, kierownicze stanowisko nie nadaje się.

Orzeczenie komisji opiniodawczo-wnioskowej, 1948 r.

Popelnia błędy ortograficzne i stylistyczne. Dokumenty operacyjne opracowywane przez ww. pozostawiają wiele do życzenia, zarówno pod względem treści, jak i formy. [...] Nie posiada [...] cech koniecznych pracownikowi operacyjnemu: jest mało spostrzegawczy i samodzielny, mało pomysłowy.

Charakterystyka słuchacza kursu 2-miesięcznego Szkoły Departamentu I KdsBP w Warszawie, 1955 r.

W czasie pobytu w Jugosławii [...] w realizacji działań wywiadowczych miał trudności i nie osiągnął widocznych efektów operacyjnych, mimo osobistego wkładu pracy. [...] Zbyt nieśmiało organizowano styki z interesującymi nas środowiskami oraz słabo wykorzystywano kapturowe źródła informacji.

Charakterystyka zawodowo-polityczna, 1969 r.

Towarzysz pułkownik Kazimierz Wesołowski jest znany dobrze w naszym województwie z poprzedniego okresu zatrudnienia i jego nominacja powszechnie przyjęta będzie jako decyzja naturalna, korzystna dla naszego środowiska. [...] Pragnę jednocześnie zapewnić Towarzysza Ministra, że ze strony instancji partyjnej towarzysze obejmujący odpowiedzialne kierownicze stanowiska mogą liczyć na dobrą i życzliwą współpracę. Wszyscy oni zostaną również w pełni zaakceptowani przez społeczeństwo województwa.

Pismo I sekretarza KW PZPR w Elblągu do ministra spraw wewnętrznych, 1985 r.

Jego postawa życiowa wynika z dobrze rozumianych i realizowanych zasad moralności socjalistycznej.

Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1985 r.

Przejawia troskę o kształtowanie właściwych postaw politycznych i stosunków wśród funkcjonariuszy. Wzrosła ilość i jakość [tajnych] w[spółpracowników].

Indywidualna karta przeglądu kadrowego za lata 1986–1987.

Udokumentował nielegalną pielgrzymkę, zorganizowaną przez bydgoski kler [...].

Opinia służbowa, 1970 r.

Posiada umiejętności układania właściwych stosunków ze źródłami operacyjnymi, w rezultacie czego zdobywa cenne informacje z punktu widzenia Wydziału.

Wniosek personalny, 1976 r.

Jesteśmy głęboko przekonani, że zaangażowanie Towarzysza jest trwałą Waszą pozycją w grupie przodowników pracy operacyjnej w Służbie Bezpieczeństwa województwa toruńskiego.

List pochwalny, 1977 r.

Jeżeli zachodzi potrzeba operacyjna, pracuje w święta i niedziele, biorąc osobisty udział w zabezpieczaniu dopływu informacji z różnego rodzaju imprez organizowanych przez przeciwnika ideologicznego.

Opinia służbowa, 1978 r.

Uważam, że przeszkolenie w [...] uczelni [KGB] przyczyni się do pogłębienia posiadanych przeze mnie wiadomości w zakresie organizowania i realizowania zadań postawionych przed Służbą Bezpieczeństwa dla ochrony socjalistycznej Ojczyzny.

Raport B. Ścisłaka do komendanta wojewódzkiego MO w Toruniu, 1981 r.

Przy skorygowaniu swojej postawy, szczególnie zwiększenia rozważli, może być brany pod uwagę za 5-6 lat do awansu na wyższe stanowisko.

Wnioski z przeglądu kadrowego za 1982 r.

Wysoką ocenę uzyskał m.in. za sprawność w realizacji zadań dot. zabezpieczenia wyborów do Sejmu.

Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1985 r.

Uprzejmie proszę Pana Ministra o zwolnienie mnie z obowiązków zastępcy szefa Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych ds. Służby Bezpieczeństwa w Elblągu [...].

Decyzję moją jako ostateczną uzasadniam pełną świadomością, iż ewentualna weryfikacja kadry kierowniczej Służby Bezpieczeństwa w stosunku do mnie będzie negatywna.

Raport B. Ścisłaka do ministra spraw wewnętrznych, 1990 r.

Awanse:

kpr. MO (1969), ppor. WP (1970),
ppor. MO (1971), por. MO (1974),
kpt. MO (1978), mjr MO (1983),
ppłk MO (1987), płk MO (1990).

Wykształcenie:

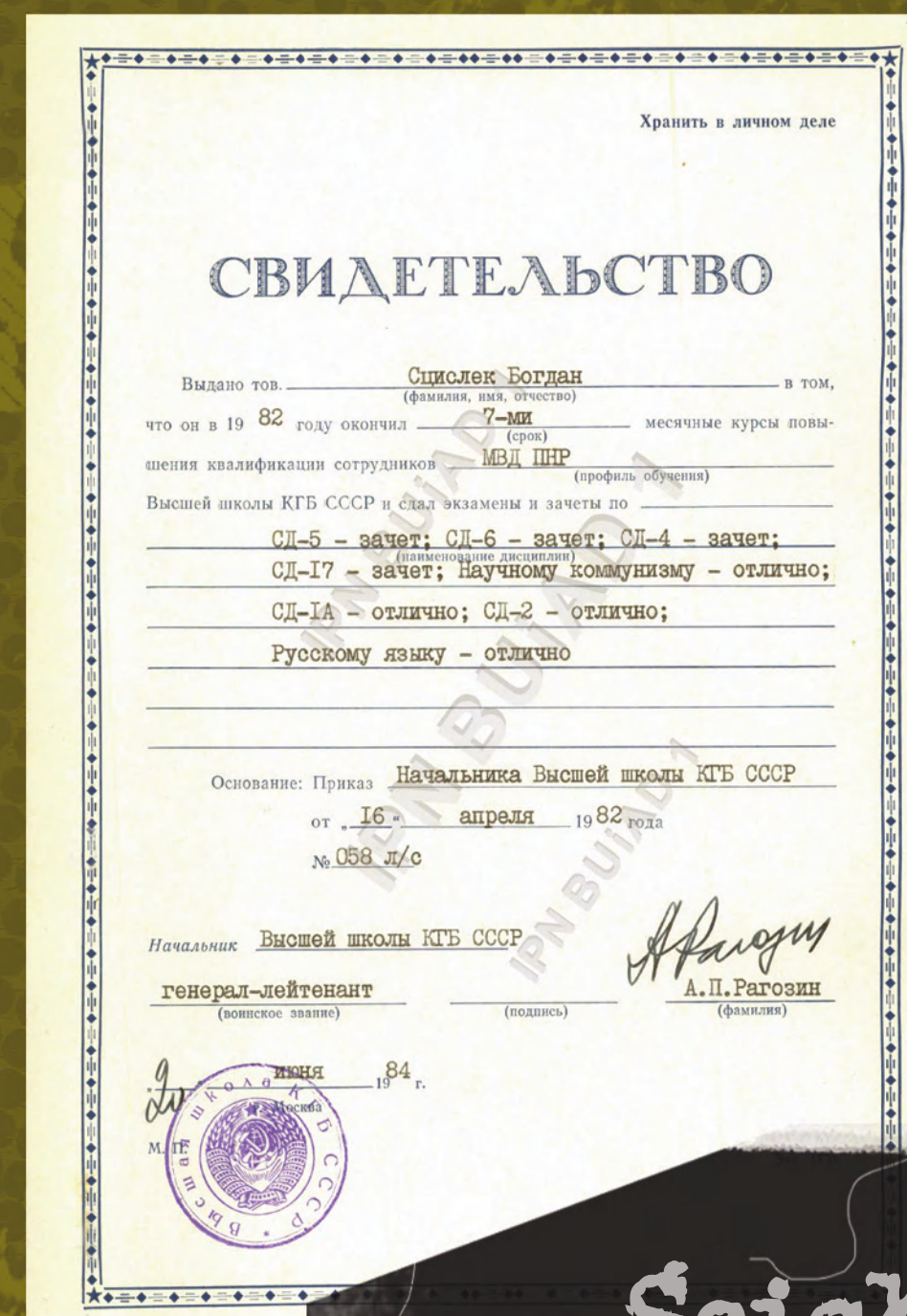
1960 Liceum Ogólnokształcące w Brodnicy.
1971 Oficerska Szkoła Operacyjna SB MSW
w Legionowie.
1977 Wydział Humanistyczny Uniwersytetu
Mikołaja Kopernika w Toruniu
(mgr historii).
1982 Wyższa Szkoła KBP (KGB) RM ZSRS
w Moskwie.

Odnaczenia:

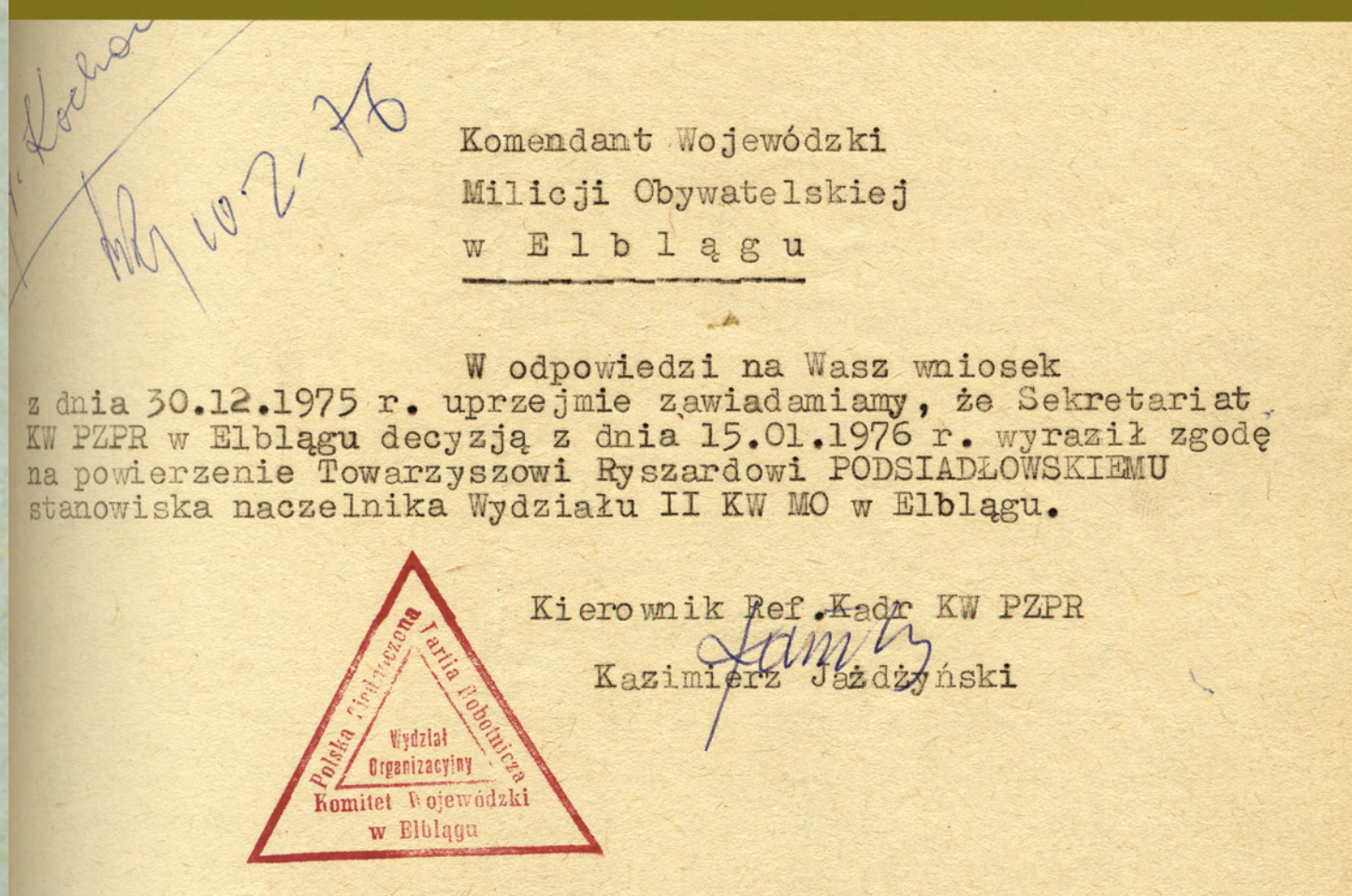
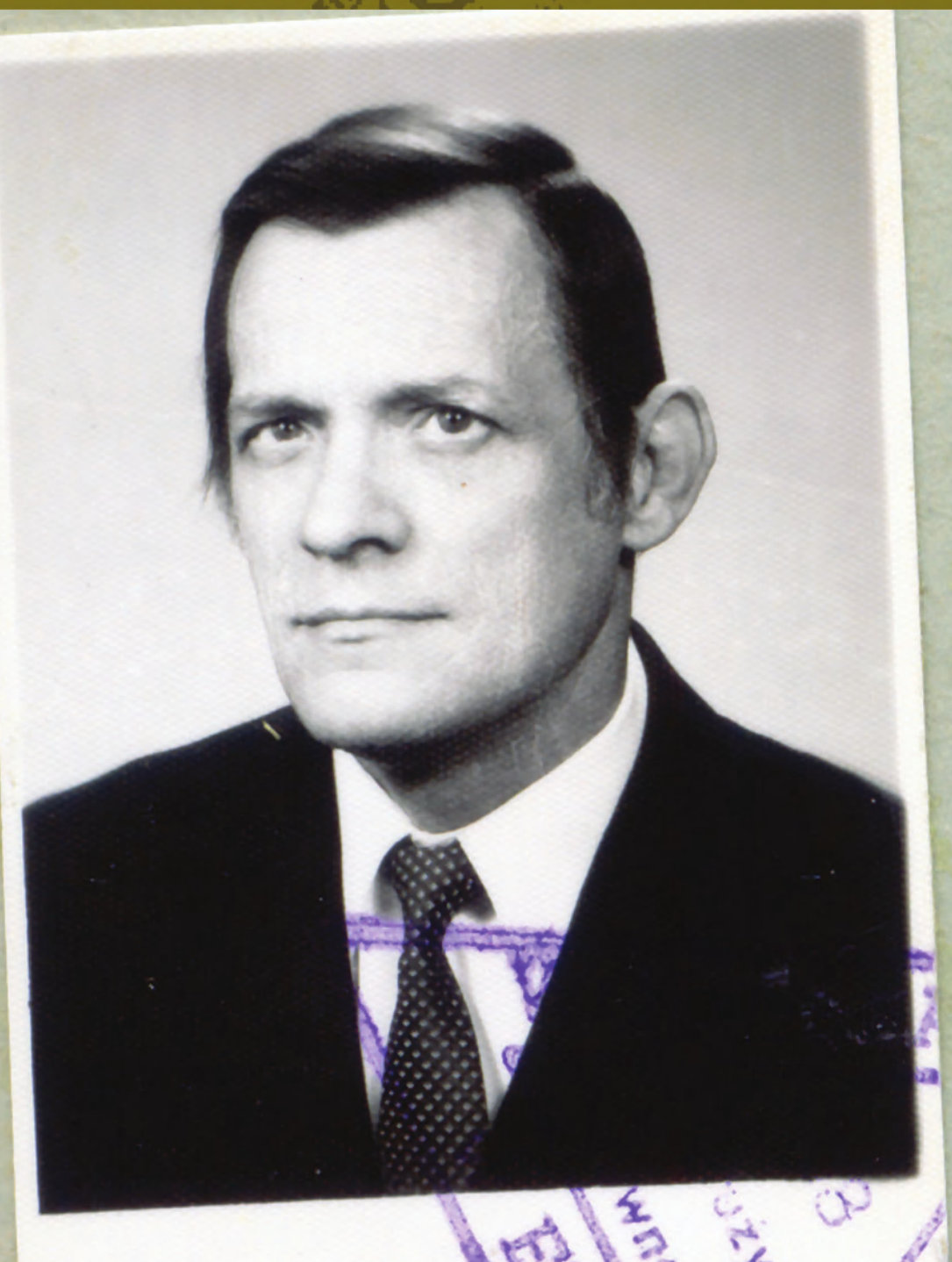
1972 Srebrna odznaka im. Janka
Krasickiego.
1975 Srebrny Krzyż Zasługi.
1977 Brązowa odznaka „Za zasługi dla
porządku publicznego”.
1979 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
1980 Złoty Krzyż Zasługi.
1980 Srebrna odznaka „Za zasługi dla
porządku publicznego”.
1984 Złota odznaka „Za zasługi dla
porządku publicznego”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1987 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia
Polski.
1988 Brązowy medal „Za zasługi dla
obronności kraju”.

1 VI 1969 Inspektor Wydziału IV SB KW MO w Bydgoszczy.
1 XI 1974 Starszy inspektor Wydziału IV SB KW MO w Bydgoszczy.
1 VI 1975 Starszy inspektor Wydziału IV SB KW MO w Toruniu.
1 V 1976 Kierownik Sekcji 2. Wydziału IV SB KW MO w Toruniu.
1 III 1978 Zastępca naczelnika Wydziału III SB KW MO w Toruniu.
1 VII 1979 Naczelnik Wydziału III SB KW MO/WUSW w Toruniu (jednocześnie
w okresie 15VII 1981–3 IV 1982 słuchacz Wyższej Szkoły KBP [KGB]
RM ZSRS w Moskwie).
1 XI 1989 Naczelnik Wydziału Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa
SB WUSW w Toruniu.
15 XII 1989 Zastępca szefa WUSW ds. SB w Elblągu.
20 III 1990 Zwolniony.

Członek: ZMS (1959); ZSP (1961); TPPR; TKKS; PZPR (1961),
I sekretarz OOP przy Wydziale IV SB KW MO w Toruniu (1975–1978).

Scisłak Bogdan
s. Mariana
ur. 9 V 1942 r.
w Radziejowie Kujawskim

Podsiadłowski Ryszard
s. Józefa
ur. 28 IX 1937 r. w Gdańsku

1 IV 1955 Gонец sekretariatu WUdsBP w Gdańsku.
31 XII 1956 Zwolniony.
1 I 1963 Przyjęty ponownie, oficer techniki operacyjnej Sekcji 1.
Wydziału „W” SB KW MO w Gdańsku.
1 VI 1971 Inspektor Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
1 II 1973 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
1 VIII 1974 Kierownik Grupy 6. Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
1 II 1975 Zastępca naczelnika Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
1 VI 1975 Naczelnik Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
25 VI 1990 Zwolniony.

Członek: ZMP (1953); PZPR (1962).

Awanse:

st. szer. MO (1962), kpr. MO (1963), ppor. MO (1964),
por. MO (1967), kpt. MO (1972), mjr MO (1977),
ppłk MO (1981).

Wykształcenie:

1959 Technikum Przemysłu Okrętowego w Gdańsku.
1964 Słuchacz kursu specjalnego Biura „W” MSW
w Legionowie.
1973 Wydział Ekonomiki Transportu Uniwersytetu
Gdańskiego (wyższe studia zawodowe).
1978 Akademia Spraw Wewnętrznych w Warszawie
(bez tytułu mgr.).

Odnaczenia:

1971 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1974 Złoty Krzyż Zasługi.
1975 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie
porządku publicznego”.
1975 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności
kraju”.
1975 Srebrna odznaka „Zasłużony pracownik morza”.
1979 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1979 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie granic
PRL”.
1980 Srebrny medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1980 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie
porządku publicznego”.
1982 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
1982 Odznaka honorowa „Za zasługi dla
województwa elbląskiego”.
1983 Złota odznaka „Zasłużony pracownik łączności”.
1984 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku
publicznego”.
1987 Wpisany do „Honorowej księgi zasłużonych
funkcjonariuszy MO i SB województwa
elbląskiego”.
1989 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie granic
PRL”.

Kary:

1965 Areszt (7 dni) za „zakłócanie spokoju w stanie
nietrzeźwym”.

Praca w Służbie Bezpieczeństwa bardzo mi od-
powiada, chciałbym się jej poświęcić dla dobra
bezpieczeństwa naszej Ojczyzny [...].

Podanie R. Podsiadłowskiego do KW MO
w Gdańsku, 1962 r.

Posiada [bardzo] dobrą pamięć, dzięki czemu
[...] na podstawie zapamiętanego charakteru
pisma wychwytuje dokumenty zewnętrznie
podejrzane, które powtarzają się w obiegu.

Charakterystyka, 1964 r.

Przez dłuższy okres czasu pracował samodzielnie
na placówce w Malborku. Praca ta wymagała
16 godzin na dobę, jednak przez cały okres
trwający około 3 miesięcy pracował ofiarnie
i z wysokim zdyscyplinowaniem, pomimo
przeżywania w [tym] czasie kryzysu psychicznego
spowodowanego otrzymaniem kary za
wybryk w stanie nietrzeźwym.

Wniosek personalny, 1966 r.

W ostatnim okresie naczelnik Wydziału II zrealizował
szereg złożonych zadań specjalnych,
które w istotny sposób pogłębiły rozpoznanie
o metodach działania służb specjalnych
przeciwników. [...] podsekretarz stanu w
Ministerstwie Spraw Wewnętrznych gen. dyw.
Władysław Pożoga wyróżnił nagrodą pieniężną
ppłk. Ryszarda Podsiadłowskiego w kwocie
10 000 zł.

Pismo dyrektora Departamentu II MSW, 1984 r.

[Na] bieżąco dokonuje oceny zachodzących
w kraju wydarzeń i wykorzystuje w programowaniu
pracy. W czasie urlopu zastępcy szefa
WUSW ds. SB pełnił [jego] obowiązki, z czego
wywiązał się należyście.

Indywidualna karta przeglądu kadrowego
za lata 1988–1989.

Rogalski Mirosław
s. Tadeusza
ur. 8 I 1942 r.
w Pomorzanach (pow. Kutno)

Awanse:

plut. MO (1968), ppor. WSW (1968), ppor. MO (1969), por. MO (1972), kpt. MO (1976), mjr MO (1980), ppłk MO (1985).

Wykształcenie:

1960 Liceum Ogólnokształcące w Kutnie.
1968 Wydział Chemiczny Politechniki Gdańskiej (mgr inż. chemii).
1971 Oficerska Szkoła Operacyjna SB MSW w Legionowie.

Odnaczenia:

1976 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1977 Srebrny Krzyż Zasługi.
1978 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
1980 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1982 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1982 Złoty Krzyż Zasługi.
1982 Odznaka „Za zasługi dla województwa elbląskiego”.
1984 Srebrny medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1985 Srebrny medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1985 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

1 XI 1962 Technik obsługi centrali telefonicznej Zarządu Łączności MSW.
1 VII 1964 Starszy technik obsługi centrali telefonicznej Zarządu Łączności MSW.
11 XII 1965 Oficer łączności Zarządu Łączności MSW.
1 IV 1967 Oficer Sekcji Centrali Miejscowej Łączności Rządowej i Wewnętrznej Wydziału VI MSW.
1 VIII 1972 Inspektor Wydziału IV Departamentu II MSW.
2 X 1974 Słuchacz Akademii Spraw Wewnętrznych w Warszawie.
1 VII 1977 Inspektor Wydziału IV Departamentu II MSW.
16 IV 1980 Zastępca naczelnika Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
1 VII 1981 Zastępca naczelnika Wydziału „B” SB KW MO/WUSW w Elblągu.
16 IV 1984 P.o. kierownik Samodzielnej Sekcji „A” SB WUSW w Elblągu.
1 X 1985 Kierownik Samodzielnej Sekcji „A” SB WUSW w Elblągu.
31 VII 1990 Naczelnik Wydziału Łączności Komendy Wojewódzkiej Policji w Elblągu.

Członek: PZPR (1965).

**NASZ TRUD I ZAANGAŻOWANIE
W PRACIE PARTII!**

1 IX 1968 Inspektor Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
1 II 1972 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
1 VI 1975 Kierownik Sekcji 3. Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
1 IV 1976 Zastępca naczelnika Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
1 XI 1979 Naczelnik Wydziału IV SB KW MO/WUSW w Elblągu,
jednocześnie od 1 I 1985 p.o. naczelnik Wydziału VI SB WUSW w Elblągu.
15 V 1985 Zastępca szefa WUSW ds. SB w Radomiu.
18 I 1988 W dyspozycji dyrektora Departamentu Kadr MSW
15 VIII 1989 Zwolniony.

Członek: ZMS (1960); ZSP (1960); PZPR (1965),
I sekretarz OOP przy Wydziale II KW MO w Elblągu (1975–1977)

U ppor. Mirosława Rogalskiego stwierdzono pewne ujemne cechy charakteru, co przejawia się w naruszaniu dyscypliny pracy, na co zwracano jemu uwagę.

Charakterystyka służbowa, 1969 r.

Pozyskał samodzielnie 5 tajnych współpracowników, zorganizował dwa lokale kontaktowe.

Charakterystyka, 1970 r.

Wspólnie z podległą mu sekcją dokonał szeregu wartościowych pozyskań osobowych źródeł informacji rokujących perspektywy wykorzystania ich do zadań ofensywnych.

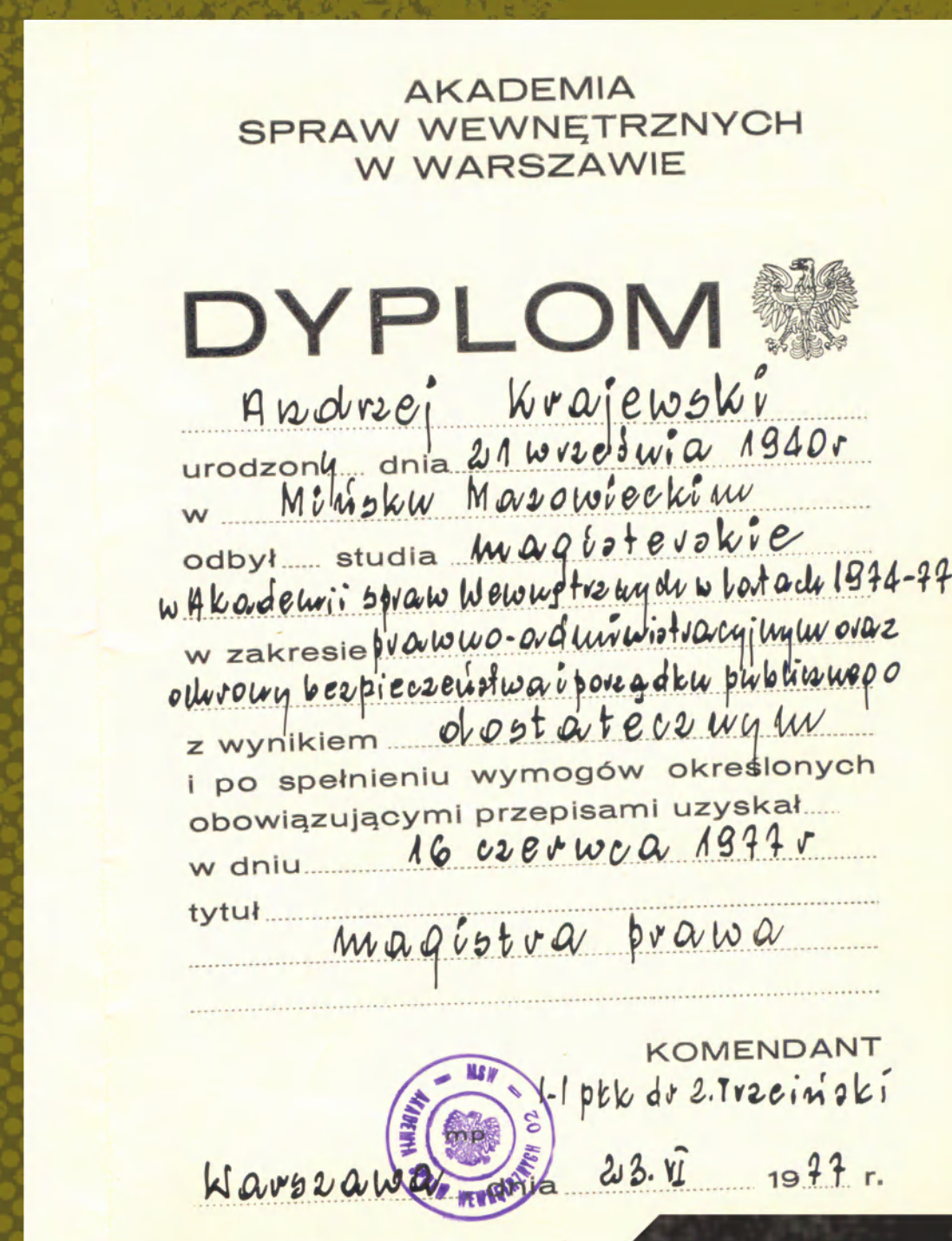
Opinia służbowa, 1976 r.

Wykazuje się szeroką inicjatywą w organizowaniu pracy operacyjnej i osobistym zaangażowaniem w realizację szeregu skomplikowanych operacji.

Notatka służbowa, 1979 r.

Uzyskał dobre wyniki w zwalczaniu i neutralizowaniu działalności antysocjalistycznej, a w okresie przedwyborczym, uzyskując wyprzedzające informacje, nie dopuścił do realizacji szkodliwych inicjatyw.

Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1985 r.

Krajewski Andrzej
s. Aleksandra
ur. 21 IX 1940 r.
w Mińsku Mazowieckim

Pragnę służyć ojczyźnie jako pracownik operacyjny, wiąże się to z zamiłowaniem, jakie żywię do tego rodzaju zadań.

Raport A. Krajewskiego, 1972 r.

Intensywna nauka przez cały okres studiów sprawiała mu znaczne trudności. Należał do grona słabych studentów. [...] Studia ukończył z wynikiem dostatecznym. [...] Zdobyta wiedza i posiadane doświadczenie zawodowe predestynują kpt. Andrzeja Krajewskiego do objęcia stanowiska samodzielnego.

Opinia służbowa słuchacza Akademii Spraw Wewnętrznych w Warszawie, 1977 r.

Awanse:

st. sierż. MO (1965), ppor. MO (1965), por. MO (1968), kpt. MO (1972), mjr MO (1977).

Wykształcenie:

1958 Technikum Kolejowe w Warszawie.
1961 Kurs Oficerów Rezerwy KBW w Legnicy.
1977 Akademia Spraw Wewnętrznych w Warszawie (mgr prawa).

Odnaczenia:

1971 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1974 Złoty Krzyż Zasługi.
1981 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1982 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1985 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1986 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1988 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Charakter pracy oraz rodzaj wykonywanych zadań przez organa MO całkowicie mi odpowiadają.

Podanie H. Grewendy do komendanta wojewódzkiego MO w Olsztynie, 1971 r.

Przez kilka kadencji pełnił funkcję II sekretarza Oddziałowej Organizacji Partyjnej, obecnie I sekretarz Oddziałowej Organizacji Partyjnej [PZPR].

Opinia służbowa, 1981 r.

Poczynił znaczne postępy w rozbudowie źródeł informacji, które właściwie ukierunkował na rozpoznanie ochronianych operacyjnie głównych działów rolnictwa i środowisk wiejskich.

Opinia służbowa, 1986 r.

Zaliczony do rezerwy kadrowej na stanowisko zastępcy szefa WUSW w 1988 r. [...] Należy do wyróżniających się naczelników SB.

Opinia służbowa za lata 1986–1989.

- 16 XII 1971 Oficer SB (na wolnym etacie inspektora operacyjnego) KP MO w Morągu.
- 9 X 1972 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej SB MSW w Legionowie.
- 1 VII 1975 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- I IV 1976 P.o. kierownik Sekcji 3. Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 1 VII 1976 Kierownik Sekcji 3. Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 1 X 1981 **Zastępca naczelnika Wydziału II SB KW MO/WUSW w Elblągu.**
- 22 V 1985 **P.o. naczelnik Wydziału VI SB WUSW w Elblągu.**
- 1 VIII 1985 **Naczelnik Wydziału VI SB WUSW w Elblągu.**
- 16 VII 1986 **Naczelnik Wydziału V SB WUSW w Elblągu.**
- 1 XI 1989 **Naczelnik Wydziału Ochrony Gospodarki WUSW w Elblągu.**
- 20 VI 1990 Zwolniony.

Członek: PZPR (1972); TPPER (1972); TKKŚ (1975).

Awanse:

kpr. MO (1974), ppor. MO (1975), por. MO (1978), kpt MO (1982), mjr MO (1987).

Wykształcenie:

1965 Liceum Ogólnokształcące w Żarkach.
1967 Państwowa Szkoła Górnicza w Chorzowie.
1975 Wyższa Szkoła Oficerska SB MSW w Legionowie.

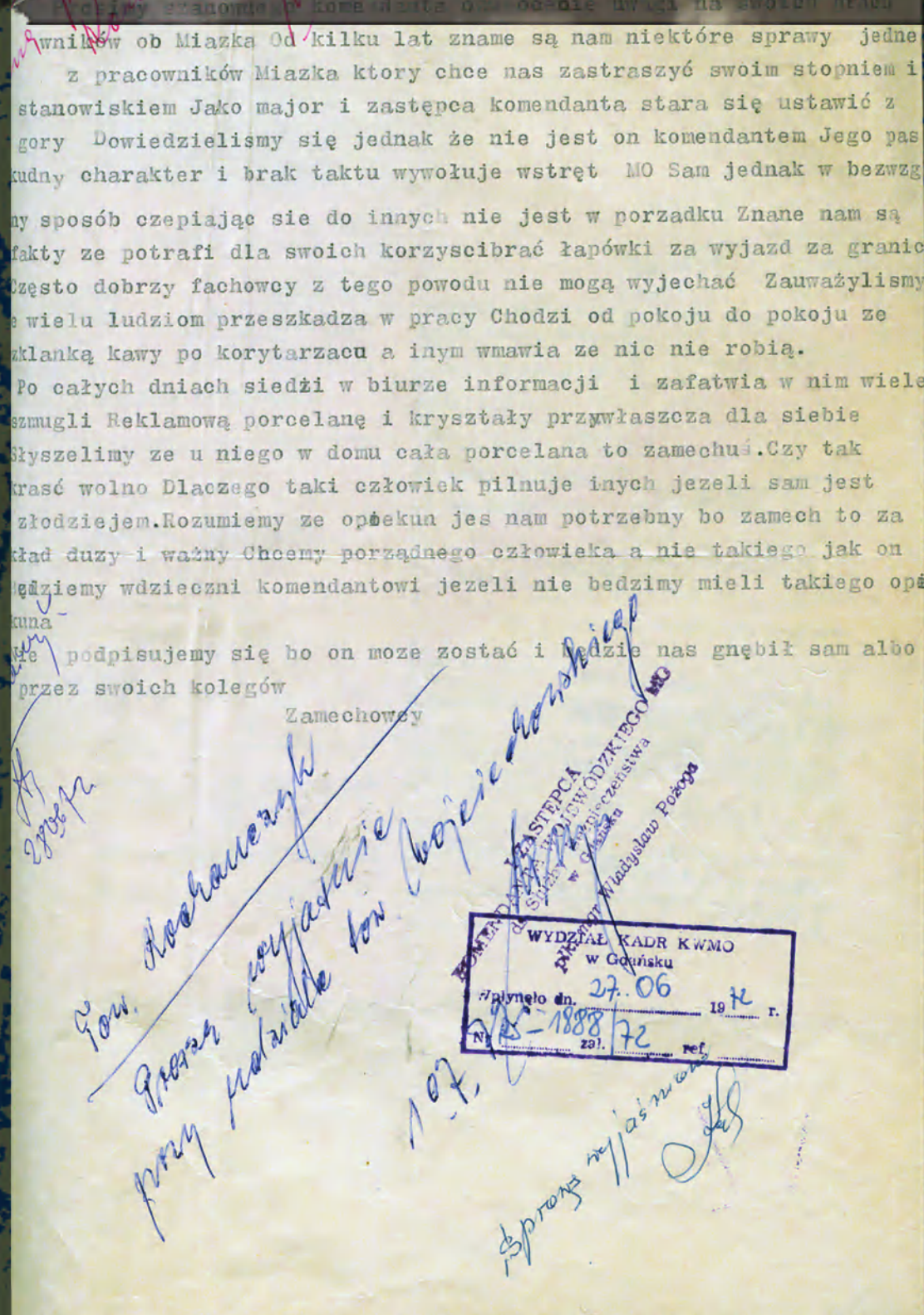
Odnaczenia:

1981 Srebrny Krzyż Zasługi.
1981 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
1982 Odznaka honorowa „Za zasługi dla województwa elbląskiego”.
1982 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1984 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1986 Złoty Krzyż Zasługi.
1987 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1988 Srebrny medal „Za zasługi dla obronności kraju”.

Grewenda Henryk
s. Antoniego
ur. 30 VIII 1947 r.
w Dąbrownie
(pow. Myszków)

Miazek Włodzimierz
s. Eugeniusza
ur. 7 I 1938 r.
w Łodzi

- 1 VIII 1963 Funkcjonariusz Referatu ds. bezpieczeństwa KP MO w Elblągu.
- 3 IX 1965 Słuchacz Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie.
- 1 VIII 1966 W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. SB Gdańsku.
- 1 IX 1966 Oficer operacyjny Referatu ds. bezpieczeństwa KP MO w Elblągu.
- 1 I 1969 Inspektor operacyjny SB KMIP MO w Elblągu.
- 13 I 1973 Czasowo p.o. I zastępca komendanta miejskiego i powiatowego MO ds. SB w Elblągu.
- 1 II 1973 Starszy inspektor operacyjny SB KMIP MO w Elblągu, jednocześnie czasowo p.o. I zastępca komendanta miejskiego i powiatowego MO ds. SB w Elblągu.
- 1 X 1973 **I zastępca komendanta miejskiego i powiatowego MO ds. SB w Elblągu.**
- 1 VI 1975 **Naczelnik Wydziału III SB KW MO w Elblągu.**
- 1 VII 1979 **Naczelnik Wydziału III „A” SB KW MO w Elblągu.**
- 1 XII 1981 **Naczelnik Wydziału V SB KW MO/WUSW w Elblągu.**
- 1 V 1986 Zastępca szefa WUSW ds. SB w Lesznie.
- 15 III 1990 Zwolniony.

Członek: ZMP (1951); ZMS (1957), I sekretarz KM ZMS w Elblągu (1961–1963); PZPR (1963); radny MRN w Elblągu (1974–1977).

Awanse:

kpr. MO (1963), plut. MO (1964), ppor. MO (1966), por. MO (1969), kpt. MO (1973), mjr MO (1977), ppłk MO (1981), płk MO (1986).

Wykształcenie:

1956 Technikum Mechaniczno-Elektryczne w Toruniu.
1966 Oficerska Szkoła Operacyjna SB MSW w Legionowie.
1971 Zawodowe Studium Administracji na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego.
1974 Kurs doskonalenia zawodowego zastępców komendantów powiatowych MO ds. SB w Ośrodku Doskonalenia Kadr Kierowniczych MSW w Łodzi.

Odnaczenia:

1963 Srebrna odznaka im. Janka Krasickiego.
1972 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1973 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1974 Medal „Za zasługi dla miasta Elbląga”.
1977 Brązowy medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
1977 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

1978 Złoty Krzyż Zasługi.
1978 Odznaka specjalna ORMO.
1978 Honorowa odznaka „Przyjaciół Harcerstwa”.
1979 Brązowa odznaka „Za zasługi w obronie granic PRL”.
1979 Medal „Za zasługi dla województwa elbląskiego”.
1979 Złota odznaka LOK.
1980 Odznaka specjalna ORMO.
1980 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1980 Srebrny medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
1982 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1983 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
1984 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1984 Złoty medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
1984 Srebrny medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1984 Srebrna odznaka „W służbie penitencjarnej”.
1987 Złoty medal „Za zasługi dla obronności kraju”.

Po wstępnym zapoznaniu się z pracą powierzono mu [...] organizowanie pracy operacyjnej na takich obiektach, jak: Zamech II, PKP i Elektrownia.

Opinia służbowa, 1964 r.

Należał do ścisłej czołówki w plutonie i w całej szkole pod każdym względem. Jest bystry, zdolny, inteligentny. [...] Umie wykorzystać wiadomości ogólne, umie powiązać zagadnienia z poszczególnych przedmiotów, umie powiązać teorię z praktyką w dziedzinie pracy operacyjnej. Wiąże się z tym fakt, że umie myśleć kompleksowo.

Charakterystyka słuchacza Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie, 1966 r.

Potrafi utrzymywać prawidłowe stosunki z dyrekcją zakładów, poszczególnymi kierownikami wytwórni i wydziałów. Zapewnił sobie właściwy autorytet i zrozumienie interesów naszej służby [...].

Opinia służbowa, 1969 r.

W okresie wydarzeń grudniowych podstawową część czasu spędzał na obiekcie kluczowym, organizując i zabezpieczając dopływ informacji o stanie zagrożenia. Mimo trudnej sytuacji potrafił organizować pracę i utrzymać systematyczny kontakt z siecią tajnych współpracowników. Niezależnie od tego przygotowywał materiały operacyjne z zamiarem i realizacją aresztów w odniesieniu do elementu destrukcyjnego i warcholskiego. Prowadził też rozmowy profilaktyczne zmierzające do stopienia ostrza rozwijających się konfliktów.

Opinia służbowa, 1972 r.

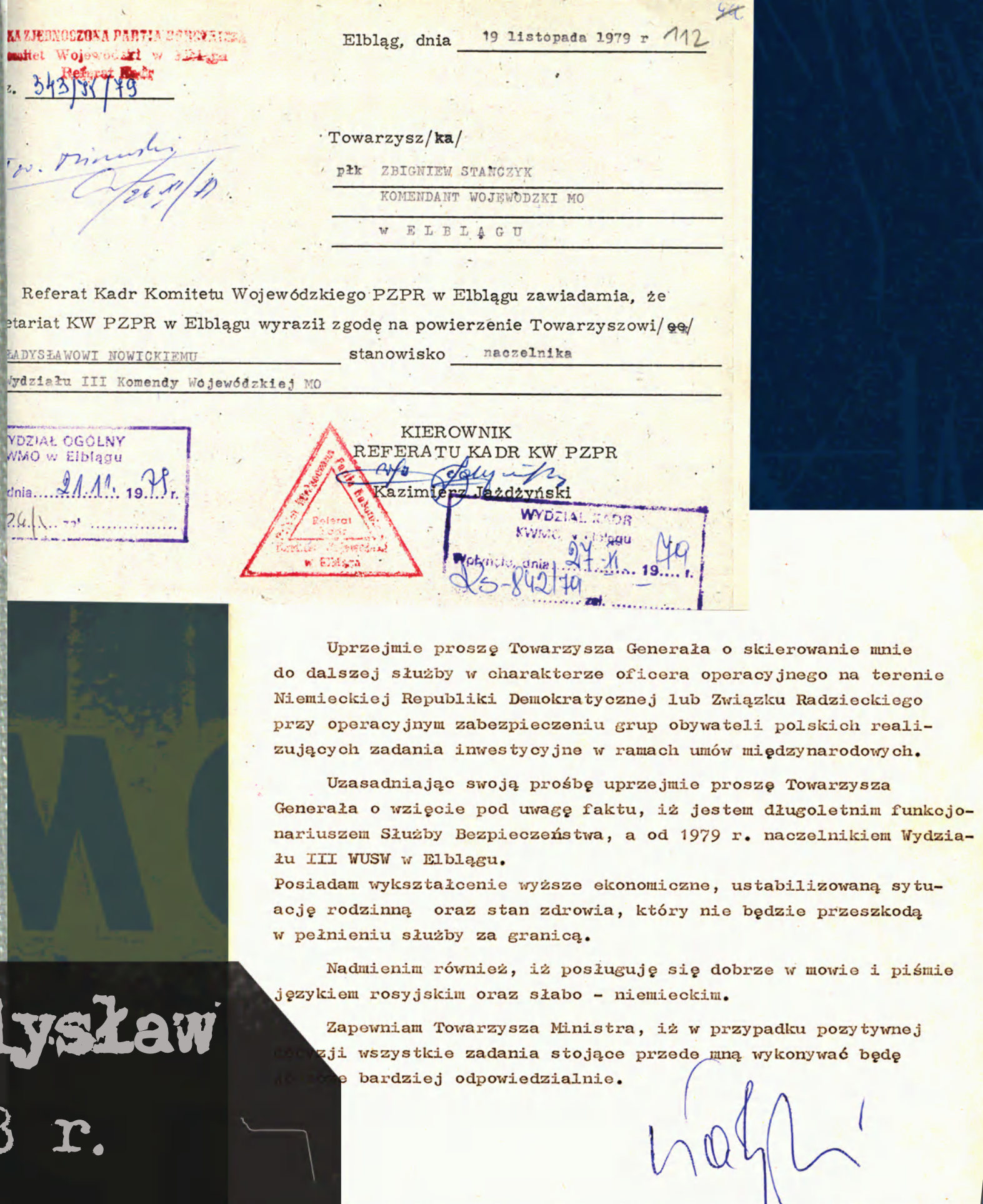
Naszcześnie podkreślenie zasługuje jego osobiste zaangażowanie w pracę w okresie napięć społecznych i innych sytuacji konfliktowych w ostatnich latach. Jego koncepcje i właściwe oceny sytuacji pozwalały na właściwe rozwiązywanie trudnych i komplikowanych problemów powstałych w środowiskach robotniczych.

Opinia służbowa, 1982 r.

Służba pełniona była w warunkach uciążliwych fizycznie i psychicznie. Czas służby nienormalny. Przez wiele lat kierował zespołami ludzkimi, co powodowało występowanie stresów.

Zaświadczenie dotyczące przebiegu służby, 1990 r.

Nowicki Władysław
s. Józefa
ur. 9 VI 1938 r.
w Więslawicach
(pow. Włocławek)

Ponad dwuletnia praktyka zdobyta w czasie etatowej pracy w aparacie ZMS, materialistyczny światopogląd oraz osobiste zainteresowania są bezpośrednią przyczyną podjęcia pracy w KW MO.

Podanie W. Nowickiego do KW MO w Gdańsku, 1963 r.

Do marca br. był II sekretarzem ZMS przy KW MO w Gdańsku i miał być wyprowadzony z władz ze względu na niewywiązywanie się z nałożonych obowiązków i niewykonywanie zadań w zakresie szkolenia ideologicznego. Na zebrania nie przychodził.

Opinia partyjna, 1964 r.

Kierował pracą operacyjną w Sekcji 3. na odcinku zabezpieczenia wyższych uczelni w Trójmieście, instytutów naukowych PAN i służby zdrowia. Osobiście organizował pracę operacyjną w 2 instytutach naukowych. W tym czasie posiadał 5 [ajnych] w[sprópracowników] i 8 [ontaktów] o[bywatelskich].

Opinia służbowa, 1976 r.

W 1982 r. zrealizował 5 spraw operacyjnych, których figuranci prowadzący wrogą działalność polityczną zostali skazani prawomocnymi wyrokami sądowymi. [...] Do wielu spraw podchodzi jednak zbyt emocjonalnie i pod wpływem emocji podejmuje przedwczesnie niekiedy głębiej operacyjnie nieprzemysłane decyzje.

Opinia służbowa, 1982 r.

W czasie trwania stanu wojennego wykazał się dużym zaangażowaniem i ofiarnością, osobiście brał udział w skomplikowanych przedsięwzięciach operacyjnych, które przyczyniły się do poprawy bezpieczeństwa na terenie woj. elbląskiego.

Wniosek o nadanie stopnia podpułkownika MO, 1982 r.

Stwierdzam, że ppłk [Władysław] Nowicki nie wyjaśnił przyczyn, które spowodowały moje uwagi do sytuacji w Wydziale III [obniżenie jakości pracy], bagatelizował je oraz się do nich nie ustosunkował, a niewygodne przemilczał. W stosunku do swego postępowania jest bezkrytyczny, nie przyjmuje uwag. Niejednokrotnie wprowadza w błąd, wyolbrzymia informacje, po prostu kłamie.

Notatka służbowa, 1985 r.

Pracuje po zagadnieniu studenckim, przeprowadzał już samodzielnie rozmowy ze studentami-klerykałami, w których wykazywał dobrą znajomość i argumentację w przekonywaniu rozmówców o szkodliwym oddziaływaniu duszpasterstw akademickich na młodzież studiującą.

Charakterystyka, 1962 r.

Od roku 1963 w zainteresowaniu operacyjne przejął zagadnienie wydawnictw prasowych, radia i telewizji, gdzie zorganizował pracę od podstaw w kierunku rozeznania przejawów dywersji ideologicznej i jej przeciwdziałania. Poza tym posiada w zainteresowaniu operacyjnym dość trudny odcinek pracy po zagadnieniu środowiska literackiego i adwokatury. Na odcinkach tych dobrze zorganizował pracę, pozyskując kilkanaście cennych źródeł informacji, które zapewniają rozeznanie sytuacji w powyższych środowiskach. [...] Posiadane wiadomości z tytułu wykształcenia humanistycznego ułatwiają mu znalezienie wspólnego języka i nawiązywanie kontaktów z inteligencją twórczą.

Charakterystyka służbowa, 1967 r.

W okresie agresji Izraela na państwa arabskie i w czasie wydarzeń marcowych wykazał się ofiarnością w wykonywaniu nasilonych zadań operacyjnych i zaangażowaniem politycznym, zajmując właściwą postawę wobec polityki partii. [...] Na skutek przekazanych [przez niego] informacji czynniki partyjne ukarały zdjęciem ze stanowisk lub zwolnieniem z pracy 8 dziennikarzy za prowadzenie działalności rewizjonistyczno-syjonistycznej.

Opinia służbowa, 1969 r.

W okresie wydarzeń grudniowych wykazał dużą dojrzałość polityczną oraz osobiste zaangażowanie w przywróceniu ładu i porządku publicznego.

Opinia służbowa, 1973 r.

Cechuje go bezkompromisowość w realizowaniu linii Partii.

Wniosek personalny, 1975 r.

Posiada dobre rozeznanie w problemach gospodarczych i politycznych terenu oraz cenne doświadczenie w nawiązywaniu kontaktów i współpracy z przedstawicielami instytucji i zakładów.

Wniosek personalny, 1976 r.

Stwierdzić należy, że naczelnik Wydziału [III] nie realizuje we właściwym stopniu zaleceń pokontrolnych, nie rozlicza podwładnych z realizacji zadań służbowych, jak też nie wykazuje osobistego zaangażowania w proces pozyskiwania i współpracy z tajnymi współpracownikami.

Notatka informacyjna, 1987 r.

Ppłk W[ładysław] Nowicki wobec siebie jest bezkrytyczny, w [jednej] chwili zmienia wypowiedzi, zdanie, opinie o sprawie [na] wygodne Jemu, wyprze się uprzednich. Na podnoszone uwagi o niedomogach w pracy osobistej (nie pracuje z osobowymi źródłami informacji od lat), zamiast jakiegokolwiek usprawiedliwienia – atak, [że] gdzie indziej w kraju i wydziałach jest podobnie, a może gorzej. [...] O ile widzi interes własny, wówczas czy jego udział jest potrzebny, czy też nie, bezwzględnie się włącza. [...] W związku z powyższym [...] wnioskuję o wystawienie mu ujemnej opinii o nieprzydatności na zajmowanym stanowisku [...].

Notatka służbowa, 1988 r.

Tematem rozmowy była wystawiona opinia służbowa o niewywiązywaniu się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku. W związku z tym ppłk K[azimierz] Wesołowski przypomniał ppłk. W[ładysławowi] Nowickiemu, że opinia ta powinna być dla niego sygnałem do podjęcia aktywnej pracy. [...] Ppłk Władysław Nowicki stwierdził, że w przyszłym roku upływa mu 30 lat wysługi emerytalnej i chce odejść ze służby. Ma już załatwioną dobrze płatną pracę i w związku z tym nie widzi potrzeby poprawy efektów swojej pracy. Zapewnił, że mimo negatywnej oceny jego pracy, pozostanie nadal członkiem partii.

Notatka służbowa, 1989 r.

Nadal w pracy i postępowaniu występuje brak samodyscypliny, obiektywizmu, prawdomówności, a w wielu przypadkach zachowanie jego jest niepoprawne i nieodpowiedzialne.

Wniosek personalny o odwołanie z zajmowanego stanowiska, 1989 r.

Awanse:

plut. MO (1961), sierż. MO (1964), ppor. MO (1965), por. MO (1968), kpt. MO (1971), mjr MO (1977), ppłk MO (1981).

Wykształcenie:

1957 I Liceum Ogólnokształcące w Gdańsku.
1961 Wydział Humanistyczny Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku (mgr historii).
1965 Zaoczna Oficerska Szkoła Operacyjna SB MSW w Legionowie.
1974 Kurs doskonalenia zawodowego dla zastępców komendantów powiatowych MO ds. SB w Ośrodku Doskonalenia Kadr Kierowniczych MSW w Łodzi.

Odnaczenia:

1971 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1972 Srebrny Krzyż Zasługi.
1973 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1975 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1975 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1981 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
1982 Złoty Krzyż Zasługi.
1985 Srebrny medal „Za zasługi dla obronności kraju”.

15 IV 1963

Oficer operacyjny Grupy 7. (na wolnym etacie starszego oficera operacyjnego Grupy 9a.) Wydziału III SB KW MO w Gdańsku.
1 I 1964 Oficer operacyjny Grupy 7. Wydziału III SB KW MO w Gdańsku.
7 IX 1964 Słuchacz Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie.
26 VII 1965 W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Gdańsku.

15 IX 1965

Oficer operacyjny Grupy 3a. Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.

1 IV 1967

Inspektor Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.

1 III 1969

Oficer ewidencji operacyjnej Sekcji 2. Wydziału „C” SB KW MO w Gdańsku.

1 VI 1970

Starszy oficer ewidencji operacyjnej Sekcji 1. Wydziału „C” SB KW MO w Gdańsku.

1 XI 1971

Inspektor Wydziału III SB KW MO w Gdańsku.

1 I 1974

Kierownik Grupy Wydziału III SB KW MO w Gdańsku.

1 VI 1975

Kierownik Sekcji Wydziału III SB KW MO w Gdańsku.

16 II 1978

Kierownik Sekcji Wydziału III „A” SB KW MO w Gdańsku.

1 VI 1978

Zastępca naczelnika Wydziału Ogólnego KW MO w Gdańsku.

1 XI 1979

Naczelnik Wydziału III SB KW MO/WUSW w Elblągu

(w okresie 31 VII 1986–31 VIII 1986 delegowany służbowo do grupy operacyjnej „Lato-86” w Berlinie [NRD]).

31 X 1989

W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu.

28 II 1990

Zwolniony.

Członek: ZMP (1951); ZMS (1959); PZPR (1961).

Awanse:

kpr. MO (1964), ppor. MO (1965), por. MO (1968), kpt. MO (1972), mjr MO (1979), ppłk MO (1982).

Wykształcenie:

1957 Państwowe Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących we Włocławku.
1960 Państwowe Studium Ekonomiczne dla Absolwentów Liceów Ogólnokształcących w Gdyni.
1965 Oficerska Szkoła Operacyjna SB MSW w Legionowie.
1972 Wydział Ekonomiki Transportu Uniwersytetu Gdańskiego (wyższe studia zawodowe).
1975 Wydział Ekonomiki Transportu Uniwersytetu Gdańskiego (mgr ekonomii).

Odnaczenia:

1968 Srebrna odznaka im. Janka Krasickiego.
1970 Złota odznaka im. Janka Krasickiego.
1973 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1975 Srebrny Krzyż Zasługi.
1975 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1977 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1981 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

1982 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1983 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
1984 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1985 Medal Komisji Edukacji Narodowej.
1986 Nagroda ministra spraw wewnętrznych „w kwocie 20 000 zł za likwidację punktów zmagazynowania nowoczesnego sprzętu poligraficznego oraz nielegalnej drukarni”.

Milewski Jerzy
s. Aleksandra
ur. 8 III 1939 r.
w Wilnie

1940–1956

Obywatel ZSRS.

1956

Przyjazd z ZSRS do PRL.

1 IX 1961

Oficer operacyjny Wydziału III SB KW MO w Gdańsku.

1 IV 1967

Inspektor Grupy IV Wydziału III SB KW MO w Gdańsku.

1 IX 1967

W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Gdańsku.

1 III 1968

Inspektor Grupy IV Wydziału III SB KW MO w Gdańsku.

1 VII 1968

Inspektor Wydziału III SB KW MO w Gdańsku.

1 V 1970

Kierownik Grupy IV Wydziału III SB KW MO w Gdańsku.

1 I 1974

Inspektor Inspektoratu Szkolenia i Doskonalenia

Zawodowego KW MO w Gdańsku.

16 VI 1974

I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB

w Kwidzynie.

1 VI 1975

Zastępca naczelnika Wydziału III KW MO w Elblągu.

1 III 1976

Starszy inspektor Wydziału Nadzoru Służby Terenowej

Biura Eksploatacji i Rozwoju Systemu PESEL MSW (stałe

miejsce pracy – kierownik Stacji Łączności Komputerowej

w Elblągu).

1 III 1990

Starszy inspektor Zespołu Służby Terenowej Wydziału III

Departamentu PESEL MSW (stałe miejsce pracy – kierownik

Stacji Łączności Komputerowej w Elblągu).

26 III 1990

Zwolniony.

27 III 1990

Pracownik cywilny MSW (stałe miejsce pracy – kierownik

Stacji Łączności Komputerowej w Elblągu).

Członek: PZPR (1966), I sekretarz OOP przy Wydziale III SB KW MO w Gdańsku (1970–1974), lektor KZ przy KW MO w Gdańsku (1970–1972), II sekretarz KZ przy KW MO w Elblągu (1975–1976?).

- 1 III 1962 Oficer operacyjny Wydziału III SB KW MO w Olsztynie.
- 1 XI 1966 Zastępca komendanta powiatowego MO ds. bezpieczeństwa w Nidzicy.
- 1 VIII 1968 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Kętrzynie.
- 1 X 1974 Starszy inspektor (na wolnym etacie kierownika Grupy) Wydziału II SB KW MO w Olsztynie.
- 1 XI 1974 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Olsztynie.
- 1 III 1976 Zastępca naczelnika Wydziału III SB KW MO w Elblągu.
- 1 VII 1979 Zastępca naczelnika Wydziału III „A” SB KW MO w Elblągu.
- 1 XII 1981 Zastępca naczelnika Wydziału V SB KW MO w Elblągu.
- 15 V 1983 Zastępca komendanta miejskiego MO ds. SB w Kwidzynie.
- 1 VIII 1983 Zastępca szefa RUSW ds. SB w Kwidzynie.
- 5 XII 1989 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu (wg daty rozkazu).
- 15 V 1990 Zwolniony.

Członek: PZPR (1960).

Awanse:

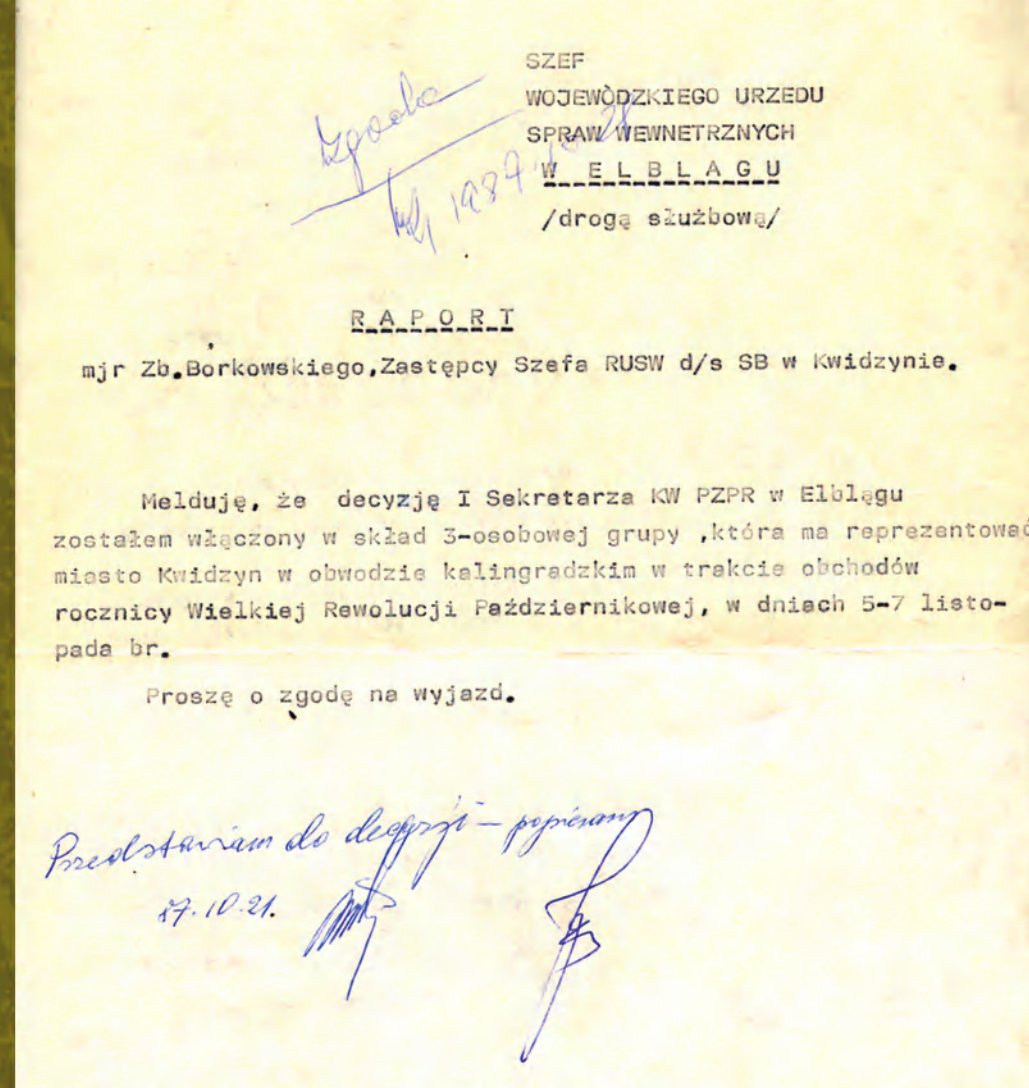
ppor. MO (1962), por. MO (1965), kpt. MO (1968), mjr MO (1971), ppłk MO (1990, wg karty ewidencyjnej).

Wykształcenie:

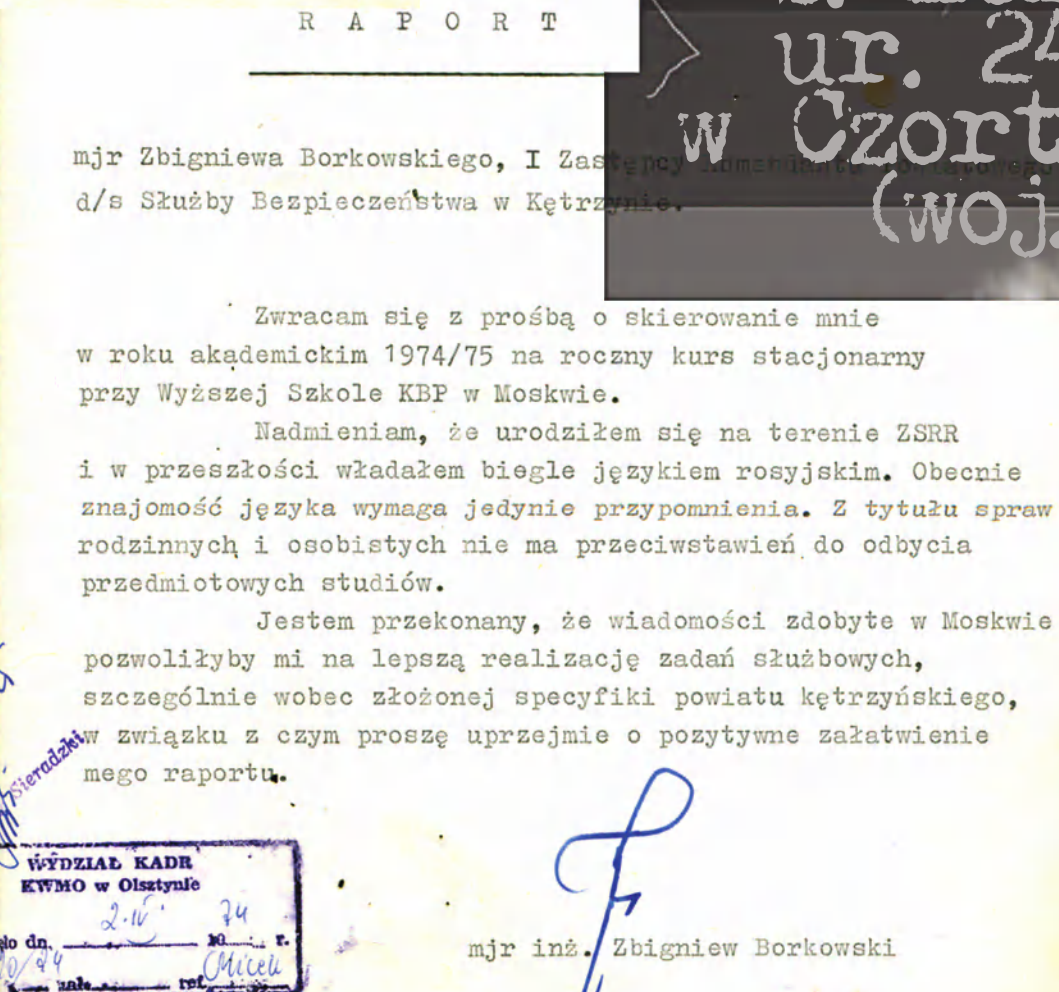
1957 Wyższa Szkoła Rolnicza w Poznaniu (inż. leśnictwa).
 1965 Zaoczna Oficerska Szkoła Operacyjna MSW w Legionowie.
 1968 Kurs doskonalenia kadr kierowniczych SB MSW w Legionowie.

Odnaczenia:

1969 Złota odznaka „Zasłużony dla Warmii i Mazur”.
 1972 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
 1973 Złoty Krzyż Zasługi.
 1974 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
 1979 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
 1980 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
 1982 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
 1984 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
 1986 Odznaka honorowa „Za zasługi dla województwa elbląskiego”.
 1988 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.

Borkowski Zbigniew
 s. Konstantego
 ur. 24 VI 1936 r.
 w Czortkowie
 (woj. tarnopolskie)

Prośbę motywuję chęcią bezpośredniego udziału w czuwaniu nad bezpieczeństwem Polski Ludowej i zainteresowaniem tego rodzaju pracą.

Podanie Z. Borkowskiego do KW MO w Olsztynie, 1962 r.

Wykazuje [...] czasem objawy, że z pracą w Służbie Bezpieczeństwa nie czuje się należycie związany.

Charakterystyka służbowa, 1964 r.

W okresie operacji „Lato-80” oprócz dużego zaangażowania zawodowego wykazał umiejętności właściwej oceny wydarzeń politycznych w kraju i zmian zachodzących w profilu działania Partii. [...] Nie stwierdzono zachowań lub kontaktów kolidujących z dobrem służby.

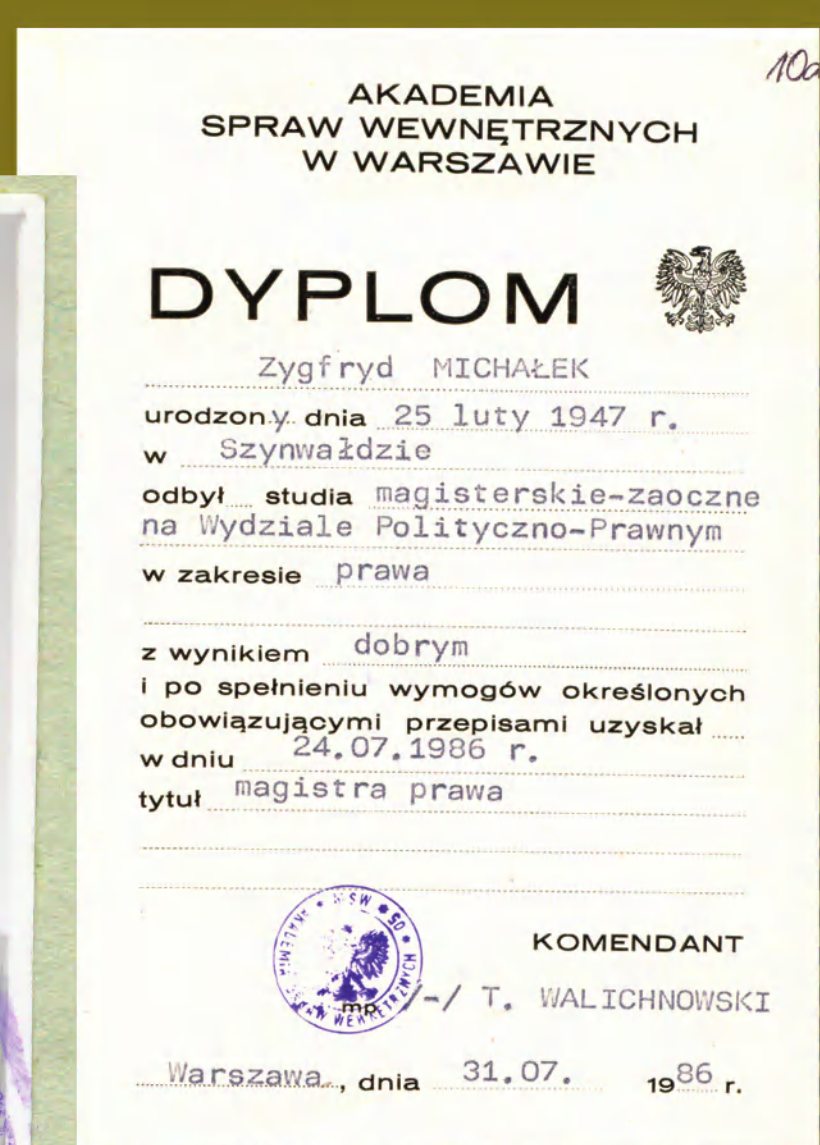
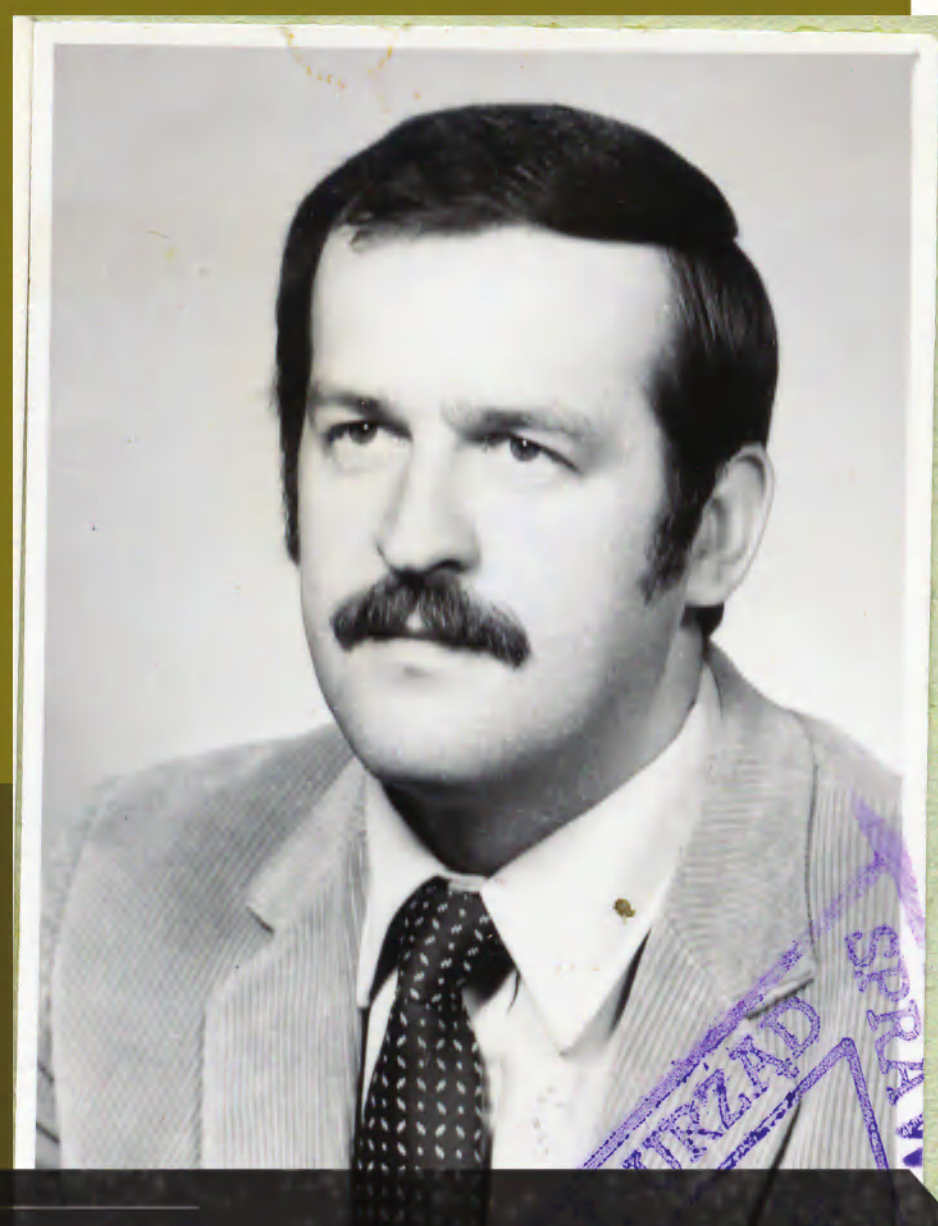
Opinia służbowa, 1980 r.

W przeglądzie kadrowym za 1985 r. stwierdzono, iż mjr Zbigniew Borkowski na zajmowanym stanowisku odpowiada warunkowo. Zwrócono uwagę na występujące w pracy niedociągnięcia i brak konsekwencji w działaniu.

Opinia służbowa za lata 1980–1986.

W znacznym stopniu wyeliminował uprzednio występujące uwagi w pracy.

Indywidualna karta przeglądu kadrowego, 1987 r.

Michałek Zygfryd
 s. Klemensa
 ur. 25 II 1947 r.
 w Szynwałdzie (pow. Grudziądz)

- 15 XII 1977 Młodszy inspektor (na wolnym etacie starszego inspektora) Wydziału III SB KW MO w Elblągu.
- 1 VII 1979 Inspektor (na wolnym etacie starszego inspektora) Wydziału III SB KW MO w Elblągu.
- 16 XI 1980 Inspektor Wydziału III SB KW MO w Elblągu.
- 1 X 1981 Starszy inspektor Wydziału III SB KW MO w Elblągu.
- 1 IX 1982 Zastępca naczelnika Wydziału III SB KW MO/WUSW w Elblągu.
- 1 XI 1989 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu.
- 1 I 1990 Zastępca naczelnika Wydziału Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa SB WUSW w Elblągu.
- 1 III 1990 P.o. naczelnik Wydziału „B” SB WUSW w Elblągu.
- 31 VII 1990 Zwolniony.

Członek: PZPR (1968).

Awanse:

kpr. WP (1967), kpr. MO (1977), plut. MO (1978), st. sierż. MO (1979), ppor. MO (1981), por. MO (1983), kpt. MO (1987).

Wykształcenie:

1966 Technikum Mechaniczne w Elblągu.
 1967 Szkoła Podoficerska Wojsk Inżynieryjnych WP we Wrocławiu.
 1979 Wydział Ekonomiki Produkcji Uniwersytetu Gdańskiego (wyższe studia zawodowe).
 1981 Studium Podyplomowe SB Akademii Spraw Wewnętrznych w Łodzi.
 1986 Wydział Polityczno-Prawny Akademii Spraw Wewnętrznych w Warszawie (mgr prawa).

Odnaczenia:

1982 Odznaka „Zasłużony dla województwa elbląskiego”.
 1983 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
 1984 Brązowa odznaka „W służbie penitencjarnej”.
 1987 Srebrny Krzyż Zasługi.
 1987 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
 1988 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Myśl podjęcia pracy w MO narodziła się u mnie z chwilą rozpoczęcia nauki na Uniwersytecie Gdańskim. Studiując nauki społeczne, doszedłem do wniosku, że posiadam predyspozycje, które tłumione są na warsztacie produkcyjnym w „Zamechu”. W obecnym zakładzie nie widzę perspektyw znalezienia takiej pracy, która byłaby zgodna z kierunkiem studiów oraz zaspokajałaby ambicje zawodowe.

Podanie Z. Michałka do KW MO w Elblągu, 1977 r.

Powierzono mu pracę na odcinku operacyjnego zabezpieczenia środowiska akademickiego i kulturalnego. Stopniowo jest wprowadzany w zagadnienia operacyjnej ochrony ukraińskiej mniejszości narodowej. [...] uzyskał następujące wyniki w pracy operacyjnej: zarejestrował, opracował i pozyskał trzech tajnych współpracowników, w tym dwóch ze środowiska studenckiego i jednego z ukraińskiej mniejszości narodowej. Ponadto pozyskał jeden kontakt operacyjny i jeden lokal kontaktowy.

Opinia służbowa, 1979 r.

DYPLOM

Ryszard ZALEWSKI
urodzony dnia 15 marca 1950 r.
w Elblągu
odbył studia magisterskie-zaoczne
na Wydziale Polityczno-Prawnym
w zakresie prawa

z wynikiem dobrym
i po spełnieniu wymogów określonych
obowiązującymi przepisami uzyskał
w dniu 24.06.1986 r.
tytuł magistra prawa

KOMENDANT

/-/ T. WALICHNOWSKI

25.06. 1986 r.

Zalewski Ryszard
s. Waleriana
ur. 15 III 1950 r.
w Elblągu

Odnaczenia:

- 1981 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1982 Odznaka honorowa „Za zasługi dla województwa elbląskiego”.
- 1982 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1982 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
- 1983 Srebrny medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1984 Złoty medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1984 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1988 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1989 Złoty Krzyż Zasługi.

- 1 XI 1972 Inspektor operacyjny Referatu ds. SB KMiP MO w Elblągu.
- 1 X 1973 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej SB MSW w Legionowie.
- 1 VII 1976 Starszy inspektor Sekcji 6-7. Wydziału III SB KW MO w Elblągu.
- 1 VIII 1978 P.o. kierownik Sekcji 6. Wydziału III SB KW MO w Elblągu.
- 16 V 1979 Kierownik Sekcji Wydziału III SB KW MO w Elblągu.
- 1 VII 1979 Kierownik Sekcji Wydziału III „A” SB KW MO w Elblągu.
- 1 XII 1981 Kierownik Sekcji Wydziału V SB KW MO w Elblągu.
- 1 IX 1982 Zastępca naczelnika Wydziału V SB KW MO/WUSW w Elblągu.
- 1 XI 1989 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu.
- 1 I 1990 Zastępca naczelnika Wydziału Ochrony Gospodarki WUSW w Elblągu.
- 31 VII 1990 Zwolniony.

Członek: PZPR (1972).

Awanse:

kpr. MO (1972), plut. MO (1974), ppor. MO (1976), por. MO (1979), kpt. MO (1982), mjr MO (1988).

Wykształcenie:

1970 Technikum Mechaniczne w Elblągu.
1976 Wyższa Szkoła Oficerska SB MSW w Legionowie.
1986 Wydział Polityczno-Prawny Akademii Spraw Wewnętrznych w Warszawie (mgr prawa).

Zainteresowania nabyte podczas pełnienia służby wojskowej w organach WSW pragnę wykorzystać i pogłębić w mojej dalszej pracy zawodowej.

Podanie R. Zalewskiego do KW MO w Gdańsku, 1972 r.

Jest członkiem zespołu muzycznego, kolporterem prasy i książek w plutonie oraz honorowym dawcą krwi.

Opinia służbowa słuchacza WSO w Legionowie, 1974 r.

Zajmuje się ochroną operacyjną Zakładów Mechanicznych „Zamech”. [...] prowadził 10 spraw operacyjnych, z czego 6 zakończył z pozytywnym skutkiem. [...] Pozyskał dotychczas 4 t[ajnych] w[s[spółpracowników] i 1 l[okal] k[ontaktowy].

Wniosek personalny, 1978 r.

W okresie trwania stanu wojennego wyróżnił się dużą ofiarnością w przywracaniu ładu i bezpieczeństwa publicznego.

Wniosek o nadanie stopnia kapitana MO, 1982 r.

Na zebraniach partyjnych jest aktywnym, [...] wystąpienie jego nasycone po większej części jest słuszną samokrytyką i krytyką.

Charakterystyka służbowa, 1954 r.

Bierze aktywny udział w życiu społeczno-politycznym [...] jako członek Stowarzyszenia Ateistów [i Wolnomysłieli] w Kartuzach.

Charakterystyka, 1959 r.

Referat [SB] posiada dobre rozpoznanie, szczególnie na odcinku reakcyjnej działalności kleru. Kpt. Stanisław Rakowski [...] osobiście dobrze pracuje z agenturą rekrutującą się spośród księży [...].

Opinia służbowa, 1969 r.

Kierowany przez niego wydział osiąga bardzo dobre wyniki w pracy operacyjnej, szczególnie na odcinku pracy agenturalnej oraz prowadzenia działań dezintegracyjnych i lojalizacyjnych w środowisku kleru rzymskokatolickiego.

Notatka służbowa, 1979 r.

Jako naczelnik Wydziału „C” nie zrezygnował z pracy operacyjnej i w dalszym ciągu pracuje z osobowymi źródłami informacji na rzecz Wydziału IV.

Opinia służbowa, 1982 r.

W czasie dalszej rozmowy zaproponowałem, iż korzystniej dla niego byłoby zrobić przed zwolnieniem komisję lekarską [w celu ustalenia inwalidztwa]. Oświadczył, iż taką możliwość rozważał, ale doszedł do przekonania, że przy jego wysłudze emerytalnej nic na tym nie skorzysta [...]. Natomiast zwrócił się z prośbą o rozważenie możliwości wystąpienia z wnioskiem o podwyższenie składników uposażenia.

Na zakończenie rozmowy stwierdził, że po przejściu na emeryturę będzie nadal utrzymywał kontakty służbowe z jednostką. Zamierza bowiem być przydatnym operacyjnie w realizacji zadań pionu IV Służby Bezpieczeństwa.

Notatka służbowa, 1987 r.

- 3 XII 1952 Referent powiatowy PUBP w Kartuzach.
- 1 IV 1955 Referent powiatowy PDdsBP w Kartuzach.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny PDdsBP w Kartuzach.
- 1 I 1957 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Kartuzach.

1 IX 1959 P.o. zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Kartuzach.

1 IX 1960 Słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej SB MSW w Legionowie.

25 VII 1961 W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Gdańsku.

1 IX 1961 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. Bezpieczeństwa KP MO w Kartuzach.

1 I 1962 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Kościerzynie.

16 VIII 1972 I zastępca komendanta miejskiego i powiatowego MO ds. SB w Tczewie.

1 VI 1975 Naczelnik Wydziału IV SB KW MO w Elblągu.

1 XI 1979 Naczelnik Wydziału „C” SB KW MO/WUSW w Elblągu.

15 IX 1987 Zwolniony.

Członek: TTKŚ; PZPR (1953), II sekretarz POP przy KP MO w Kartuzach (1954-1955), I sekretarz POP przy KP MO w Kartuzach (1956-1960); radny PRN w Kościerzynie (1964-1972).

Awanse:

plut. WP (1952), chor. WP (1953), ppor. (1956), ppor. WP (1957), ppor. MO (1957), por. MO (1961), kpt. MO (1964), mjr MO (1969), ppłk MO (1973), płk MO (1987).

Wykształcenie:

1951 Szkoła Podoficerska WP w Łęborku.
1959 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Gdyni (filia w Kartuzach).
1961 Roczna Szkoła Oficerska SB MSW w Legionowie.
1968 Kurs doskonalenia kadr kierowniczych SB MSW w Warszawie.
1969 Wydział Historyczno-Socjologiczny Wyższej Szkoły Nauk Społecznych przy KC PZPR w Warszawie (studium zaoczne).
[...] Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego (mgr nauk politologicznych).

Odnaczenia:

1964 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1966 Odznaka Tysiąclecia.
1969 Złoty Krzyż Zasługi.
1971 Odznaka Specjalna ORMO.
1973 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1973 Odznaka Specjalna ORMO.
1973 Odznaka „XX lat w służbie narodu”.
1974 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
1975 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1975 Odznaka honorowa „Zasłużony dla Ziemi Gdańskiej”.
1978 Odznaka „Zasłużony działacz TTKŚ”.
1979 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1979 Złota Odznaka Honorowa TPPR.
1979 Odznaka „Zasłużony działacz FJN”.
1981 Złota odznaka „W służbie narodu”.
1984 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1985 Wpisany do „Honorowej Księgi Zasłużonych Funkcjonariuszy SB i MO województwa elbląskiego”.

Rakowski Stanisław
s. Kazimierza
ur. 20 XI 1930 r.
w Świerczynie
(pow. Aleksandrów Kujawski)

SKA ZJEDNOCZONA PARTIA ROBOTNICZA
KOMITET WOJEWÓDZKI W ELBLĄGU

Elbląg, dnia 14 lipca 1975 r.

Organizacja: 775

Towarzysz

płk Bogusław Aftyka

Komendant Wojewódzki MO

w Elblągu

W odpowiedzi na Wasz wniosek z dnia 10 lipca 1975 roku uprzejmie zawiadamiamy, że Sekretariat KW PZPR w Elblągu decyduje z dnia 12 lipca 1975 r. wyraził zgodę na powierzenie Towarzysowi STANISŁAWOWI RAKOWSKIEMU stanowiska naczelnika Wydziału IV SB.

Kierownik Wydz. Org. KW PZPR

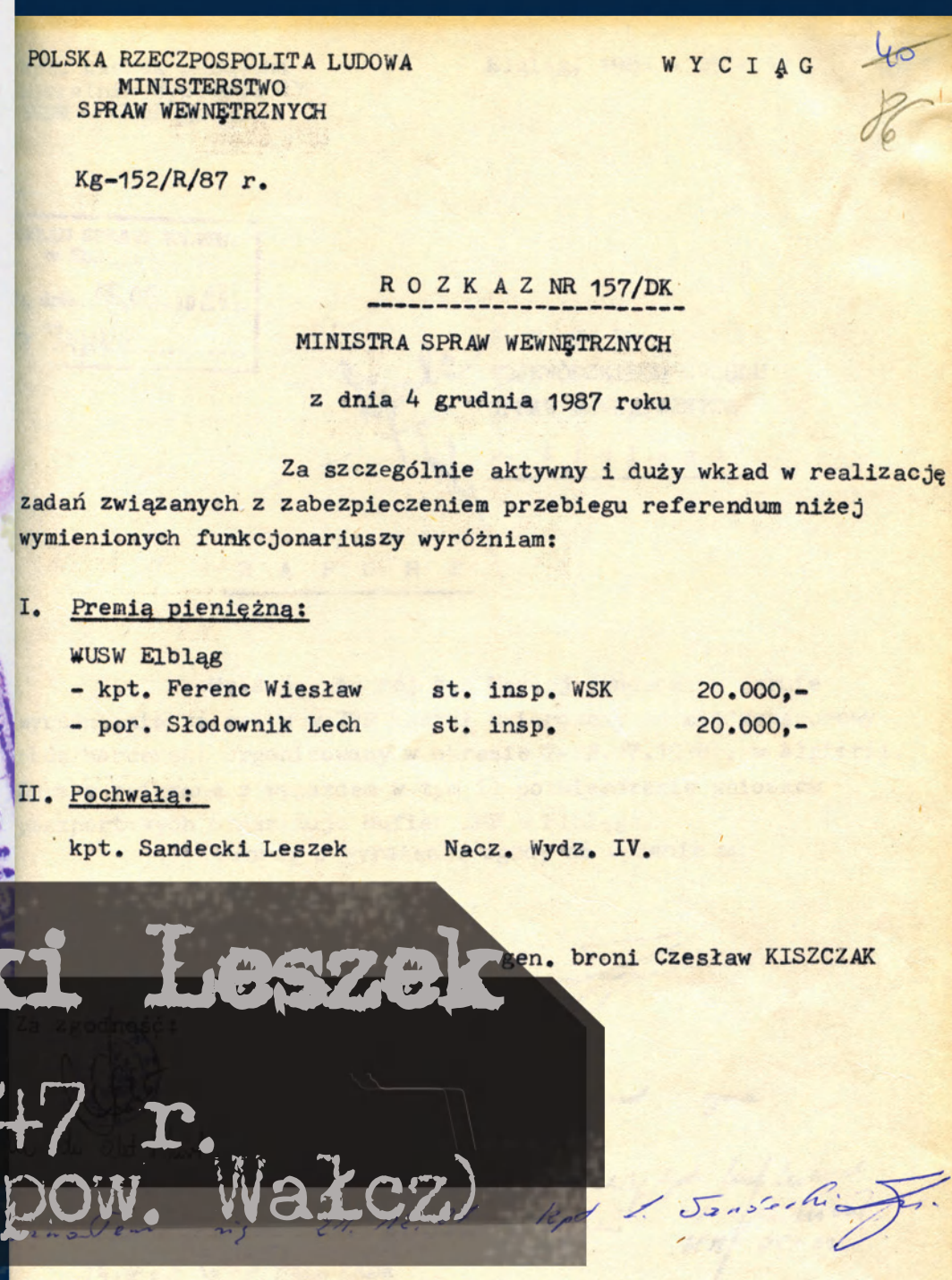
Włodzisław Tubacki

WYDZIAŁ KADR KW MO w Elblągu

Wniosek dnia 18.07.1975 r.

Nr 153/75 zel. 1975

Sandecki Leszek
s. Adama
ur. 25 XII 1947 r.
w Kłosowie (pow. Wałecz)

Awanse:

st. sierż. sztab. MO (1975), ppor. MO (1977), por. MO (1980),
kpt. MO (1984), mjr MO (1989).

Wykształcenie:

1966 Liceum Pedagogiczne w Ostrołęce.
1971 Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Gdańskiego
(mgr historii).
1977 Studium Podyplomowe Akademii Spraw
Wewnętrznych w Warszawie.
1987 Wydział Nauk Społeczno-Politycznych Akademii
Nauk Społecznych KC PZPR (studia podyplomowe
w zakresie religioznawstwa i polityki wyznaniowej).

Odniesienia:

1983 Srebrny Krzyż Zasługi.
1985 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
1985 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku
publicznego”.
1988 Złoty Krzyż Zasługi.
1989 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku
publicznego”.

16 XII 1975 Inspektor (na wolnym etacie starszego inspektora) Wydziału IV SB KW MO w Gorzowie Wlkp.
31 VIII 1977 W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Elblągu.
1 X 1977 Starszy inspektor Wydziału IV SB KW MO w Elblągu.
16 V 1981 Kierownik Sekcji 8. Wydziału IV SB KW MO w Elblągu.
16 III 1983 Zastępca naczelnika Wydziału IV SB KW MO/WUSW w Elblągu.
1 I 1985 Naczelnik Wydziału IV SB KW MO/WUSW w Elblągu.
1 XI 1989 Naczelnik Wydziału Studiów i Analiz SB WUSW w Elblągu.
31 VII 1990 Zwolniony.

Członek: ZMW (1963); ZSP (1966); PZPR (1967), sekretarz KZ przy KW MO/WUSW w Elblągu (1981–1985).

16 XII 1964 Funkcjonariusz ZOMO KW MO w Gdańsku.
10 II 1965 Słuchacz Szkoły Podoficerskiej MO w Słupsku.
20 XI 1965 Funkcjonariusz ZOMO KW MO w Gdańsku.
1 IX 1967 Oficer SB KP MO w Malborku.
4 IX 1968 Słuchacz Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie
(do 19 VII 1969).
1 II 1969 Inspektor operacyjny SB KP MO w Malborku.
3 X 1972 Słuchacz Akademii Spraw Wewnętrznych w Warszawie.
1 VII 1975 Kierownik Sekcji Analitycznej Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
16 V 1981 Zastępca naczelnika Wydziału IV SB KW MO w Elblągu (jednocześnie
od 1 XII 1982 p.o. starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji
KW MO w Elblągu).
1 II 1983 Starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji KW MO/WUSW
w Elblągu.
1 IV 1985 Kierownik Inspektoratu Ochrony Funkcjonariuszy WUSW w Elblągu.
15 IV 1988 P.o. naczelnik Wydziału Paszportów SB WUSW w Elblągu.
1 III 1989 Naczelnik Wydziału Paszportów SB WUSW w Elblągu.
20 VI 1990 Zwolniony.

Członek: PZPR (1968), I sekretarz OOP przy Wydziale II KW MO w Elblągu
(1976–1980), członek KW i KM w Elblągu (1981–1983), członek Miejskiej Komisji
Kontroli Partyjnej w Elblągu (1983–1986).

Podanie swe motywuję tym, że odpowiada mi praca w milicji.

Podanie M. Kaczorowskiego do KW MO w Gdańsku, 1964 r.

**W wyniku prawidłowej pracy z osobowymi źródłami informacji
wytypował do kontroli operacyjnej dwóch figurantów materiałów
wstępnych podejrzanych o współpracę ze służbami specjalnymi
przeciwnika.**

Opinia służbowa, 1976 r.

**W okresie stanu wojennego [...] wykazał ofiarność i zaangażowa-
nie w działaniach zmierzających do stabilizacji życia społeczno-go-
spodarczego i politycznego w województwie.**

Opinia służbowa, 1985 r.

Ideowo zaangażowany i mocno związany z naszym aparatem.

Wniosek personalny, 1985 r.

**Rozpoznanie kierunków zagrożeń trafne, a podejmowane działa-
nia skuteczne, przyczyniające się w znacznym stopniu do eliminacji
niepożądanych zjawisk w środowisku funkcjonariuszy MO i SB.**

Opinia służbowa za lata 1985–1988.

Biuro Edukacji Publicznej
Oddział IPN w Gdańsku

**Podjąłem pracę jako nauczyciel histo-
rii i wychowania obywatelskiego. Praca
ta nie dawała mi w pełni satysfakcji [...].
Dlatego też chciałbym lepiej wykorzystać
swoje możliwości, służąc w Milicji Obywa-
telskiej.**

Podanie L. Sandeckiego do KW MO w Gorzowie Wlkp., 1975 r.

**Członek drużyny reprezentującej ASW
w konkursie pod nazwą „F[eliks] Dzierżyń-
ski – życie, walka, praca” organizowanym
dla szkół resortu spraw wewnętrznych
z okazji 100. rocznicy urodzin wielkiego
rewolucjonisty.**

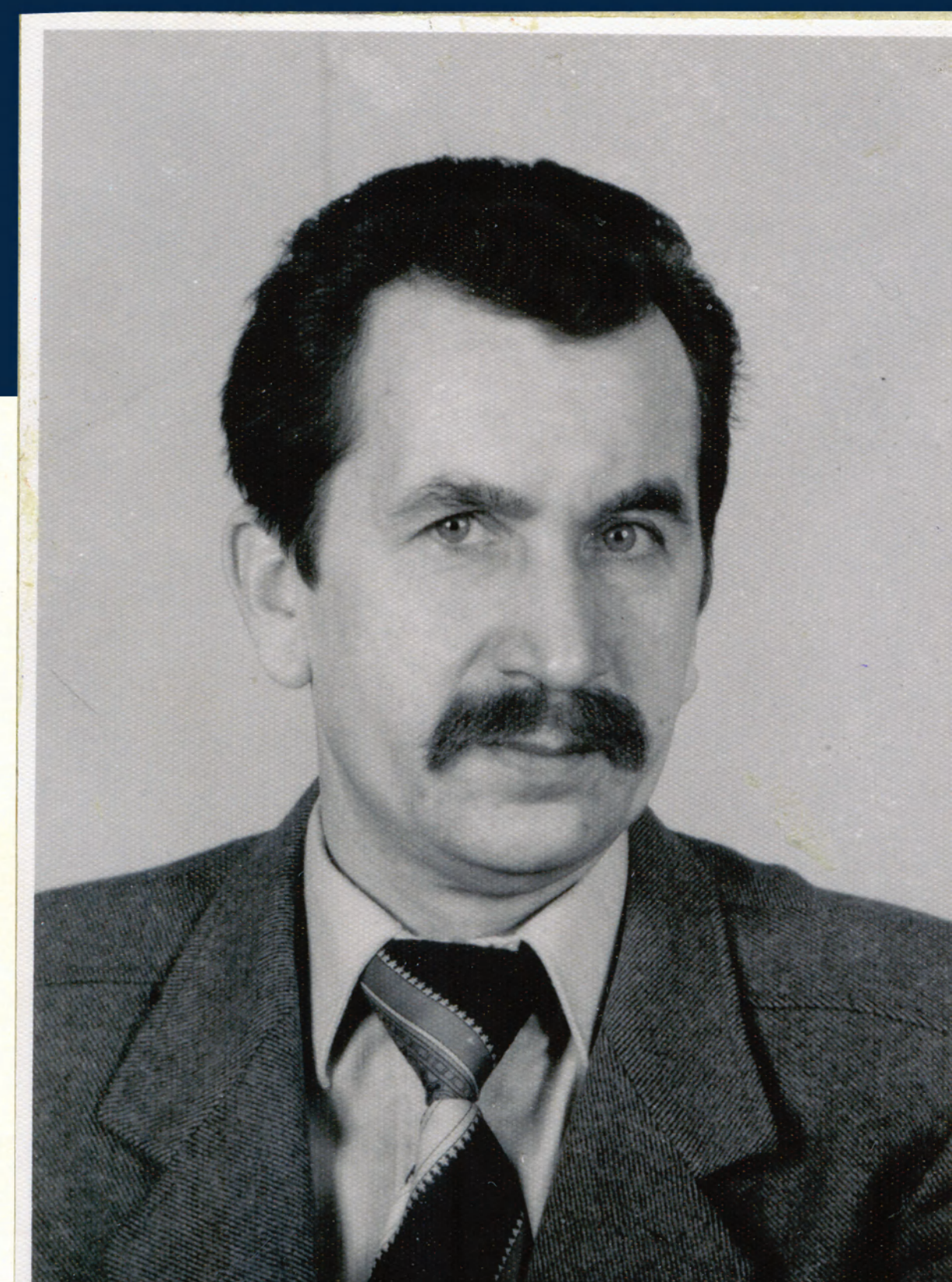
Opinia służbowa absolwenta Studium Podyplomowego
Akademii Spraw Wewnętrznych w Warszawie, 1977 r.

**Posiada na kontakcie 11 tajnych współ-
pracowników [...]. Posiada odpowiednie
predyspozycje do nawiązywania kontaktu
z osobami we wszystkich środowiskach,
zwłaszcza z klerem. Prowadzi szkolenie
funkcjonariuszy ZOMO z zakresu stosun-
ków państwo-Kościół.**

Opinia służbowa, 1979 r.

**Szczególne osiągnięcia w pracy. Prawidło-
wa analiza zjawisk w środowiskach wyzna-
niowych. Dobre i cenne źródła informacji.**

Opinia służbowa za lata 1985–1989.

Kaczorowski Miroslaw
s. Stefana
ur. 19 V 1944 r.
w Raku (pow. Rypin)

Awanse:

kpr. MO (1964), plut. MO (1966), ppor. MO (1969), por. MO (1972),
kpt. MO (1976), mjr MO (1981), ppłk MO (1985).

Wykształcenie:

1965 Szkoła Podoficerska MO w Słupsku.
1967 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących nr 2 w Gdańsku.
1970 Wieczorowy Uniwersytet Marksizmu-Leninizmu przy KW PZPR w Gdańsku.
1969 Oficerska Szkoła Operacyjna SB MSW w Legionowie.
1975 Akademia Spraw Wewnętrznych w Warszawie (mgr prawa).

Odniesienia:

1974 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1978 Srebrny Krzyż Zasługi.
1980 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1982 Odznaka „Za zasługi dla województwa elbląskiego”.
1982 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1983 Złoty Krzyż Zasługi.
1984 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1985 Złota odznaka TKKŚ.
1986 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1989 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.

Prośbę swą uzasadniam tym, że praca ta byłaby zgodna z moimi zainteresowaniami.

Podanie W. Owczarka do KW MO w Elblągu, 1976 r.

St. kpr. Włodzimirz Owczarek [...] opuścił wraz z pozostałymi współpracownikami pomieszczenie służbowe, pozostawiając na biurku dokumenty tajne. Drzwi wejściowe do pokoju zamknięto na klucz, nie upewniając się jednak, czy zamek działał prawidłowo, chociaż tow. Owczarek wiedział, że posiada on usterekę, która polegała na tym, że nie zawsze przekręcenie klucza powodowało zasunięcie rygla.

Biorąc powyższe pod uwagę [...] karzę st. kpr. Włodzimirza Owczarka upomnieniem.

Rozkaz o ukaraniu, 1977 r.

W dowód uznania za właściwą pracę i jej wyniki, dnia 15 IV 1978 r. w trybie przyspieszonym otrzymał mieszkanie służbowe w Elblągu [...].

Charakterystyka, 1978 r.

Do jego braków [...] należy niekiedy nadmierny pośpiech w działaniu, powodujący zamieszanie i chaos. Wynika to zresztą z gorliwości w wykonywaniu powierzonych obowiązków.

Charakterystyka służbowa, 1980 r.

Należycie ocenia kierunki zagrożeń wynikające z obecnej sytuacji w kraju i wyprowadza z niej właściwe wnioski do działań.

Wniosek personalny, 1989 r.

- 16 XII 1976 Młodszy inspektor Sekcji 5. Wydziału III SB KW MO w Elblągu.
- 1 V 1977 Inspektor Sekcji 5. Wydziału III SB KW MO w Elblągu.
- 1 VIII 1979 Inspektor Wydziału III „A” SB KW MO w Elblągu.
- 1 IX 1980 Starszy inspektor (na wolnym etacie kierownika sekcji) Wydziału III „A” SB KW MO w Elblągu.
- 1 V 1981 Starszy inspektor Wydziału III „A” SB KW MO w Elblągu.
- 16 V 1981 Kierownik Sekcji Wydziału IV SB KW MO/WUSW w Elblągu.
- 1 I 1985 Zastępca naczelnika Wydziału VI SB WUSW w Elblągu.
- 16 VII 1986 Naczelnik Wydziału VI SB WUSW w Elblągu.
- 1 XI 1989 Naczelnik Wydziału Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa SB WUSW w Elblągu.
- 15 VII 1990 Zwolniony.

Członek: PZPR (1966), I sekretarz OOP PZPR przy Wydziale IV SB WUSW w Elblągu (1983–1985).

Awanse:

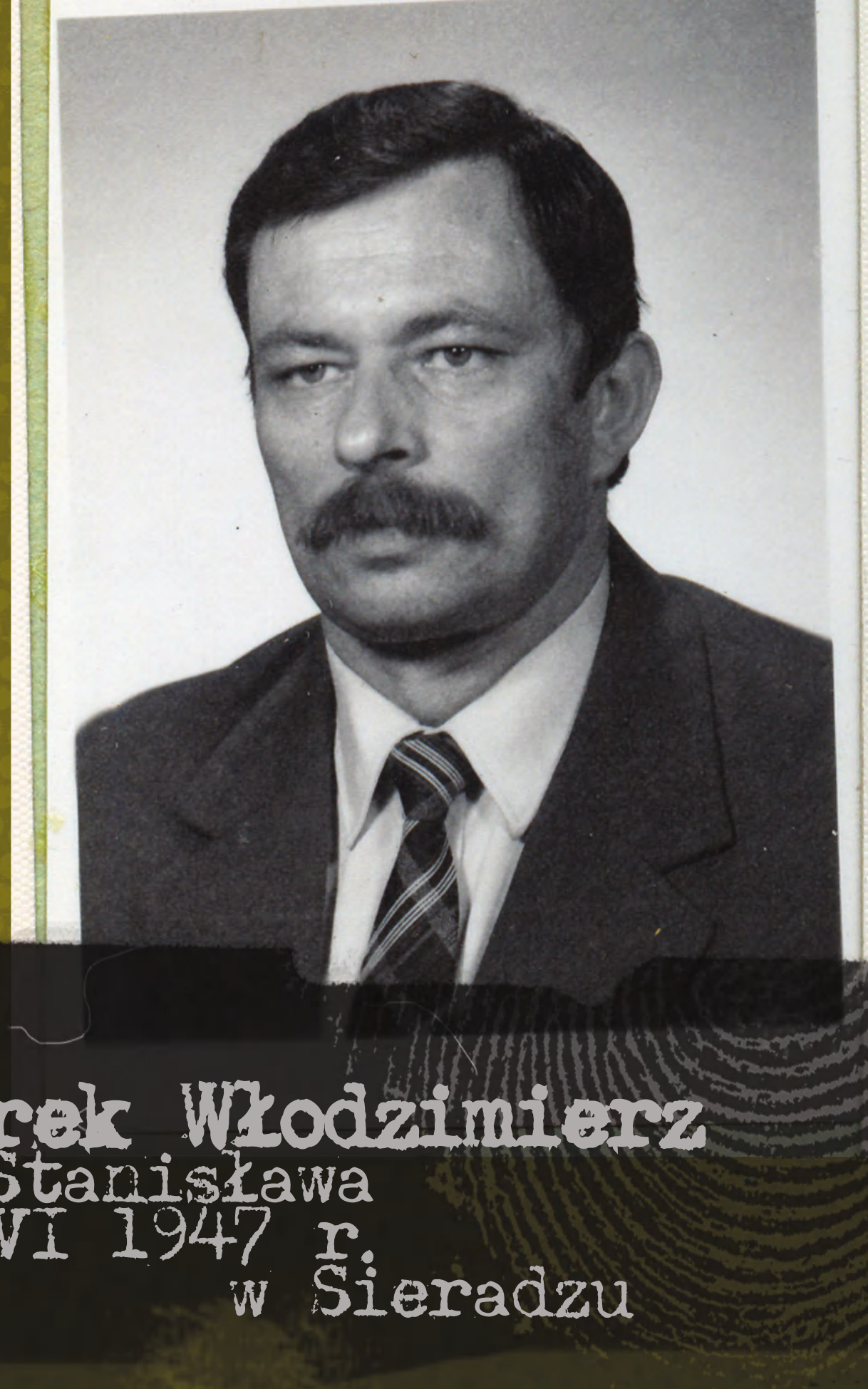
st. kpr. MO (1976), st. sierż. MO (1978), sierż. sztab. MO (1979), ppor. MO (1980), por. MO (1982), kpt. MO (1986).

Wykształcenie:

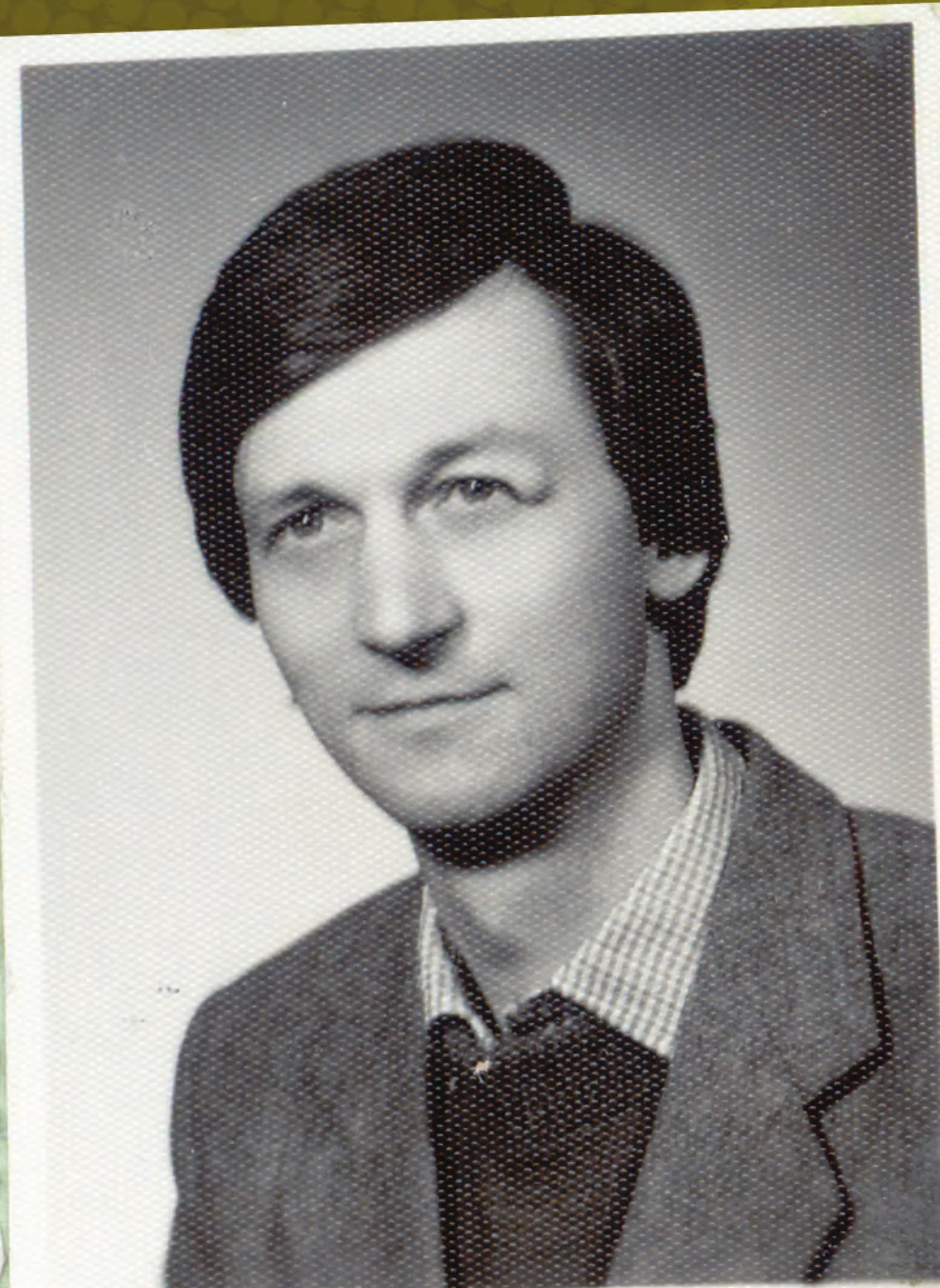
- 1965 Liceum Ogólnokształcące w Sieradzu.
- 1969 Wyższa Szkoła Rolnicza w Olsztynie (inż. rolnictwa).
- 1975 Studium Podyplomowe Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstw Rolniczych Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie.
- 1980 Studium Podyplomowe Akademii Spraw Wewnętrznych w Warszawie.

Odnaczenia:

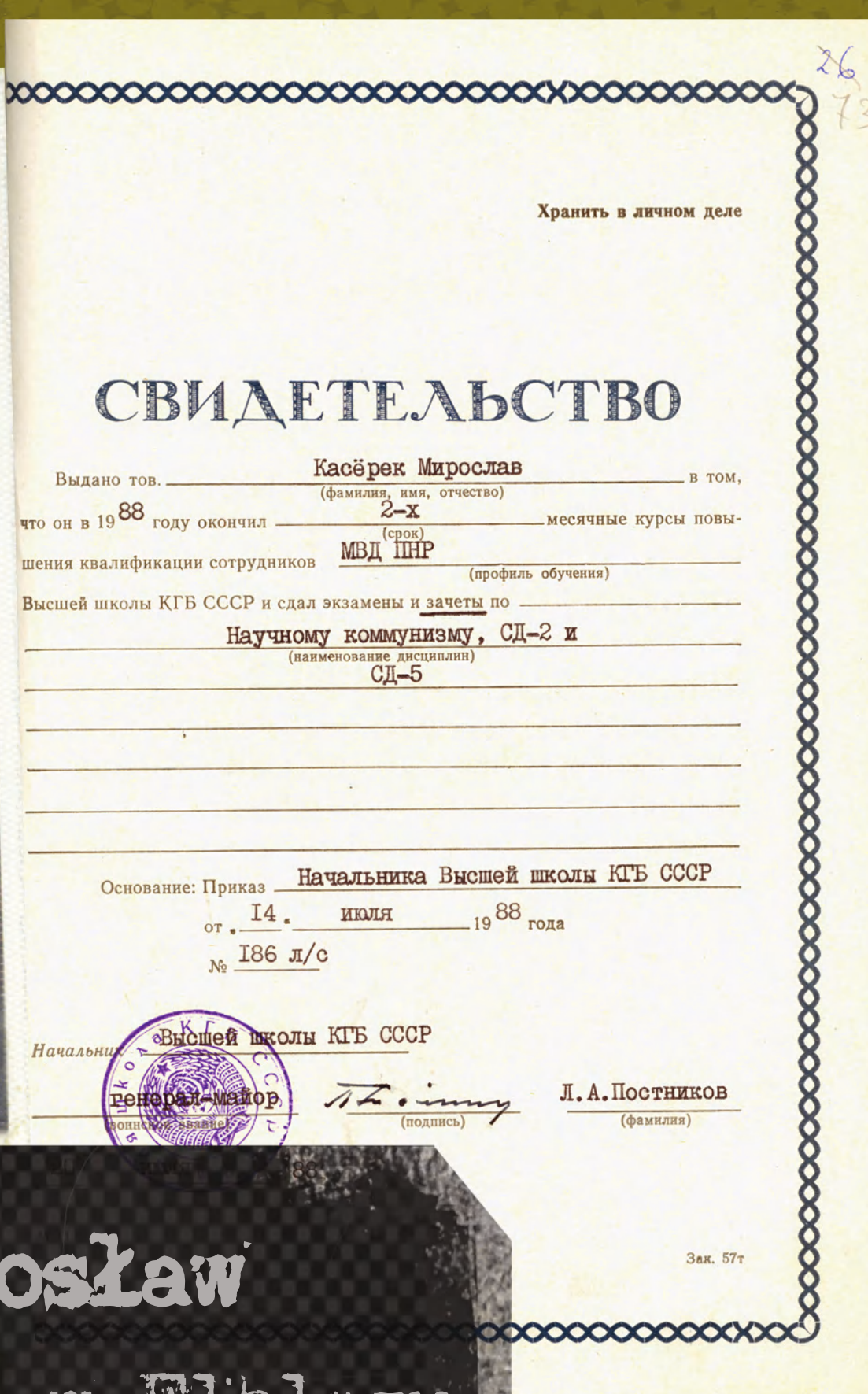
- 1982 Brązowy medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1984 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1985 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1986 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
- 1988 Srebrna odznaka „Za zasługi dla ochrony środowiska i gospodarki wodnej”.
- 1988 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1989 Srebrny medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.

Owczarek Włodzimirz
s. Stanisława
ur. 4 VI 1947 r.
w Sieradzu

Kosiorek Mirosław
s. Mieczysława
ur. 17 I 1952 r. w Elblągu

- 16 XI 1977 Młodszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 1 VII 1979 Inspektor Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 1 VI 1980 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 1 VIII 1983 Starszy inspektor Wydziału IV SB (na wolnym etacie kierownika sekcji) WUSW w Elblągu.
- 1 X 1983 Starszy inspektor Wydziału IV SB WUSW w Elblągu.
- 1 III 1985 Starszy inspektor Wydziału VI SB WSW w Elblągu.
- 3 V 1988 Słuchacz Wyższej Szkoły KBP (KGB) RM ZSRS w Moskwie.
- 26 VI 1988 Starszy inspektor Wydziału VI SB WUSW w Elblągu.
- 29 III 1989 I sekretarz KZ PZPR przy WUSW w Elblągu.
- 10 I 1990 Zastępca naczelnika Wydziału Studiów i Analiz SB WUSW w Elblągu.
- 31 VII 1990 Zwolniony.

Członek: SZSP (1971); ZSMP (1976); PZPR (1979), II sekretarz KZ PZPR przy WUSW w Elblągu (1986–1989).

Prośbę swą motywuję chęcią zdobycia nowego zawodu oraz możliwością wykazania dotychczasowych umiejętności, przy jednoczesnym dalszym podnoszeniu swoich kwalifikacji.

Podanie M. Kosiorka do KW MO w Elblągu, 1977 r.

Mimo stosunkowo krótkiego stażu pracy opracował i pozyskał trzy źródła informacji. Aktualnie prowadzi umiejętną pracę operacyjną z sześcioma tajnymi współpracownikami.

Opinia służbowa, 1978 r.

Ojciec jego jest byłym funkcjonariuszem SB, stąd też atmosfera domowa sprzyja dalszemu kształtowaniu w nim pozytywnych postaw moralnych i polityczno-światopoglądowych.

Opinia służbowa, 1979 r.

Nie przejawia inicjatywy i chęci rozwinięcia ofensywnej pracy operacyjnej. Dostrzegalny jest brak ambicji osiągnięcia wyższego poziomu pracy operacyjnej.

Opinia służbowa, 1982 r.

Uczestniczy w pracach Wojewódzkiej Federacji Sportu jako członek Kolegium Sędziów Piłki Nożnej w Elblągu.

Opinia służbowa, 1985 r.

Umożliwienie mi odbycia przeszkolenia specjalistycznego [w Wyższej Szkole KBP (KGB) RM ZSRS w Moskwie] pozwoli na podniesienie mojej wiedzy zawodowej, powinno także wpłynąć na wzrost efektywności pracy operacyjnej.

Raport M. Kosiorka, 1988 r.

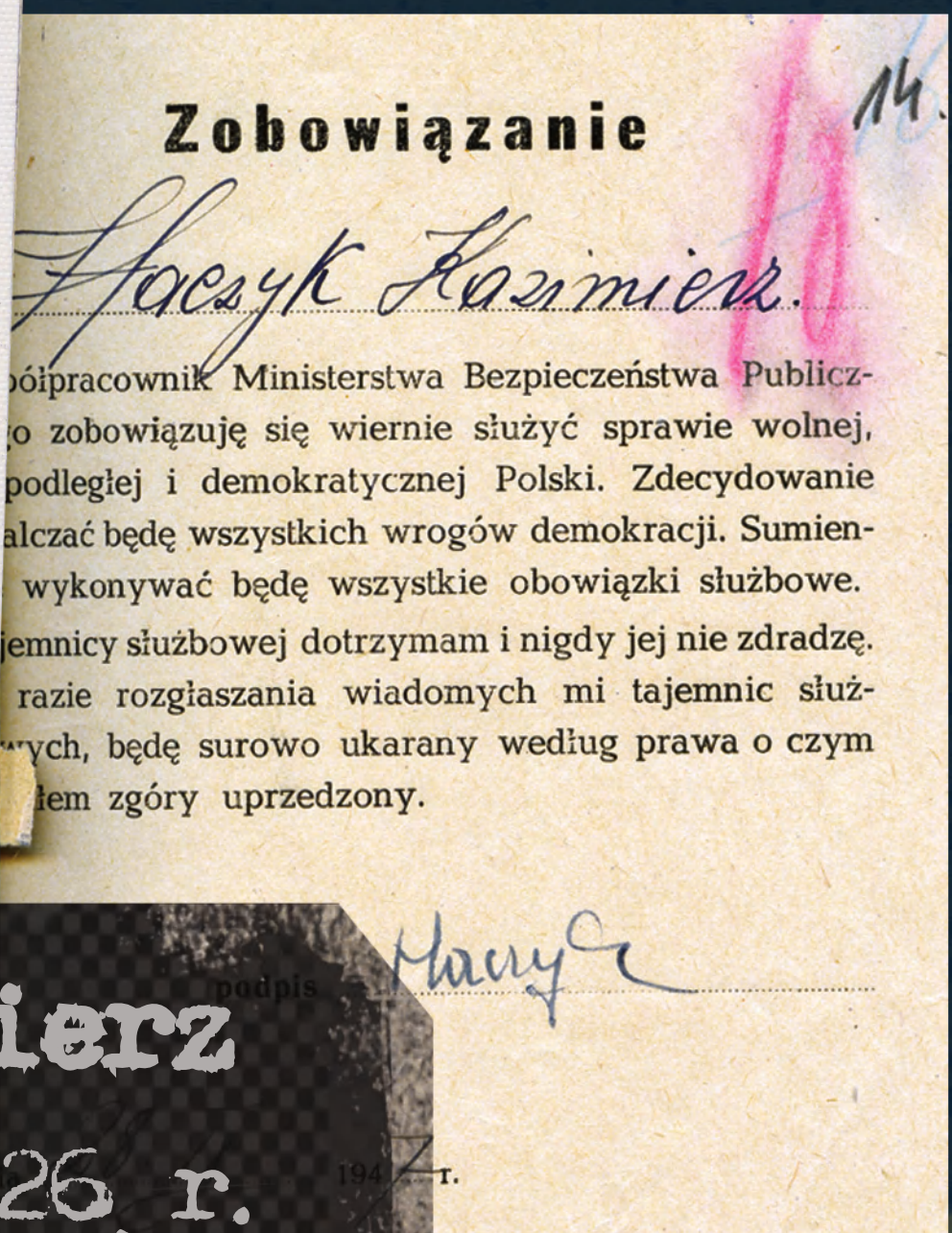
Jako I sekretarz KZ PZPR [przy] WUSW w Elblągu cieszy się autorytetem i uznaniem wśród funkcjonariuszy. Jego działalność jest również pozytywnie oceniana przez miejską instancję partyjną.

Wniosek o nadanie stopnia majora MO, 1989 r.

Mjr Mirosław Kosiorek [...] był I sekretarzem KZ PZPR przy WUSW w Elblągu. W dniu 3 I 1990 r. za zgodą członków Komitetu Zakładowego [PZPR] wystąpił z propozycją pełnienia tej funkcji społecznej, co wynika z obecnej sytuacji polityczno-społecznej. Stanowi to wystarczającą podstawę do mianowania go na odpowiednie stanowisko służbowe.

Wniosek personalny, 1990 r.

Haczyk Kazimierz
s. Franciszka
ur. 2 III 1926 r.
w Brześciu n. Bugiem

- 17 III 1947 Młodszy referent PUBP w Gryfinie.
- 8 VII 1947 Słuchacz VI Kursu Specjalnego w WUBP w Szczecinie.
- 8 X 1947 Młodszy oficer śledczy PUBP w Złotowie.
- 1 IX 1948 Oficer śledczy PUBP w Złotowie.
- 1 IX 1949 Słuchacz kursu dla oficerów śledczych w Centrum Wyszkozenia MBP w Legionowie.
- 1 III 1950 Oficer śledczy PUBP w Drawsku.
- 15 IX 1950 Starszy oficer śledczy PUBP w Drawsku.
- 1 V 1952 Oficer śledczy PUBP w Drawsku.
- 1 I 1953 Oficer śledczy (na wolnym etacie starszego oficera) WUBP w Koszalinie.
- 1 VII 1954 Starszy oficer śledczy WUBP w Koszalinie.
- 1 IV 1955 Starszy oficer śledczy WUdsBP w Koszalinie.
- 27 XII 1956 Starszy oficer śledczy Samodzielnej Sekcji Śledczej SB KW MO w Koszalinie.
- 1 VII 1963 Kierownik Grupy 1. Wydziału Śledczego SB KW MO w Koszalinie.
- 1 IX 1972 Inspektor Inspektoratu Szkolenia i Doskonalenia Zawodowego KW MO w Koszalinie.
- 1 I 1975 Starszy inspektor Inspektoratu Szkolenia i Doskonalenia Zawodowego KW MO w Koszalinie.
- 1 VII 1975 **Naczelnik Wydziału Śledczego SB KW MO w Elblągu.**
- 31 VII 1981 Zwolniony.
- 1 XI 1981 Inspektor Wydziału III „A” KW MO/WUSW w Koszalinie (przyjęty jako pracownik cywilny w wymiarze pół etatu).
- 6 V 1985 Zwolniony.

Członek: PPR/PZPR (1947).

Chciałbym pracować w tej instytucji dlatego, że służąc w szeregach K[orpusu] B[ezpieczeństwa] W[ewnętrznego] walczyłem o wolność i demokrację. Teraz po zdemobilizowaniu nadal chciałbym pracować i walczyć o utrwalanie ładu, zabezpieczyć ten spokój w kraju.

Podanie K. Haczyka do WUBP w Szczecinie, 1947 r.

W czasie mojej służby [w KBW] wyjeżdżałem na akcje przeciw bandom leśnym, N[arodowym] S[iłom] Z[brojnym] i U[kraińskie] P[owstańcze] A[rmii].

Życiorys K. Haczyka, 1947 r.

W poprzednim okresie miał skłonności do alkoholu, pod wpływem którego miały miejsce wypadki niewłaściwego i aroganckiego odnoszenia się do osób postronnych, za co został ukarany 5-dniowym aresztem domowym.

Charakterystyka służbowa, 1954 r.

Został przeniesiony na stanowisko kierownika Grupy, do zakresu której należy prowadzenie postępowań dotyczących przestępstw popełnionych przez kler, osoby świeckie z nim związane oraz [przez] inne związki wyznaniowe, a nadto w prawach o przestępstwa sabotażu i szkodnictwa gospodarczego.

Charakterystyka, 1964 r.

W miesiącu lutym br. kpt. Haczyk wypił pewną ilość alkoholu i będąc w stanie nietrzeźwym, posiadał przy sobie broń służbową. Swoim zachowaniem na terenie dworca PKP zwrócił na siebie uwagę osób postronnych i funkcjonariusza MO. Następnego dnia po tym zajściu na zwróconą uwagę nie zareagował i odmówił napisania wyjaśnienia. Po zakończeniu pracy, w godzinach wieczornych w lokalu „Fregata” pił alkohol, w związku z czym do pracy nie stawiał się.

Za to wykroczenie w wyniku postępowania dyscyplinarnego ukarany został surową naganą. Niezależnie od tego sprawa niewłaściwego zachowania kpt. Haczyka jako członka Partii omawiana była na zebraniu OOP i uchwałą organizacji [PZPR] ukarany został upomnieniem.

Upředzono również kpt. Haczyka, że w wypadku powtórzenia się podobnych faktów zostaną wyciągnięte wobec niego surowe konsekwencje, aż do dyscyplinarnego zwolnienia włącznie.

Fakt ukarania go po linii służbowej i partyjnej przeżył bardzo głęboko i należałoby przypuszczać, że wymieniony zrozumiał niewłaściwość swego postępowania.

Charakterystyka, 1967 r.

Mimo nie najlepszego stanu zdrowia nie zerwał kontaktu z organami MO, lecz pragnie aktywnie włączyć się do współpracy oraz uczestniczyć w życiu partyjnym i działalności społecznej jako członek Klubu Emerytów i Rentistów MO w miejscu zamieszkania [w Koszalinie].

Notatka służbowa, 1981 r.

Realizuje zadania o charakterze analitycznym dla potrzeb Sekcji 3. zajmującej się między innymi operacyjnym rozpracowaniem środowiska ekstremy b[ylej] „Solidarności” oraz wypracowywaniem kierunków pracy zmierzających do neutralizacji i likwidacji zagrożeń wynikających z wrogiej działalności politycznej tego środowiska.

Sprawozdanie z przeglądu kadrowego, 1985 r.

Awanse:

- sierż. BP (1949), chor. BP (1950), ppor. BP (1951), por. BP (1954), por. WP (1957), por. MO (1957), kpt. MO (1957), mjr MO (1972), ppłk MO (1977), płk MO (1981).

Wykształcenie:

- 1947 Kurs Specjalny w WUBP w Szczecinie.
- 1950 Kurs dla oficerów śledczych w CW MBP w Legionowie.
- 1959 Liceum Ogólnokształcące nr 2 dla Pracujących w Koszalinie.
- 1963 Studium Zaoczne Zagadnień Ekonomiki Gospodarki Narodowej Wydziału Kontroli Gospodarczej Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Warszawie.
- 1972 Zawodowe Studium Administracyjne Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Odnaczenia:

- 1956 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
- 1959 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1969 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1969 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1969 Odznaka „XX lat w służbie narodu”.
- 1969 Odznaka honorowa „Za zasługi w rozwoju województwa koszalińskiego”.
- 1974 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
- 1974 Medal Zwycięstwa i Wolności.
- 1976 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1980 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Praca w szeregach Milicji Obywatelskiej odpowiada moim zamiłowaniom i będę się starał w niej strzec jak najlepiej praw obywateli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Podanie H. Hacza do KW MO w Katowicach, 1967 r.

Zwracam się z prośbą o przeniesienie mnie z Milicji Obywatelskiej do Służby Bezpieczeństwa. [...] Wstępując do Milicji Obywatelskiej w Katowicach, nosiłem się z zamiarem pracowania w Służbie Bezpieczeństwa, gdyż praca w tym organie odpowiada moim zainteresowaniom i ideom.

Raport H. Hacza do KW MO w Katowicach, 1968 r.

Odnacza się nieprzeciętną umiejętnością organizowania pracy i prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawach o przestępstwa zbrodni szpiegostwa i pokrewnych. W tym zakresie przyczynił się niejednokrotnie do udowodnienia winy podejrzanym i pociągnięcia ich do surowej odpowiedzialności karnej. Oprócz śledztw o zbrodni zdrady ojczyzny, prowadzi sprawy osób zbiegłych z kraju, jak również postępowania przygotowawcze o poważne przestępstwa gospodarcze.

Wniosek personalny, 1980 r.

Proszę uprzejmie o zwolnienie mnie ze służby w trybie natychmiastowym. W resorcie przepracowałem uczciwie 23 lata, będąc przekonany o słuszności służby dla dobra narodu. Aktualna sytuacja polityczna i mój stan zdrowia nie pozwalają mi na dalsze pełnienie służby.

Raport H. Hacza do ministra spraw wewnętrznych, 1990 r.

Awanse:

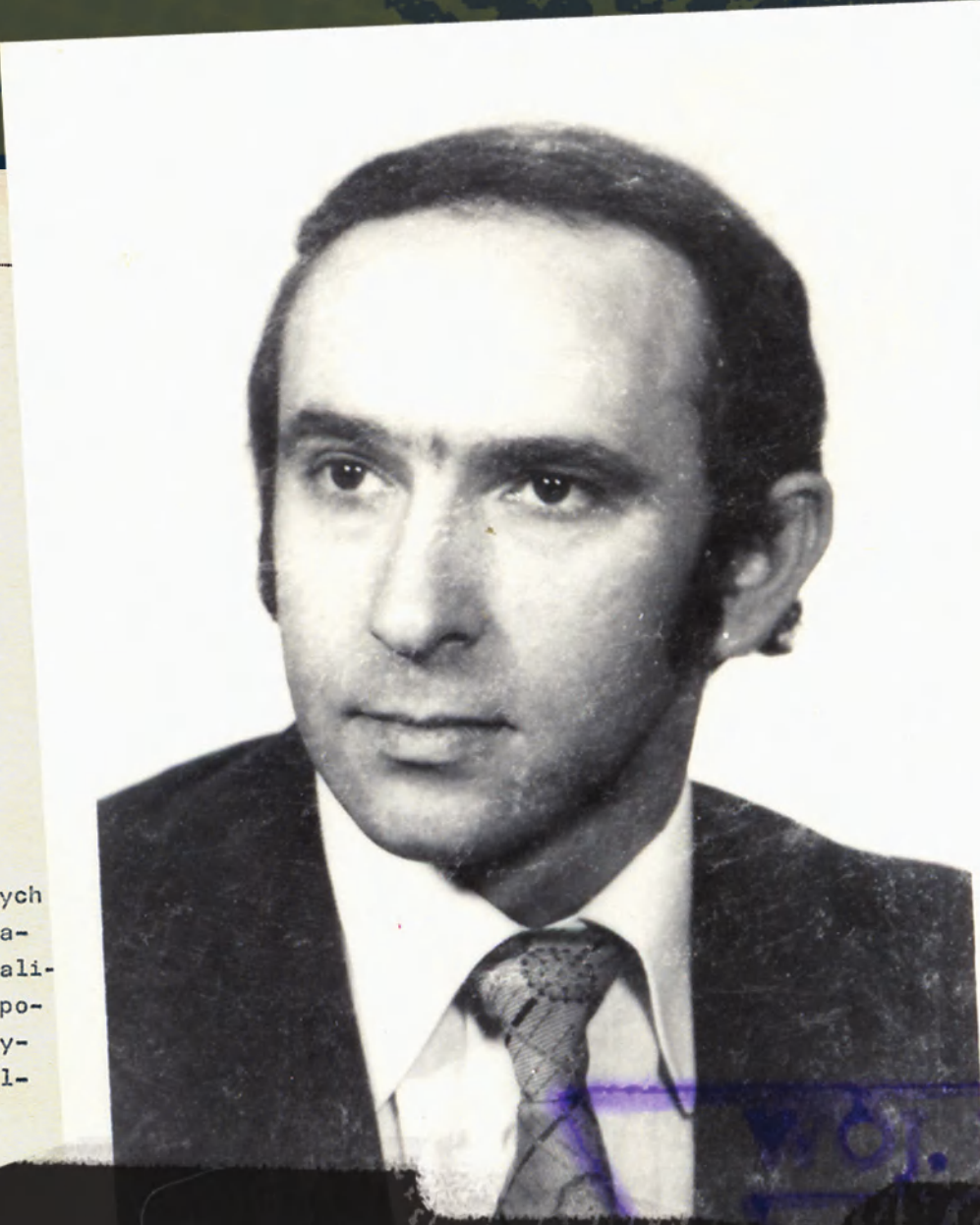
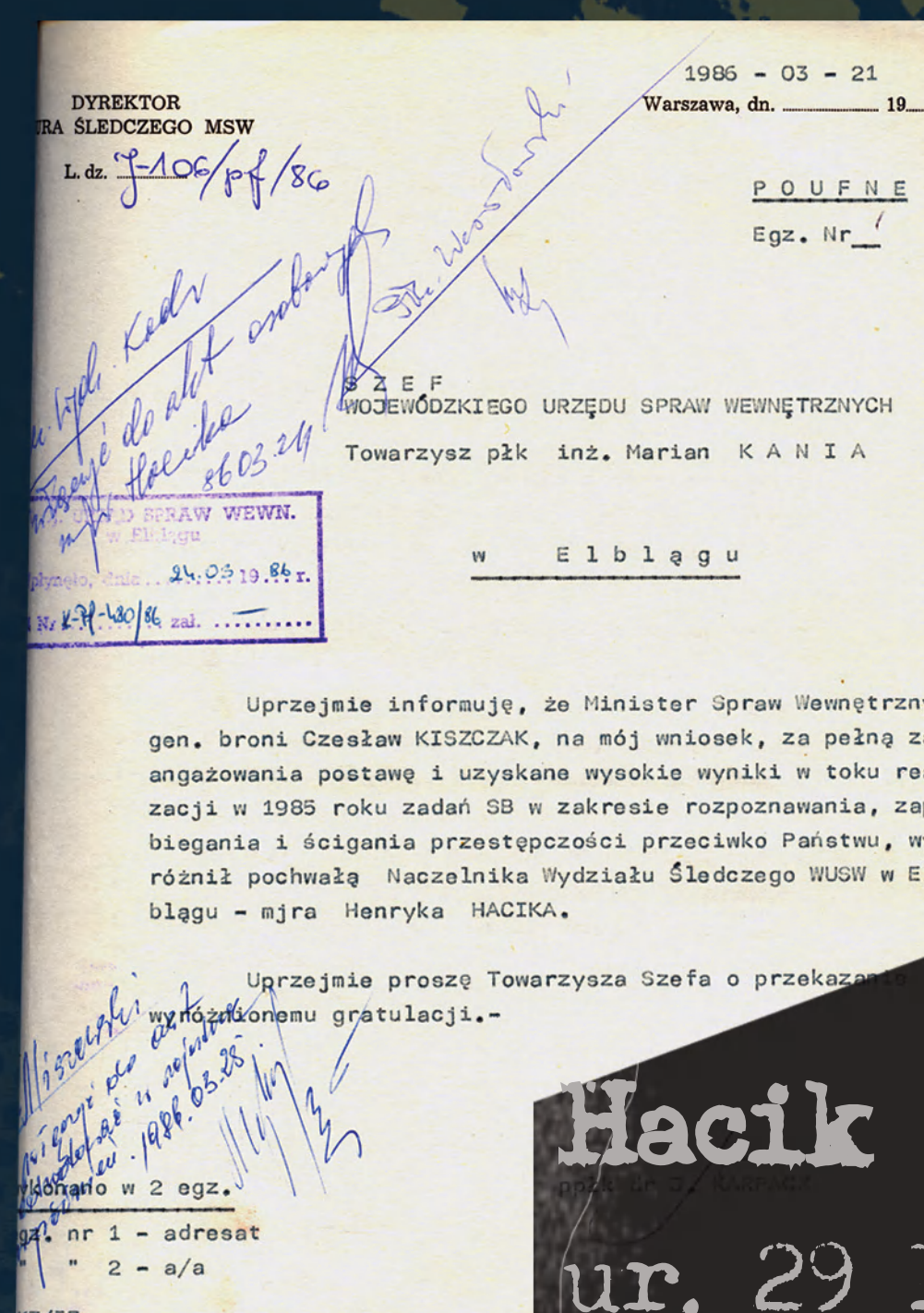
- kpr. MO (1967), ppor. MO (1970), por. MO (1970), kpt. MO (1977), mjr MO (1982), ppłk MO (1986).

Wykształcenie:

- 1962 Liceum Ogólnokształcące w Sosnowcu.
- 1969 Szkoła Podoficerska ZOMO w Katowicach.
- 1970 Roczna Oficerska Szkoła Operacyjna SB MSW w Legionowie.
- 1977 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (mgr prawa).

Odnaczenia:

- 1975 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1976 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1977 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
- 1977 Złota odznaka honorowa TPPER.
- 1979 Srebrna odznaka „Za zasługi w rozwoju województwa katowickiego”.
- 1981 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1982 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1984 Srebrna odznaka „W służbie penitencjarnej”.
- 1984 Srebrny medal „Za zasługi dla pożarnictwa”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1986 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1987 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
- 1989 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1989 Złota odznaka „W służbie penitencjarnej”.

Haczyk Henryk
s. Piotra
ur. 29 IV 1944 r.
w Sosnowcu

- 16 V 1967 Milicjant kompanii służbowej KD MO w Katowicach-Śródmieściu.
- 1 VII 1968 Inspektor Wydziału Śledczego SB KW MO w Katowicach.
- 4 IX 1969 Słuchacz Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie.
- [1 VII] 1970 Inspektor Wydziału Śledczego SB KW MO w Katowicach.
- 1 VIII 1973 Starszy inspektor Wydziału Śledczego SB KW MO w Katowicach.
- 1 VI 1977 Kierownik Sekcji Wydziału Śledczego SB KW MO w Katowicach.
- 1 X 1981 **Naczelnik Wydziału Śledczego SB KW MO/WUSW w Elblągu.**
- 25 VI 1990 Zwolniony.

Członek: ZMS (1959); PZPR (1966); TPPER (1968).

- 1 V 1961 Wywiadowca Sekcji 1. Służby „A” Wydziału Służby Kryminalnej KW MO w Gdańsku.
- 4 XI 1963 Słuchacz Oficerskiej Szkoły Obserwacji Zewnętrznej SB MSW w Legionowie.
- 25 VI 1964 Wywiadowca Sekcji 1. Służby „A” Wydziału Służby Kryminalnej KW MO w Gdańsku.
- 1 VI 1967 Wywiadowca Służby „A” Wydziału „B” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 II 1974 Starszy inspektor Sekcji 10. (na wolnym etacie kierownika zmiany Sekcji 2.) Wydziału „B” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 VI 1975 Starszy inspektor Wydziału „B” SB KW MO w Elblągu.
- 1 VII 1979 Zastępca naczelnika Wydziału „B” SB KW MO w Elblągu.
- 16 V 1981 Naczelnik Wydziału „B” SB KW MO/WUSW w Elblągu (w okresie 14 I–17 III 1985 słuchacz Wyższej Szkoły KBP [KGB] RM ZSRS w Leningradzie).
- 15 III 1990 Zwolniony.

Członek: PZPR (1963), II sekretarz OOP (1975–1977) oraz I sekretarz OOP (1977–1979) przy Wydziale „B” SB KW MO w Elblągu.

Awanse:
ppor. MO (1964), por. MO (1968), kpt. MO (1972), mjr MO (1980), ppłk MO (1984), płk MO (1990).

Wykształcenie:
1959 Korespondencyjne Liceum Ogólnokształcące w Gdańsku.
1964 Oficerska Szkoła Obserwacji Zewnętrznej SB MSW w Legionowie.
1981 Zawodowe Studium Administracyjne na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego.

Odnaczenia:
1971 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1974 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1976 Srebrny Krzyż Zasługi.
1979 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1980 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1981 Złoty Krzyż Zasługi.
1981 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
1982 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1984 Srebrny medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1986 Nagroda pieniężna 15 000 zł za „przejęcie urzędzenia powielającego”.
1988 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

W czasie obserwacji potrafi ustalić adres, melinę, kontakty i wykonać fotografię defektywną. W niektórych samodzielnych pracach wywala inicjatywę własną, gdy zachodzi [potrzeba] zastosować kombinację operacyjną w celu podsłuchania rozmowy [...].

Charakterystyka służbowa, 1963 r.

Do najbardziej ujemnych cech [należy] niepotrzebne komentowanie poleceń służbowych oraz niewiara w skuteczność zamierzonego działania zleconego mu do wykonania. [...] Z niechęcią odnosi się też do częstych prac wykonywanych w niedzielę, a w razie konieczności dopracowania sprawy poza normalnymi godzinami, niepotrzebnie dyskutuje, co i tak nie ma żadnego wpływu na skrócenie wykonywanego zadania.

Opinia służbowa, 1966 r.

Jako zastępca naczelnika odpowiedzialny jest za pracę operacyjną w hotelach, zabezpieczenie terenu i kontrole dyplomatów, współdziałanie z wydziałami operacyjnymi, zabezpieczenie delegacji partyjno-rządowych [...].

Opinia służbowa, 1980 r.

Należy do wyróżniających się naczelników wydziałów SB. [...] Może być wykorzystany do pracy w zagranicznej placówce dyplomatycznej.

Opinia służbowa za lata 1984–1989.

- 7 IV 1945 Milicjant KP MO w Kwidzynie.
- 30 IV 1947 Milicjant posterunku MO w Tychnowie KP MO w Kwidzynie.
- 20 III 1948 Komendant posterunku MO w Rakowicach KP MO w Kwidzynie.
- 21 XII 1949 Słuchacz Szkoły Podoficerskiej MO w Słupsku.
- 15 VII 1950 Komendant posterunku MO w Rakowicach KP MO w Kwidzynie.
- 1 IX 1950 Referent Sekcji 1. Wydziału Kadr WUBP w Gdańsku.
- 1 II 1953 Starszy referent Wydziału Kadr WUBP w Gdańsku.
- 1 VI 1953 Kierownik Sekcji 1. Wydziału Kadr WUBP w Gdańsku.
- 1 VI 1955 Inspektor (na wolnym etacie zastępcy naczelnika) Wydziału Kadr WUdsBP w Gdańsku.
- 1 XI 1956 Inspektor Wydziału Kadr WUdsBP w Gdańsku.
- 1 I 1957 Kierownik Sekcji Wydziału Kadr i Szkolenia KW MO w Gdańsku.
- 1 XI 1957 Zastępca naczelnika Wydziału Kadr i Szkolenia KW MO w Gdańsku.
- 15 V 1964 Naczelnik Służby „A” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 VI 1967 Naczelnik Służby „A” Wydziału „B” (jednocześnie p.o. zastępcy naczelnika Wydziału „B”) SB KW MO w Gdańsku.
- 1 VIII 1967 Zastępca naczelnika Wydziału „B” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 VI 1975 Naczelnik Wydziału „B” SB KW MO w Elblągu.
- 28 II 1981 Zwolniony.

Członek: PPR/PZPR (1946), II sekretarz KZ PZPR przy KW MO w Gdańsku (1963–1967).

Свидетельство

Выдан товарищу Ягнятковски Александру
в том, что он в 1985 году окончил 2-х месячные курсы повышения квалификации руководящего состава подразделений народной разведки Министерства Внутренних Дел Польской Народной Республики

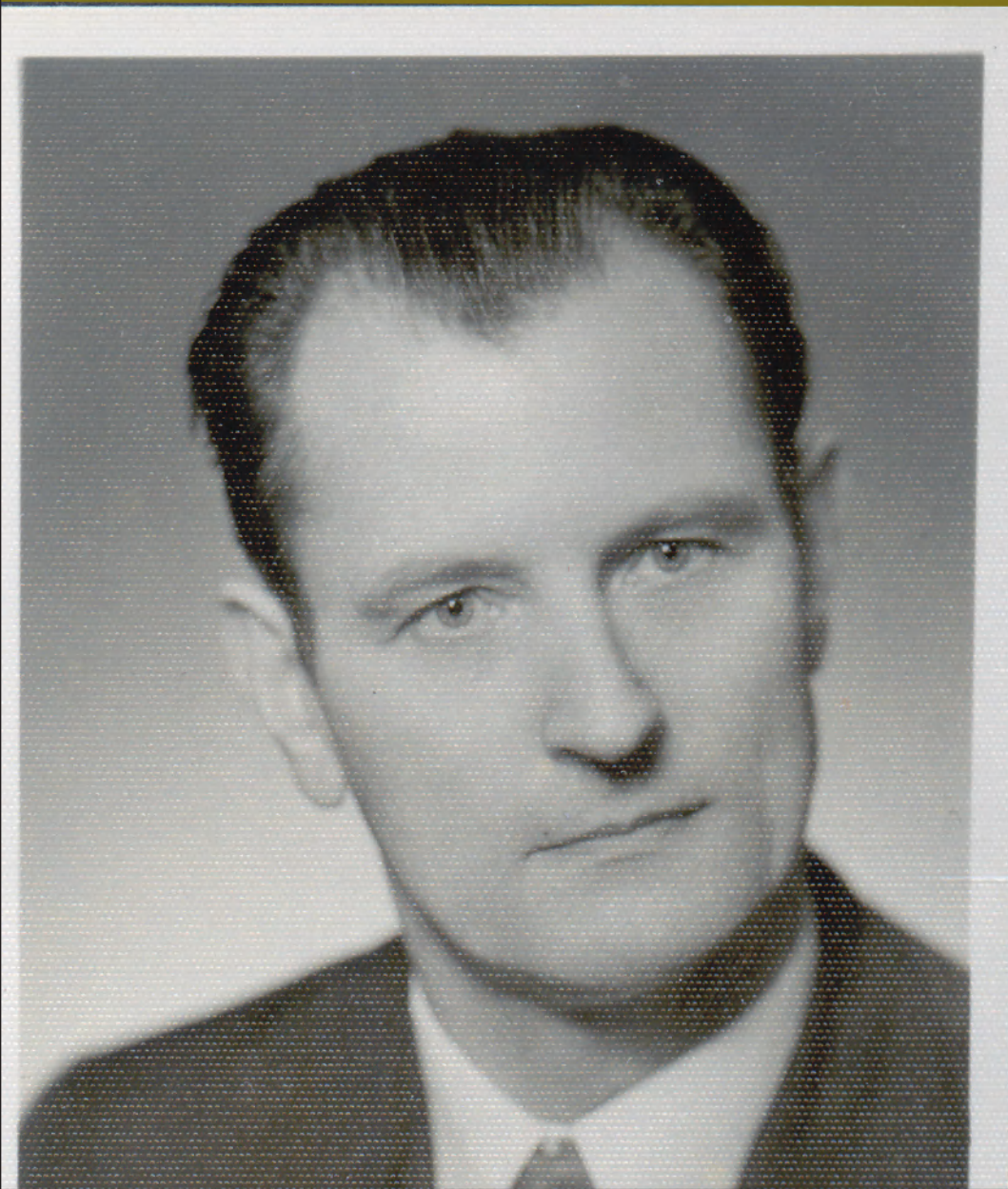
Курс изучены и зачеты по следующим дисциплинам:

1. Актуальные проблемы марксистско-ленинской теории	прослушал
2. Специальная дисциплина № 1	прослушал
3. Специальная дисциплина № 6	прослушал
4. Специальная дисциплина № 7	зачтено
5. Специальная дисциплина № 12	прослушал
6. Специальная дисциплина № 11А	прослушал
7. Специальная дисциплина № 4	прослушал
8. Военная подготовка	прослушал
9. Финансовая подготовка	прослушал

Описание: Принят на зачетки Специальных курсов, Ленинград
1985 г. № 0105
ПОЛКОВНИК
А. Комаров

Jagniatkowski Aleksander
s. Stefana
ur. 4 X 1935 r. w Gdyni

Kępski Jan
s. Antoniego
ur. 18 V 1923 r.
w Wąsewie (pow. Nieszawa)

21955 Kwidzyn, dnia 19.VII.48r.
(Kępski Jan)

polityczne:
Do 1939 r. i w czasie okupacji do żadnej partii nie należał. Od 15.XII.46 r należy do P.P.R. Działalności partyjnej poza zebraniem nie przejawia. Do obecnego ustroju i władz strasnie oddany, do Z.S.R.R. przyjazny. Do ustroju kapitalistycznego stosunek wrogi. O problemach tych wyraża się bardzo mało. W dyskusji głosu nie zabiera. Kontakt z osobami podejrzany politycznie nie utrzymuje. Idei antypanstwowe, demokratyczne nie propaguje. W rozmowach swych jest szczery. Politycznie pewny (mało doświadczenia).-

Instruktor Polit.-Wych. w Kwidzynie (Kępski T. plut.)
Komendant Milicji Obywatelskiej pow.Kwidzyńskiego (Wasiak W. chor.)

Do obecnej rzeczywistości i ZSRR ustosunkowany jest dobrze, do wrogów klasowych, kleru i Anglosasów wrogo.

Wniosek, 1951 r.

W pracy kadrowej jest czujny, rewolucyjnie podchodzi do zagadnień polityki kadrowej.

Wniosek, 1952 r.

Cechuje go należyty stosunek do człowieka, potrafi go obiektywnie oceniać, życiowo ujmując sprawę.

Charakterystyka, 1960 r.

Docenia doraźne kontrole pracy grup wywiadowczych prowadzących obserwacje. W tym celu często w różnych porach dnia, wieczorem lub w czasie świąt przeprowadza takie kontrole.

Opinia służbowa, 1967 r.

Awanse:
kpr. BP (1947), plut. BP (1949), st. sierż. BP (1950), chor. BP (1952), ppor. BP (1954), por. BP (1956), kpt. MO (1961), mjr MO (1964), ppłk MO (1977), płk MO (1980).

Wykształcenie:
1945 Wojewódzki Kurs Wyszczolenia Szeregowych w Sopocie.
1950 Szkoła Podoficerska MO w Słupsku.
1957 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Gdańsku.
1963 Kurs pracowników kadr SB MSW w Łodzi.
1966 Kurs naczelników Służby „A” SB MSW w Łodzi.

Odnaczenia:
1955 Medal 10-lecia Polski Ludowej.
1955 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1956 Srebrny Krzyż Zasługi.
1964 Złoty Krzyż Zasługi.
1965 Odznaka „XX lat w służbie narodu”.
1967 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1969 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1969 Srebrny medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1973 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
1975 Złota odznaka „W służbie narodu”.
1975 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1978 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1979 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

Wiesław Tadeusz
s. Stefana
ur. 3 VI 1939 r.
w Dziurkowie (pow. Lipsko)

Awanse:

ppor. MO (1963), por. MO (1968), kpt. MO (1972),
mjr MO (1985).

Wykształcenie:

1957 Technikum Rolnicze w Bałtowie.
1963 Oficerska Szkoła Obserwacji Zewnętrznej SB MSW
w Legionowie.
1983 Zawodowe Studium Administracji na Wydziale Prawa
i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego.
1985 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu
Gdańskiego (mgr administracji).

Odnaczenia:

1971 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1975 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku
publicznego”.
1977 Srebrny Krzyż Zasługi.
1981 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
1981 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku
publicznego”.
1982 Złoty Krzyż Zasługi.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.

25 IX 1961 Wywiadowca Sekcji 2. Wydziału „B” KW MO w Zielonej Górze.
20 II 1963 Słuchacz Oficerskiej Szkoły Obserwacji Zewnętrznej SB MSW
w Legionowie.
3 VIII 1963 W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO
ds. bezpieczeństwa w Zielonej Górze.
1 X 1963 Wywiadowca Sekcji 2. Wydziału „B” KW MO w Zielonej Górze.
1 IV 1967 Wywiadowca Sekcji 1. Wydziału „B” KW MO w Zielonej Górze.
1 XI 1967 Kierownik zmiany Sekcji 1. Wydziału „B” KW MO w Zielonej Górze.
1 VI 1969 Kierownik Sekcji 2. Wydziału „B” KW MO w Zielonej Górze.
1 X 1973 Kierownik Sekcji do Zadań Specjalnych Wydziału „B” KW MO w Zielonej
Górze.
1 V 1974 Kierownik Sekcji ds. Hoteli Wydziału „B” KW MO w Zielonej Górze.
**1 VI 1979 Kierownik Sekcji Obserwacyjnej Wydziału „B” KW MO/WUSW
w Elblągu, jednocześnie od 16 IV 1984 p.o. zastępca naczelnika
Wydziału „B” WUSW w Elblągu.**
16 VIII 1985 W dyspozycji szefa WUSW w Radomiu.
1 IX 1985 Zastępca naczelnika Wydziału „B” WUSW w Radomiu.
15 VIII 1989 Zwolniony.

Członek: ZMP (1953); PZPR (1963).

**Zwracam się z prośbą o przyjęcie mnie do pracy w charakterze
pracownika umysłowego.**

Podanie T. Węclawa do KW MO w Zielonej Górze, 1961 r.

**Z obserwacji zewnętrznej słabiej wykonywał prace pisemne.
Z fotografii operacyjnej prace praktyczne wykonywał dobrze.
Miał trudności z przedmiotu łączność radiowa.**

Opinia służbowa słuchacza Oficerskiej Szkoły Obserwacji Zewnętrznej SB MSW
w Legionowie, 1963 r.

**W poprzednim okresie u ppor. Więclawa uwidaczniał się nie-
właściwy stosunek do współpracowników, jak również pew-
ne cechy malkontentstwa oraz próby komentowania poleceń
przełożonych.**

Opinia służbowa, 1964 r.

**Jako kierownik zmiany posiada dobry zmysł organizacyjny
i we właściwy sposób potrafi ocenić każdą zaistniałą sytuację
podczas prowadzonej obserwacji, jak również pokierować na-
leżycie zmianą.**

Opinia służbowa za lata 1967–1968.

**Uzyskuje cenne informacje, których wartość dość często ob-
niża niezbyt staranne opracowanie wyrażające się w drob-
zgowym przedstawianiu problemów nie przedstawiających
wartości operacyjnej.**

Opinia służbowa, 1979 r.

**Podczas organizacji i adaptacji obiektu specjalnego [Wydziału
„B”] włożył wiele wysiłku w organizację, zdobywanie i zabez-
pieczanie materiałów budowlanych oraz wyposażenia tech-
nicznego.**

Ocena pracy zawodowej, 1981 r.

**Uprzejmie proszę o skierowanie mnie na komisję lekarską ce-
lem sprawdzenia stanu mojego zdrowia. Oświadczam, że stan
mojego zdrowia szczególnie w ostatnim okresie czasu uległ
pogorszeniu.**

Raport T. Węclawa do naczelnika Wydziału Kadr WUSW w Radomiu, 1989 r.

**W dotychczasowej służbie zajmował różne stanowiska wyma-
gające dużej koncentracji i narażony był na sytuacje stresowe.
Pracę wykonywał w różnych porach doby i częstokroć był na-
rażony na złe warunki atmosferyczne [...].**

Wyciąg z przebiegu służby, 1989 r.

Awanse:

kpr. BP (1951), plut. BP (1952), st. sierż. BP (1953),
chor. BP (1956), chor. MO (1957), ppor. MO (1957),
por. MO (1961), kpt. MO (1965), mjr MO (1975),
ppłk MO (1990) – w karcie ewidencyjnej brak.

Wykształcenie:

1953 Kurs oficerów dochodzenia administracyjnego
MBP.
1953 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących
w Gdańsku.
1965 Kurs techników obsługi urządzeń szyfrujących
MON.
1966 Zawodowe Studium Administracyjne
Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.
1967 Kurs obsługi eksploatacyjnej urządzeń
szyfrujących.

Odnaczenia:

1959 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1969 Odznaka „XX lat w służbie narodu”.
1969 Srebrny Krzyż Zasługi.
1974 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1974 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie
porządku publicznego”.
1975 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
1976 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie
porządku publicznego”.
1979 Złota odznaka „W służbie narodu”.
1980 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku
publicznego”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.

17 III 1949 Goniec w kancelarii kwatermistrzostwa WUBP w Gdańsku.
1 VII 1950 Kartotekowy służby mundurowej kwatermistrzostwa WUBP w Gdańsku.
1 VI 1951 Młodszy referent kartoteki służby mundurowej kwatermistrzostwa WUBP w Gdańsku.
1 I 1953 Referent materiałowo-taborowy Wydziału Administracyjno-Gospodarczego WUBP
w Gdańsku.
1 IV 1955 Referent zaopatrzenia Wydziału Administracyjno-Gospodarczego WUdsBP w Gdańsku.
15 III 1956 Referent Samodzielnej Sekcji „A” WUdsBP w Gdańsku.
1 IV 1956 Oficer techniki operacyjnej Samodzielnej Sekcji „A” WUdsBP/SB KW MO w Gdańsku.
1 I 1961 Starszy oficer techniki operacyjnej Samodzielnej Sekcji „A” SB KW MO w Gdańsku.
1 VI 1975 Kierownik Samodzielnej Sekcji „A” SB KW MO/WUSW w Elblągu.
15 V 1984 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu, starszy inspektor Wydziału V SB WUSW w Elblągu
(oddelegowany służbowo do MSZ, nieetatowy szyfrant w ambasadzie PRL w Belgradzie
[Jugosławia]).
1 VIII 1986 Zastępca naczelnika Wydziału „B” WUSW w Elblągu.
31 XII 1989 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu.
15 IV 1990 Zwolniony.

Członek: ZMP (1949); PZPR (1961).

Borkowski Henryk
s. Władysława
ur. 17 V 1932 r.
w Markach (pow. Warszawa)

- 1 III 1945 Referent PUBP w Miechowie.
- 1 I 1946 Oficer śledczy PUBP w Miechowie.
- 15 X 1946 W dyspozycji szefa WUBP w Gdańsku.
- 25 X 1946 Oficer śledczy PUBP w Sztumie.
- 1 X 1947 Starszy oficer śledczy Referatu Śledczego PUBP w Sztumie.
- 1 VII 1950 Starszy oficer śledczy Referatu Śledczego PUBP w Kościerzynie.
- 15 VIII 1951 Starszy oficer śledczy Sekcji 2. Wydziału Śledczego WUBP w Gdańsku.
- 1 X 1952 Starszy oficer śledczy Sekcji 1. Wydziału Śledczego WUBP w Gdańsku.
- 1 IV 1955 Starszy oficer śledczy Sekcji 1. Wydziału VII WUdsBP w Gdańsku.
- 1 VI 1955 Starszy oficer śledczy-brygadier Sekcji 1. Wydziału VII WUdsBP w Gdańsku.
- 1 IV 1956 Starszy oficer operacyjny Sekcji 6. Wydziału V „A” WUdsBP w Gdańsku.
- 1 I 1957 Kierownik Sekcji 1. Wydziału Ewidencji Operacyjnej SB KW MO w Gdańsku.
- 1 XII 1959 Kierownik Sekcji 1. Wydziału „C” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 IV 1967 Kierownik Sekcji 3. Wydziału „C” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 IV 1967 Zastępca naczelnika (jednocześnie p.o. kierownik Sekcji 3.) Wydziału „C” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 VI 1975 Naczelnik Wydziału „C” SB KW MO w Elblągu.
- 15 X 1979 Zwolniony.

Członek: BCh (1943); AL (1944); PPR/PZPR (1944).

Awanse:

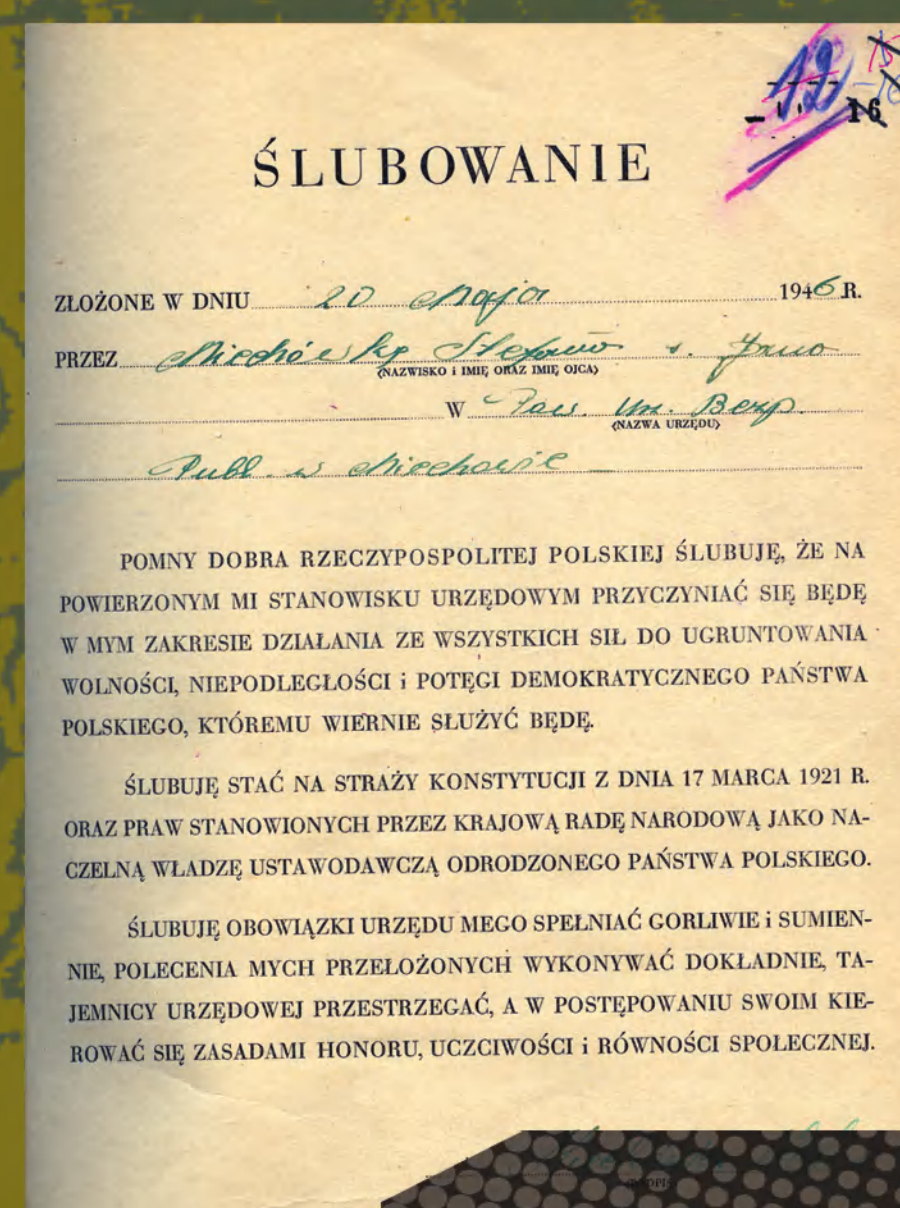
st. sierż. BP (1946), chor. BP (1947), ppor. BP (1950), por. BP (1954), kpt. BP (1955), mjr MO (1968), ppłk MO (1977), płk MO (1979).

Wykształcenie:

1950 Kurs przeszkolenia oficerów śledczych w CW MBP w Legionowie.
1960 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Gdańsku.

Odnaczenia:

1947 Medal „Zwycięstwa i Wolności”.
1947 Krzyż Walecznych.
1955 Medal 10-lecia Polski Ludowej.
1955 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1957 Złoty Krzyż Zasługi.
1961 Krzyż Partyzancki.
1965 Odznaka „XX lat w służbie narodu”.
1969 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
1974 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1975 Złota odznaka „W służbie narodu”.
1976 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1979 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.
1979 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

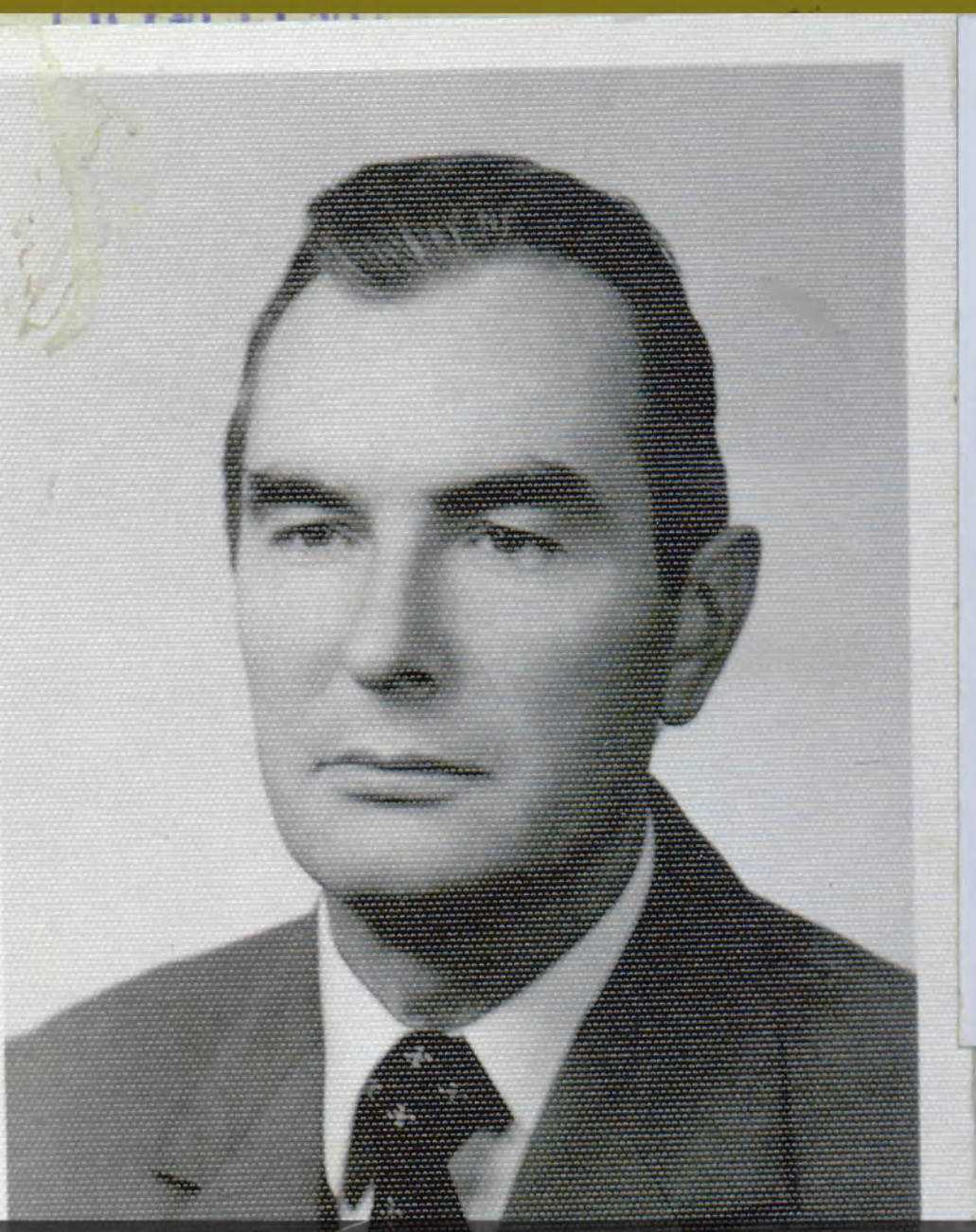
Miechówka Stefan
s. Jana
7 XI 1923 r. w Kamionce
(pow. Miechów)

W czasie wyborów, pomimo dużo spraw, które przeprowadził, jeździł na akcje w teren, byli aresztowani za broń bez odniesień, że należą do bandy, on ich szybko rozpracował, w wyniku [czego] jeszcze zostało ujawnione 9 bandytów.

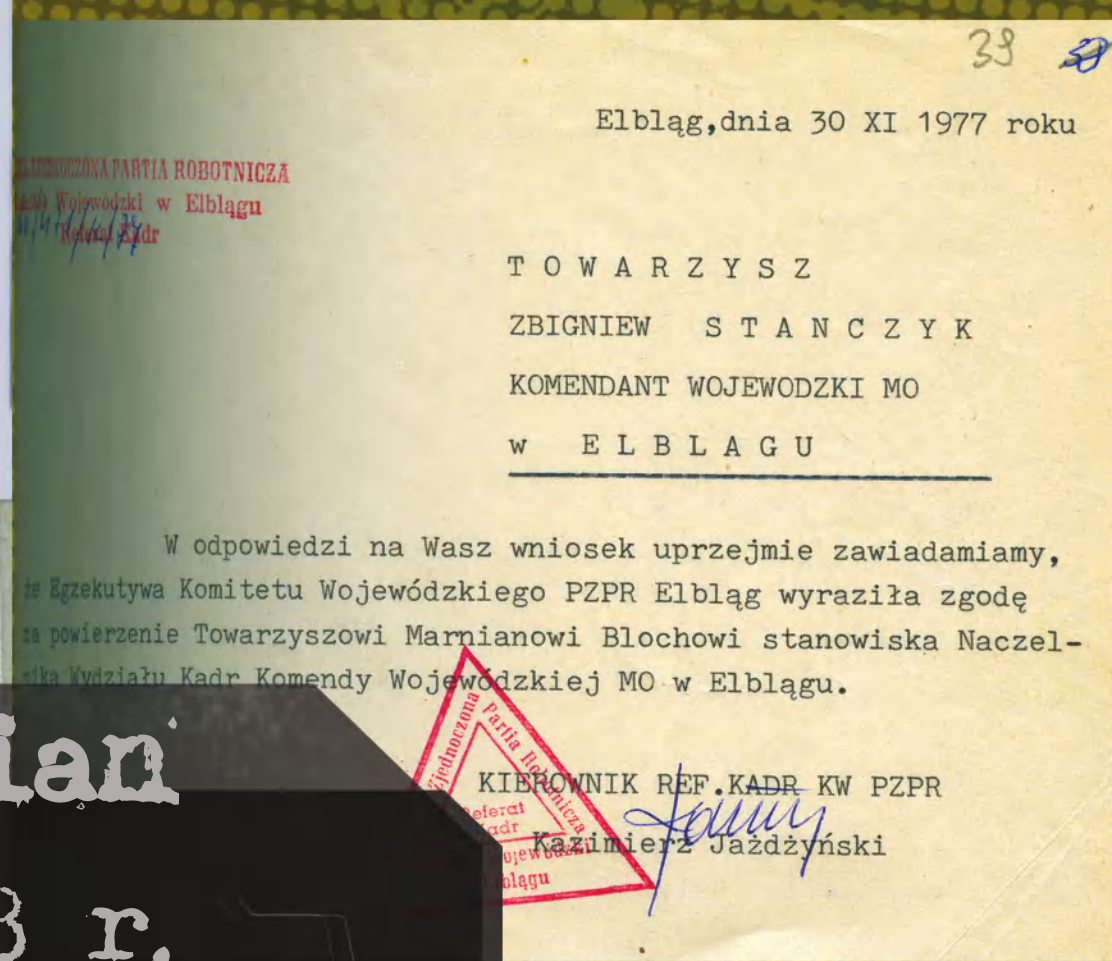
Charakterystyka, 1947 r.

[Udzielam pochwały i premii pieniężnej] za aktywny udział oraz przykładowe wykonanie zadań związanych z likwidacją nielegalnej organizacji dywersyjno-sabotażowej i innych wrogich grup.

Rozkaz szefa WUBP w Gdańsku, 1952 r.

Bloch Marian
s. Leona
ur. 11 VIII 1928 r.
w Parczewie (pow. Włodawa)

Awanse:

kpr. BP (1949), sierż. BP (1952), st. sierż. BP (1953), chor. BP (1954), ppor. BP (1955), ppor. MO (1957), por. MO (1962), kpt. MO (1966), mjr MO (1971), ppłk MO (1975), płk MO (1990).

Wykształcenie:

1952 Szkoła Międzywojewódzka BP w Olsztynie.
1958 Roczna Oficerska Szkoła Operacyjna SB MSW w Legionowie.
1959 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Malborku.
1964 Wydział Prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (mgr prawa).
1965 Kurs kierowników referatów operacyjno-dochodzeniowych MSW w Łodzi.
1976 Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Gdańskiego (studium podyplomowe nauk politycznych).

Odnaczenia:

1961 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1969 Srebrny Krzyż Zasługi.
1969 Odznaka „XX lat w służbie narodu”.
1973 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1974 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
1975 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1979 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1980 Złota odznaka „W służbie narodu”.
1984 Medal „Za udział w walkach w obronie władzy ludowej”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1986 Odznaka honorowa „Za zasługi w rozwoju województwa elbląskiego”.
1988 Wpisany do „Honorowej Księgi Zasłużonych Funkcjonariuszy MO i SB województwa elbląskiego”.
1989 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

- 1 X 1950 Młodszy referent Sekcji 2. Wydziału I WUBP w Gdańsku.
- 1 VI 1951 Referent Referatu I PUBP w Tczewie.
- 1 XII 1951 Słuchacz Szkoły Międzywojewódzkiej BP w Olsztynie.
- 1 V 1952 Kierownik Referatu Ochrony Pomorskiej Fabryki Gazomierzy PUBP w Tczewie.
- 1 VII 1952 Referent Sekcji Wydziału I WUBP w Gdańsku.
- 1 IV 1954 Referent Referatu Va PUBP w Sztumie.
- 1 VII 1954 Starszy referent powiatowy PUBP w Sztumie.
- 1 IV 1955 Starszy referent Referatu III Delegatury UdsBP w Sztumie.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny Referatu III Delegatury UdsBP w Sztumie.
- 1 IX 1956 Słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie.
- 5 XII 1956 W dyspozycji WUdsBP w Gdańsku.
- 1 I 1957 Oficer operacyjny Referatu ds. BP KP MO w Malborku.
- 1 IX 1957 Słuchacz Rocznej Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie.
- 1 IX 1958 Referent grupy operacyjno-dochodzeniowej KP MO w Sztumie.
- 1 II 1962 Inspektor grupy operacyjno-dochodzeniowej KP MO w Sztumie.
- 1 IX 1962 Referent Referatu operacyjno-dochodzeniowego KP MO w Sztumie.
- 1 III 1963 Kierownik Referatu operacyjno-dochodzeniowego KP MO w Sztumie.
- 1 IV 1966 Zastępca komendanta powiatowego MO ds. bezpieczeństwa w Lęborku.
- 1 VII 1971 Komendant powiatowy MO w Malborku.
- 1 VI 1975 Komendant miejski MO w Elblągu.
- 16 XI 1977 Naczelnik Wydziału Kadr KW MO w Elblągu.
- 31 XII 1983 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu.
- 30 III 1984 Starszy inspektor Wydziału III SB KW MO w Elblągu, delegowany służbowo do MSZ (nieetatowy szyfrant w Ambasadzie PRL w Algierze [Algieria]).
- 20 IX 1986 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu.
- 16 I 1987 Starszy inspektor Zespołu ds. MO Wydziału Inspekcji WUSW w Elblągu.
- 16 IX 1987 Naczelnik Wydziału „C” WUSW w Elblągu.
- 15 II 1990 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu.
- 25 IV 1990 Zwolniony.

Członek: ZWM (1947); PPR/PZPR (1948); radny MRN w Lęborku (1967–1971).

O ile chodzi o jego aktywność, to ta uwidacznia się, że stale zabiera głos w dyskusji, a szczególnie w krytyce i samokrytyce w stosunku do siebie, tak innych towarzyszy pracy.

Charakterystyka, 1955 r.

Biorąc pod uwagę słabe przygotowanie do pracy operacyjnej, uważamy, że nie będzie mógł podołać wymogom stawianym przed pracownikiem kontrwywiadu.

Charakterystyka słuchacza Rocznej Szkoły Oficerskiej MSW w Legionowie, 1956 r.

Jako komendant miejski Milicji Obywatelskiej [w Elblągu] napotykał na trudności w kierowaniu dużą jednostką, szczególnie w zakresie organizacji pracy i egzekwowania zadań przez podległych mu funkcjonariuszy.

Opinia służbowa, 1977 r.

Uprzejmie proszę [...] o zakwalifikowanie mnie na kurs szyfrantów i skierowanie do pracy na placówkę dyplomatyczną. Raport swój uzasadniam długoletnim stażem w organach Milicji Obywatelskiej.

Raport M. Blocha do dyrektora Departamentu Kadr MSW, 1981 r.

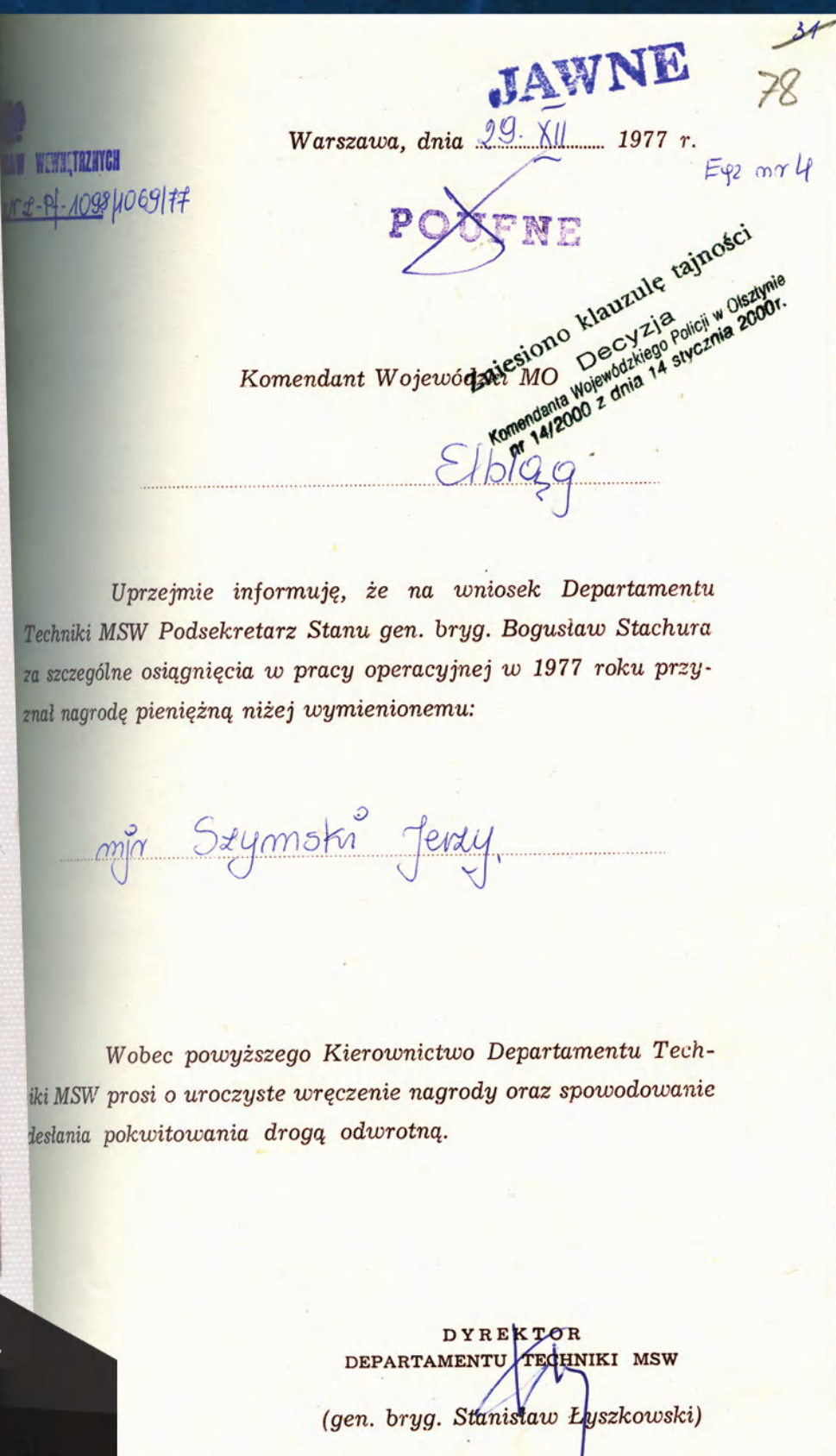
Długoletni i aktywny członek PZPR, uczuciowo związany z naszym resortem.

Wniosek personalny, 1987 r.

W związku z odejściem na emeryturę w pełni zasługuje na awansowanie do stopnia pułkownika.

Wniosek o nadanie stopnia pułkownika MO, 1990 r.

Szymoski Jerzy
s. Ignacego
ur. 7 I 1937 r.
w Łodzi

W ostatnim okresie czasu wyróżnił się przy montażu i budowie urządzeń technicznych o charakterze specjalnym wykonywanych dla tut[ejszego] Wydziału. [...] budowa nowych urządzeń P[odsluchu] T[elefonicznego] o lepszych walorach technicznych usprawni rezultaty pracy operacyjnej w tym zakresie.

Rozkaz specjalny, 1967 r.

Na podkreślenie i uznanie zasługuje osobisty wkład i prawidłowa organizacja działania naczelnika Wydziału „T” KW MO Elbląg, który mimo trudnych warunków technicznych [...] wprowadził do działania niezbędne środki techniczne. Biorąc pod uwagę powyższe, za wzorową postawę i sumienność wyróżniam kpt. Jerzego Szymoskiego – nagrodą 1000 zł.

Rozkaz o wyróżnieniu, 1976 r.

- 1 I 1960 Starszy ekspedytor Sekcji Poczty Specjalnej Wydziału Łączności KW MO w Gdańsku.
- 1 I 1961 Starszy referent Służby Remontowo-Budowlanej Kwaternistrzostwa KW MO w Gdańsku.
- 1 IX 1962 Oficer techniki operacyjnej Sekcji 3. Wydziału „T” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 XI 1968 Starszy oficer techniki operacyjnej Wydziału „T” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 II 1969 Kierownik Sekcji 3. Wydziału „T” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 IV 1973 Kierownik Sekcji 1B. Wydziału „T” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 VI 1975 Naczelnik Wydziału „T” SB KW MO w Elblągu.**
- 15 X 1982 W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Elblągu.
- 15 XI 1982 Zwolniony.

Członek: ZMS (1960); PZPR (1970).

Awanse:

kpr. MO (1963), plut. MO (1965), ppor. MO (1967), por. MO (1970), kpt. MO (1974), mjr MO (1979).

Wykształcenie:

1953 Szkoła Ogólnokształcąca stopnia licealnego w Łodzi.
1962 Technikum Łączności w Gdańsku.
1972 Wydział Elektroniki Politechniki Gdańskiej (inż. elektronik).

Odnaczenia:

1970 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1975 Srebrny Krzyż Zasługi.
1976 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1979 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1980 Złoty Krzyż Zasługi.

- 1 XI 1962 Oficer techniki operacyjnej Referatu Fotografii Wydziału „T” KW MO w Katowicach.
- 1 I 1971 Starszy oficer techniki operacyjnej Sekcji Fotografii Wydziału „T” KW MO w Katowicach.
- 1 IV 1975 Starszy referent techniki operacyjnej Sekcji Fotografii Wydziału „T” KW MO w Katowicach.
- 1 II 1976 Kierownik Sekcji Fotografii Wydziału „T” KW MO w Katowicach.
- 16 X 1982 Naczelnik Wydziału „T” KW MO/WUSW w Elblągu.**
- 15 VI 1988 Zwolniony.

Członek: ZMS (1958); PZPR (1965).

Awanse:

st. szer. MO (1962), sierż. MO (1965), st. sierż. MO (1966), ppor. MO (1967), por. MO (1970), kpt. MO (1979), mjr MO (1984).

Wykształcenie:

1959 Technikum Fototechniczne w Katowicach.
1981 Wydział Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (mgr nauk politycznych).

Odnaczenia:

1970 Brązowa odznaka im. Janka Krasickiego.
1972 Złota odznaka honorowa TPPR.
1972 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1976 Srebrny Krzyż Zasługi.
1977 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1978 Srebrna odznaka „Zasłużonemu w rozwoju województwa katowickiego”.
1980 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1982 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
1984 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.

Słota Adam
s. Antoniego
ur. 20 IV 1940 r.
w Mysłowicach

Podanie motywuję tym, że ukończyłem Technikum Fototechniczne [...] i jestem w stanie wykonać wszelkie prace w zakresie fotografii.

Podanie A. Słoty do zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Katowicach, 1962 r.

Pracuje na odcinku penetracji i fotografii operacyjnej, jednak niezależnie od tego zatrudniany jest również w eksploatacji P[odglądu] [i] D[okumentacji] F[otograficznej] i pracach fotolaboratoryjnych. [...] Prace z zakresu penetracji wykonuje o różnych porach dnia i nocy, przy czym są to przedsięwzięcia, które wymagają pełnej koncentracji i dużej odporności psychicznej.

Wniosek personalny, 1972 r.

Specjalizuje się [...] w zakresie tajnych przeszukań i związanych z tym zadań specjalnych. [...] uzyskał tą drogą szereg bardzo cennych dokumentów i informacji, mających znaczenie w inwigilacji obcokrajowców [...].

Opinia służbowa za lata 1972–1973.

Od przejścia w 1982 r. wydziału dopuścił się zaniedbań w ewidencji wpływających do osobistego załatwienia dokumentów i pozostawił wiele bez biegu. Stwierdzono brak dokumentu o zakresie pracy wydziału o cechach t[ajne]-sp[ecjalnego] zn[aczenia]. Skłonności do nadużywania alkoholu potęgują tym [samym] chorobę nadciśnieniową. Prowadzone rozmowy dyscyplinujące nie odniosły pożądanego skutku.

Indywidualna karta przeglądu kadrowego za 1987 r.

Pochodzi z rodziny ideowo i emocjonalnie związanej z naszą służbą, co wyklucza możliwość umyślnego działania na szkodę resortu spraw wewnętrznych.

Sprawozdanie z postępowania dyscyplinarnego, 1988 r.

Za popełnione przewinienia [...] karzę mjr. Adama Słotę [...] ostrzeżeniem o niepełnej przydatności do służby.

Rozkaz szefa WUSW w Elblągu, 1988 r.

Szczególnie dużo uwagi w pracy poświęca nad pozyskiwaniem źródeł informacji i ma już na tym odcinku osiągnięcia, za co został wyróżniony specjalną premią.

Opinia służbowa, 1973 r.

Jest odpowiedzialny za [...] kontrwywiadowczą ochronę jednostek specjalnych WP. Dokonał pięć pozyskań [tajnych] w [spółpracownikach].

Opinia służbowa, 1974 r.

Z zaangażowaniem realizował zadania służbowe w czasie akcji „Lato-79” [zabezpieczenie przez SB wizyty papieża Jana Pawła II w PRL], jak również podczas VIII Zjazdu PZPR oraz wyborów do Sejmu i rad narodowych.

Opinia służbowa podchorążego WSO w Legionowie, 1980 r.

Wykazuje wiele inicjatywy [...] w zakresie rozpoznawania kierowniczych ogniw w środowiskach wyznaniowych.

Opinia służbowa, 1982 r.

Por. Jan Wasilewski dopuścił się przewinienia [...] polegającego na tym, że przedstawił do rozliczenia sfałszowane dokumenty [dotyczące refundacji wczasów rodzinnych] i na tej podstawie wyłudził na szkodę Komendy Wojewódzkiej MO w Elblągu kwotę 4004 zł. [...] Wprawdzie dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego, które w świetle przepisów prawa karnego stanowi przestępstwo, lecz można przyjąć, iż działał on w błędzie co do bezprawności czynu. [...] proponuję postępowanie zawiesić. [...] materiały przekazać do Prokuratury Wojewódzkiej w Elblągu z wnioskiem o odmowę wszczęcia postępowania przygotowawczego i skierowania sprawy do rozpatrzenia w trybie dyscyplinarnym.

Sprawozdanie z postępowania dyscyplinarnego, 1982 r.

Z uwagi na to, iż w przeprowadzonym postępowaniu dyscyplinarnym nie stwierdzono celowego i świadomego wyłudzenia pieniędzy, a tylko niewłaściwe udokumentowanie korzystania z wczasów turystycznych [...] karzę por. Jana Wasilewskiego upomniem.

Rozkaz komendanta wojewódzkiego MO w Elblągu, 1983 r.

- 1 XI 1972 Inspektor operacyjny Referatu ds. SB KP MO w Malborku.
- 1 VI 1975 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 1 IX 1977 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej SB MSW w Legionowie.
- 28 VI 1980 W dyspozycji KW MO w Elblągu.
- 1 VIII 1980 Starszy inspektor Wydziału IV SB KW MO w Elblągu.
- 1 VI 1983 Kierownik Sekcji 8. Wydziału IV SB KW MO/WUSW w Elblągu.
- 1 I 1985 Starszy inspektor Samodzielnej Sekcji Wydziału IV SB WUSW w Elblągu.
- 16 VI 1988 Naczelnik Wydziału „T” SB WUSW w Elblągu.
- 31 VII 1990 Zwolniony.

Członek: PZPR (1971), I sekretarz OOP przy Wydziale IV SB KW MO w Elblągu (1981–1985); przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego Rady Funkcjonarzy MO i SB (1983–1989).

Awanse:

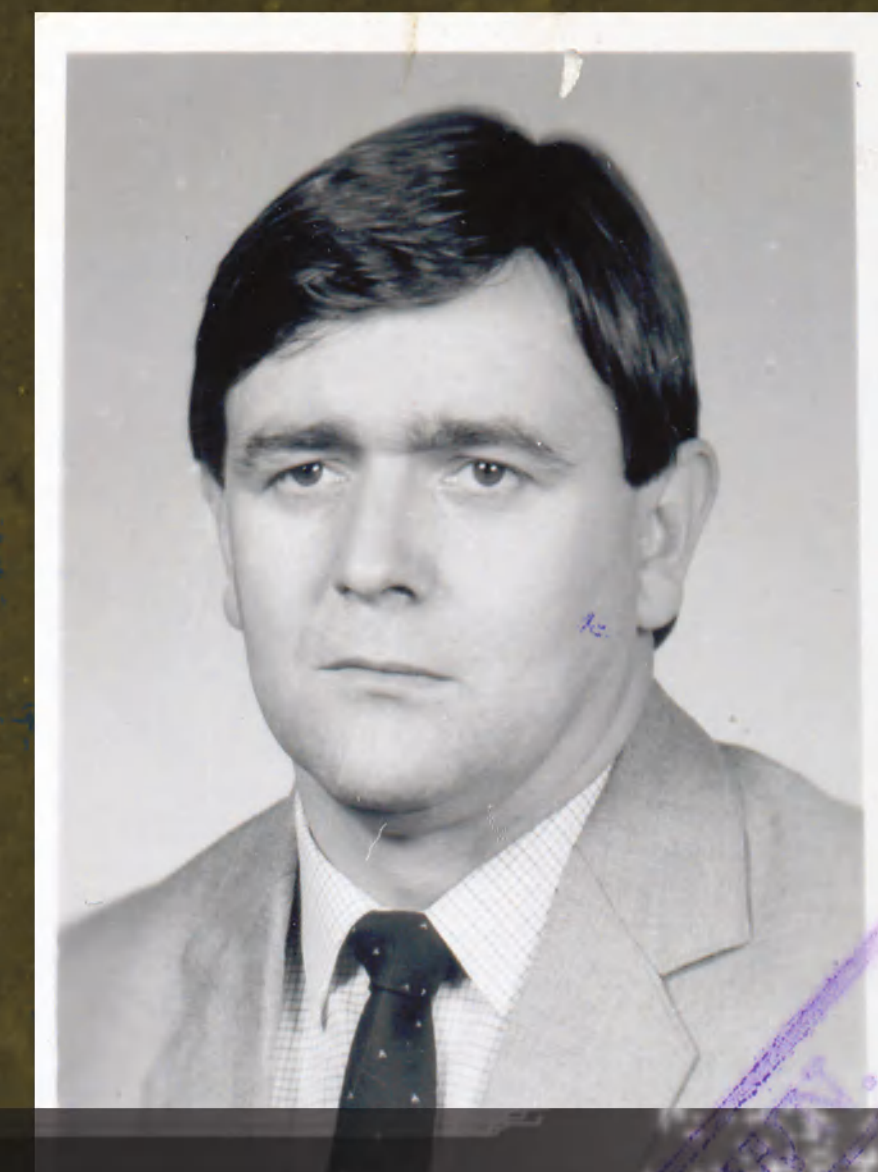
- kpr. MO (1972), st. kpr. MO (1974), plut. MO (1975), sierż. MO (1977), st. sierż. MO (1979), ppor. MO (1980), por. MO (1982), kpt. MO (1986).

Wyszkolenie:

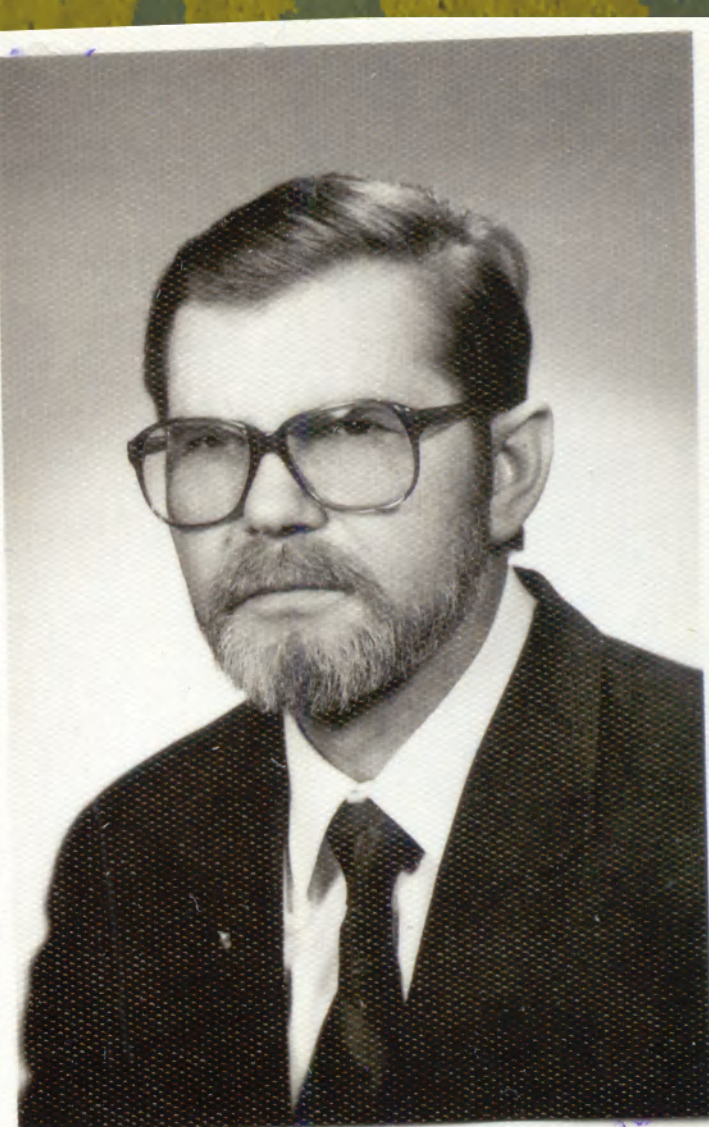
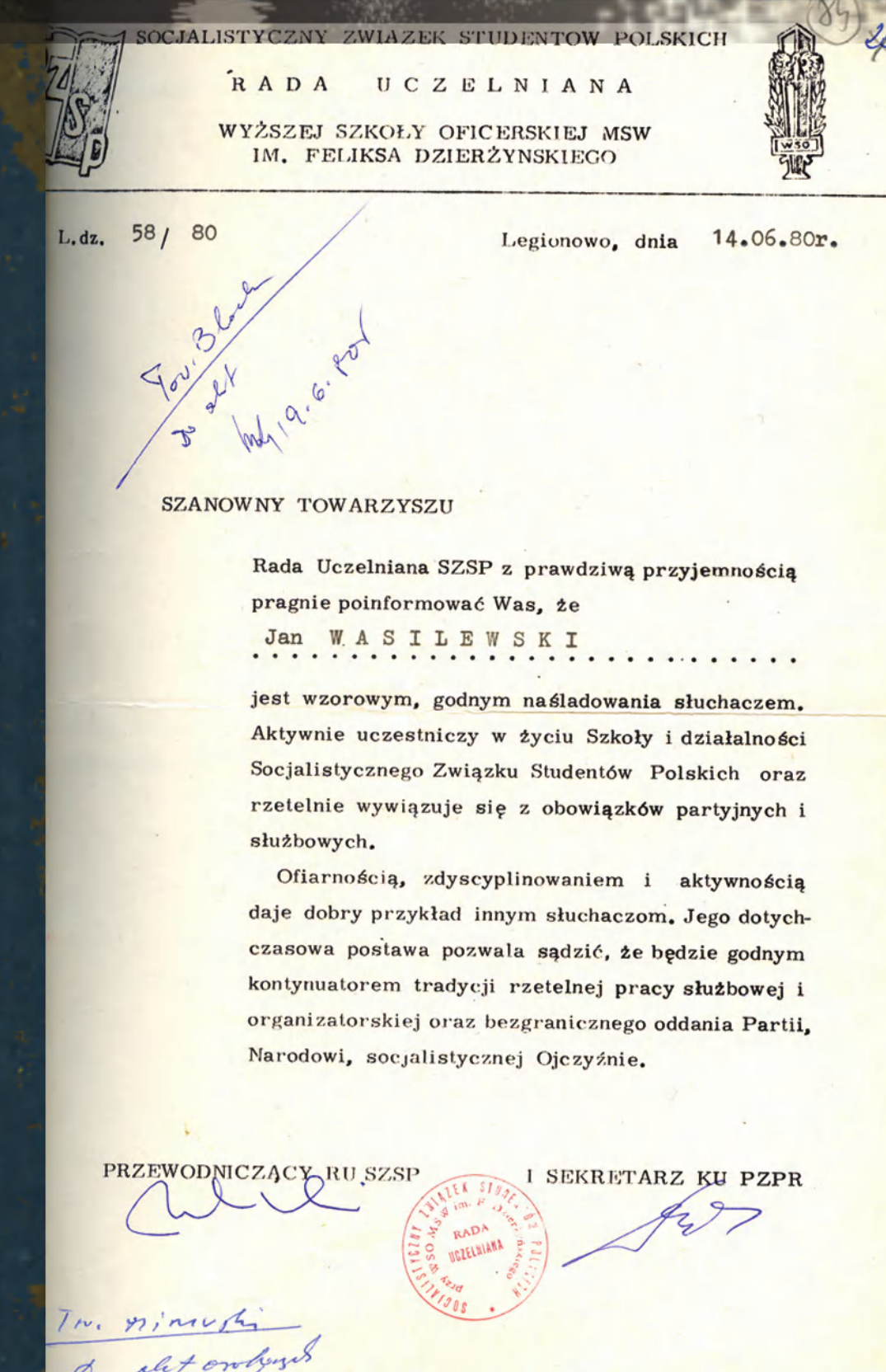
- 1970 Technikum Mechaniczne w Elblągu.
- 1980 Wyższa Szkoła Oficerska SB MSW w Legionowie.
- 1989 Akademia Spraw Wewnętrznych w Warszawie (mgr nauk politycznych).

Odnaczenia:

- 1980 Brązowa odznaka im. Janka Krasickiego.
- 1982 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1982 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
- 1984 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1984 Honorowa odznaka „Za zasługi dla województwa elbląskiego”.
- 1985 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1989 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Wasilewski Jan
s. Stanisława
ur. 24 VI 1950 r.
w Malborku

Młodzieniak Stanisław
s. Andrzeja
ur. 27 I 1944 r.
w Lubrańcyku
(pow. Włocławek)

- 1 IX 1967 Oficer techniki operacyjnej Sekcji 1A. Wydziału „T” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 I 1974 Starszy oficer techniki operacyjnej Sekcji 1A. Wydziału „T” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 I 1975 Starszy referent techniki operacyjnej Sekcji 1A. Wydziału „T” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 IX 1976 Starszy inspektor Sekcji 1A. Wydziału „T” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 I 1977 Kierownik Sekcji 1A. Wydziału „T” (na wolnym etacie zastępcy naczelnika Wydziału „T”) SB KW MO w Elblągu.
- 1 VII 1977 Zastępca naczelnika Wydziału „T” SB KW MO/WUSW w Elblągu.
- 31 I 1990 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu.
- 28 II 1990 Zwolniony.

Członek: ZMS (1967); PZPR (1978).

Prośbę swoją motywuję chęcią przyczynienia się do bezpieczeństwa naszego państwa i ustroju.

Podanie S. Młodzieniaka do KW MO w Gdańsku, 1967 r.

Brał udział w kilku bardzo uciążliwych pracach, łączących się z wysiłkiem fizycznym, realizowanych w trudnych warunkach atmosferycznych.

Opinia służbowa, 1970 r.

Zaliczany jest do grona pracowników, na których spoczywa zasadniczy ciężar pracy sekcji.

Opinia służbowa, 1976 r.

W swojej specjalności [instalacja urządzeń podsłuchu telefonicznego i podsłuchu pokojowego] stał się wysoko kwalifikowanym pracownikiem ocenianym bardzo wysoko, także w skali ogólnokrajowej.

Opinia służbowa, 1977 r.

Zaistniała sytuacja [dotychczasowy naczelnik Wydziału „T” mjr Adam Słota złożył raport o zwolnieniu] powoduje trudności w kierowaniu wydziałem tym bardziej, że również mjr S[tanisław] Młodzieniak jest na zwolnieniu lekarskim. Uwzględniając taką sytuację, płk K[azimierz] Wesołowski poinformował mjr. S[tanisława] Młodzieniaka, że w stosunku do niego nie będzie propozycji do objęcia stanowiska naczelnika wydziału. [...] Na pytanie, co w związku z tym ma do powiedzenia, mjr S[tanisław] Młodzieniak stwierdził, że w tej sytuacji będzie się leczył. Odniosłem wrażenie, że przekazany stanowiskiem mjr S[tanisława] Młodzieniak był wyraźnie zaskoczony, spodziewał się innej propozycji.

Notatka służbowa, 1988 r.

Awanse:

- st. szer. MO (1967), kpr. MO (1968), ppor. MO (1969), por. MO (1972), kpt. MO (1982), mjr MO (1986).

Wyszkolenie:

- 1964 Technikum Mechaniczno-Elektryczne w Gdańsku.
- 1969 Zaoczna Oficerska Szkoła SB MSW w Warszawie.
- 1981 Zawodowe Studium Administracji na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego.
- 1984 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr administracji).

Odnaczenia:

- 1977 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
- 1979 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1980 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1984 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1986 Odznaka honorowa „Za zasługi dla województwa elbląskiego”.
- 1986 Nagroda pieniężna „15 000 zł za przejęcie urządzeń powielających”.
- 1987 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
- 1987 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Banas Adam
s. Jana
ur. 29 XI 1933 r.
w Osieczku
(pow. Sandomierz)

Awanse:

chor. BP (1954), ppor. BP (1955),
ppor. MO (1958), por. MO (1961),
kpt. MO (1965), mjr MO (1969),
ppłk MO (1976), płk MO (1983).

Wykształcenie:

1953 Technikum Górnicze w Zabrzu.
1954 Roczna Szkoła Oficerska
w Krajowym Ośrodku Szkolenia
MBP w Gdańsku.
1969 Kurs doskonalenia kadr
kierowniczych SB MSW
w Warszawie.
1972 Zawodowe Studium Administracji
Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Adama Mickiewicza
w Poznaniu.
1974 Kurs dla zastępców komendantów
powiatowych MO ds. SB w Łodzi.

Odnaczenia:

1965 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1970 Srebrny Krzyż Zasługi.
1973 Brązowa odznaka „Za zasługi
w ochronie porządku publicznego”.
1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
1975 Krzyż Kawalerski Orderu
Odrodzenia Polski.
1975 Srebrna odznaka „Za zasługi
w ochronie porządku publicznego”.
1976 Srebrna odznaka „W służbie
narodu”.
1980 Złota odznaka „Za zasługi
w ochronie porządku publicznego”.

Prośbę swą motywuję tym, że za udostępnienie masom
pracującym szkolnictwa i [...] zdobyczy kultury, chciałbym
się za to odwdzielnić władzy Polski Ludowej przez wstą-
pienie do UBP. Po wstąpieniu pragnąłbym stać na straży
rozwoju naszego państwa, które buduje tak wspaniałe
zręby na drodze szybkiego marszu do socjalizmu.

Podanie A. Banasia do MBP, 1952 r.

Banas Adam w czasie praktyki w Wydziale Śledczym
wyjeżdżał wraz z oficerem śledczym w teren, gdzie brał
udział w przeprowadzeniu rewizji domowej, wykonując
tę czynność wykazał dokładność, zapał do pracy i całe
zrozumienie konieczności bezwzględnej walki z wrogiem.
[...] W toku praktyki ustalono, że [...] rozumie dobrze
sens i znaczenie praworządności socjalistycznej w pracy
agenturalno-śledczej, że do pracy operacyjnej jest chęt-
ny i posiada zapał [...].

Charakterystyka praktykanta Rocznej Szkoły Oficerskiej
w Krajowym Ośrodku Szkolenia MBP w Gdańsku, 1954 r.

Zaznaczam, że praca w organach [bezpieki] nie daje mi
zadowolenia, jak również nie pozwalają mi na to warunki
materialne. Dlatego pragnę pracować w górnictwie wed-
ług swych kwalifikacji.

Raport A. Banasia, 1956 r.

Jestem [...] zdania, że jeżeli pracuje tylko, by zarabiać,
to lepiej proponuję zwolnić z Org[anów] Bezp[ieczeństwa].

Odrębny dopisek na ww. raporcie, 1956 r.

Bezpośrednio nadzoruje pracę Sekcji 2., która organizuje
kontrwywiadowczą ochronę województwa przed dzia-
łalnością wywiadów: amerykańskiego, brytyjskiego, ka-
nadyjskiego i zachodniemieckiego. [...] Obsługiwana
przez mjr. [Adama] Banasia sieć tajnych współpracowni-
ków jest należyta. Dwóch z nich posiada predyspozycje
i byli wykorzystywani do działań ofensywnych za granicą
wobec kadrowych pracowników służb specjalnych prze-
ciwnika.

Opinia służbowa, 1975 r.

- 1 VIII 1953 Słuchacz Rocznej Szkoły Oficerskiej w Krajowym Ośrodku Szkolenia MBP w Gdańsku.
- 22 VIII 1954 W dyspozycji szefa WUBP w Opolu.
- 22 IV 1954 Referent Sekcji 6. Wydziału I WUBP w Opolu.
- 1 IV 1955 Referent Sekcji 7. Wydziału II WUdsBP w Opolu.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny Sekcji 8. Wydziału II WUdsBP w Opolu.
- 31 VIII 1956 Zwolniony.
- 1 VII 1958 Przyjęty ponownie, oficer operacyjny Referatu ds. bezpieczeństwa KP MO w Malborku.
- 1 III 1960 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. bezpieczeństwa KP MO w Malborku.
- 1 IV 1967 Starszy inspektor operacyjny Referatu ds. bezpieczeństwa KP MO w Malborku.
- 1 X 1967 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Sztumie.
- 1 VI 1975 Zastępca naczelnika Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 15 XI 1975 Naczelnik Wydziału „W” SB KW MO w Elblągu.
- 30 IV 1983 Zwolniony.

Członek: ZMP (1949); PZPR (1955).

Prośbę swą motywuję tym, że mam zamiło-
wanie zostać oficerem i pracować w organie
bezpieczeństwa, aby zwalczać wrogów klasy
robotniczej i naszego ustroju.

Podanie Z. Rzeźnickiego do WUBP w Łodzi, 1952 r.

Należał do aktywu szkolnego i często zabie-
rał głos na zebraniach, wymieniając imiennie
opuszczających się w nauce lub w dyscyplinie.
[...] Krytyczne uwagi pod swoim adresem, o ile
były słuszne, zawsze przyjmował.

Charakterystyka słuchacza Dwuletniej Szkoły
Oficerskiej MBP w Legionowie, 1954 r.

Kpt. [Zdzisław] Rzeźnicki pracuje [...] od 1957
roku na odcinku rozpracowywania seminariów
duchownych. [...] Ma za sobą dobre wyniki
w postaci celowych pozyskań agentury i pra-
widłowo przeprowadzonych kombinacji, które
przyniosły rezultaty operacyjne.

Charakterystyka służbowa, 1963 r.

Kierowana przez niego Grupa uzyskała na
przestrzeni ostatniego roku konkretne i cenne
wyniki w postaci nowych pozyskań [tajnych]
w[spełpracowników] i głębszego rozpoznania
działalności wyznań niekatolickich, szczegól-
nie zaś nielegalnego wyznania św[iazków]
Jehowy, włącznie z likwidacją tajnej drukarni
na terenie woj. gdańskiego, za co nagrodzony
został premią przez ministra s[praw] w[ew-
nętrnych].

Charakterystyka, 1966 r.

Dnia 28 marca 1979 r. mjr Zdzisław Rzeźnicki
[...] przekraczając w Terespolu granicę polsko-
radziecką, przewoził ruble bez wymaganego
zezwoleń. [...] Za popełnione przewinienie
[...] karzę mjr. Zdzisława Rzeźnickiego [...]
upomnieniem.

Rozkaz komendanta wojewódzkiego MO w Elblągu, 1979 r.

W okresie stanu wojennego [...] wykazuje
ofiarność i zaangażowanie w działaniach zmie-
rzających do stabilizacji życia społeczno-gospo-
darczego i politycznego. W działaniach tych brał
współudział w zlikwidowaniu nielegalnych struk-
tur młodzieżowych i [NSZZ] „Solidarność” [...].

Opinia służbowa, 1982 r.

Zaproponowano mu przeprowadzenie badań
lekarskich, na co początkowo wyraził zgodę,
ale później z tego zrezygnował, argumentując,
że wydłuży to tylko okres zwolnienia. Zwrócił
się z prośbą o rozważenie możliwości podwyż-
szenia składników uposażenia i ewentualne
wystąpienie z wnioskiem o awans na wyższy
stopień służbowy.

Notatka służbowa, 1989 r.

Proszę Towarzysza Szefa o przyznanie kwoty
100 000 zł (sto tysięcy) na zakup upominku dla
płk. Zdzisława Rzeźnickiego. [...] W związku
z nabyciem pełnych praw emerytalnych prze-
chodzi [on] na zasłużony odpoczynek.

Wniosek, 1989 r.

Zakupiono sprzęt wędkarski w postaci: wędzi-
sko teleskopowe, kołowrotek sp[iningowy],
podbierak o łącznej wartości 99 600 zł.

Odrębna notatka na ww. wniosku, 1989 r.

Rzeźnicki Zdzisław
s. Józefa
ur. 27 V 1932 r.
w Lesznie (pow. Łęczyca)

- 1 IX 1952 Słuchacz Dwuletniej Szkoły Oficerskiej MBP
w Legionowie.
- 28 VII 1954 Referent Sekcji 7. Wydziału III WUBP w Gdańsku.
- 1 IV 1955 Referent Sekcji 6. Wydziału III WUdsBP w Gdańsku.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny Sekcji 6. Wydziału III WUdsBP
w Gdańsku.
- 1 I 1957 Oficer operacyjny Sekcji 5. Wydziału III SB KW MO
w Gdańsku.
- 1 III 1960 Starszy oficer operacyjny Sekcji 5. Wydziału III SB KW MO
w Gdańsku.
- 1 VII 1962 Starszy oficer operacyjny Grupy 1. Wydziału IV SB KW MO
w Gdańsku.
- 1 IX 1965 Kierownik Grupy 3. Wydziału IV SB KW MO w Gdańsku.
- 1 XI 1966 Zastępca komendanta powiatowego MO
ds. bezpieczeństwa w Malborku.
- 1 IV 1967 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB
w Malborku.
- 1 VI 1975 Starszy inspektor Zespołu ds. SB Wydziału Inspekcji
KW MO w Elblągu.
- 1 XII 1982 P.o. naczelnik Wydziału „W” SB KW MO w Elblągu.
- 1 VII 1983 Naczelnik Wydziału „W” SB KW MO/WUSW w Elblągu.
- 16 VI 1989 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu (16 VII 1989 r.
skierowany do służby w Wydziale Inspekcji WUSW
w Elblągu).
- 30 XI 1989 Zwolniony.

Członek: ZMP (1948); PZPR (1950).

Awanse:

chor. BP (1954), ppor. BP (1956), ppor. MO (1957), por. MO (1959), kpt. MO (1963),
mjr MO (1968), ppłk MO (1983), płk MO (1989).

Wykształcenie:

1954 Dwuletnia Szkoła Oficerska MBP w Legionowie.
1960 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Gdańsku.
1968 Kurs doskonalenia kadr kierowniczych SB MSW w Warszawie.
1973 Kurs dla zastępców komendantów powiatowych ds. SB w Ośrodku Doskonalenia Kadr
Kierowniczych SB MSW w Łodzi.
1987 Kurs doskonalenia kadr kierowniczych pionu „W” Akademii Spraw Wewnętrznych
w Warszawie.

Odnaczenia:

1963 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
1969 Złoty Krzyż Zasługi.
1969 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1972 Odznaka „XX lat w służbie narodu”.
1973 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1974 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.
1975 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
1981 Złota odznaka „W służbie narodu”.
1982 Srebrny medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
1984 Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.
1984 Odznaka honorowa „Za zasługi dla województwa elbląskiego”.
1984 Wpisany do „Honorowej Księgi Zasłużonych Funkcjonariuszy MO i SB województwa
elbląskiego”.
1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
1988 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Chciałbym pracować w szeregach Bezpieczeństwa Publicznego z równoczesnym przyczynieniem się [do] tępienia wrogów obecnej rzeczywistości, wrogów Polski Ludowej, a tym samym przyczyniłbym się do szybszego zbudowania socjalizmu w naszej ojczyźnie.

Podanie K. Piaseckiego do WUBP w Olsztynie, 1952 r.

W terenie prócz pracy operacyjnej widzi człowieka i jego bolączki, służąc mu swoimi radami.

Charakterystyka służbowa, 1955 r.

Uzyskał materiały operacyjne od t[ajnego] w[spółpracownika] mówiące o istnieniu nielegalnej grupy na terenie pow. Iława, której działalność skierowana jest przeciwko władzy i ustrojowi PRL.

Charakterystyka służbowa, 1963 r.

Oświadczył, że już kilka lat temu nabył pełne prawa emerytalne, lecz jest mocno związany z pracą w naszych organach i dokąd mu stan zdrowia pozwalał, to pracował. [...] Prosił, aby go zwolnić z pracy w miarę możliwości jak najszybciej, aby mógł skorzystać z lata.

W związku z zamiarem odejścia na emeryturę specjalnych próśb czy też uwag nie zgłaszał, jednak podkreślił, że gdyby była możliwość podwyższenia uposażenia, to by mu dało sporą satysfakcję.

Notatka służbowa, 1977 r.

- 4 III 1953 Referent Sekcji 2. Wydziału II WUBP w Olsztynie.
- 15 IX 1953 Słuchacz Międzywojewódzkiego Kursu Przeszkolenia Oficerów BP w Poznaniu.
- 15 III 1954 Słuchacz Międzywojewódzkiego Kursu Przeszkolenia Oficerów BP w Stalinogrodzie (Katowicach).
- 26 VII 1954 Starszy referent terenowy PUBP w Nowym Mieście.
- 1 IV 1955 Referent sprawozdawczy Wydziału III WUdsBP w Olsztynie.
- 1 IX 1955 Referent Sekcji 3. Wydziału III WUdsBP w Olsztynie.
- 1 II 1956 Starszy referent Sekcji 3. Wydziału III WUdsBP w Olsztynie.
- 1 IV 1956 Oficer operacyjny Sekcji 3. Wydziału III WUdsBP w Olsztynie.
- 20 XII 1956 Zwolniony.
- 1 IV 1957 Przyjęty ponownie, starszy referent Sekcji Paszportów Zagranicznych KW MO w Olsztynie.
- 1 IV 1958 P.o. oficer operacyjny Wydziału III SB KW MO w Olsztynie.
- 1 VII 1958 Oficer operacyjny Wydziału III SB KW MO w Olsztynie.
- 1 IX 1959 Słuchacz Dwuletniej Szkoły Oficerskiej SB MSW w Legionowie.
- 25 VII 1961 W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Olsztynie.
- 1 IX 1961 Oficer operacyjny Wydziału III SB KW MO w Olsztynie.
- 1 VIII 1964 Zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Biskupcu.
- 16 VIII 1968 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Pasłęku.
- 1 VI 1975 Zastępca naczelnika Wydziału Paszportów KW MO w Elblągu.
- 31 VII 1977 Zwolniony.

Członek: ZWM (1945); ZMP (1948); PZPR (1955).

Awanse:

chor. BP (1954), ppor. BP (1955), ppor. MO (1957), por. MO (1961), kpt. MO (1965), mjr MO (1970).

Wykształcenie:

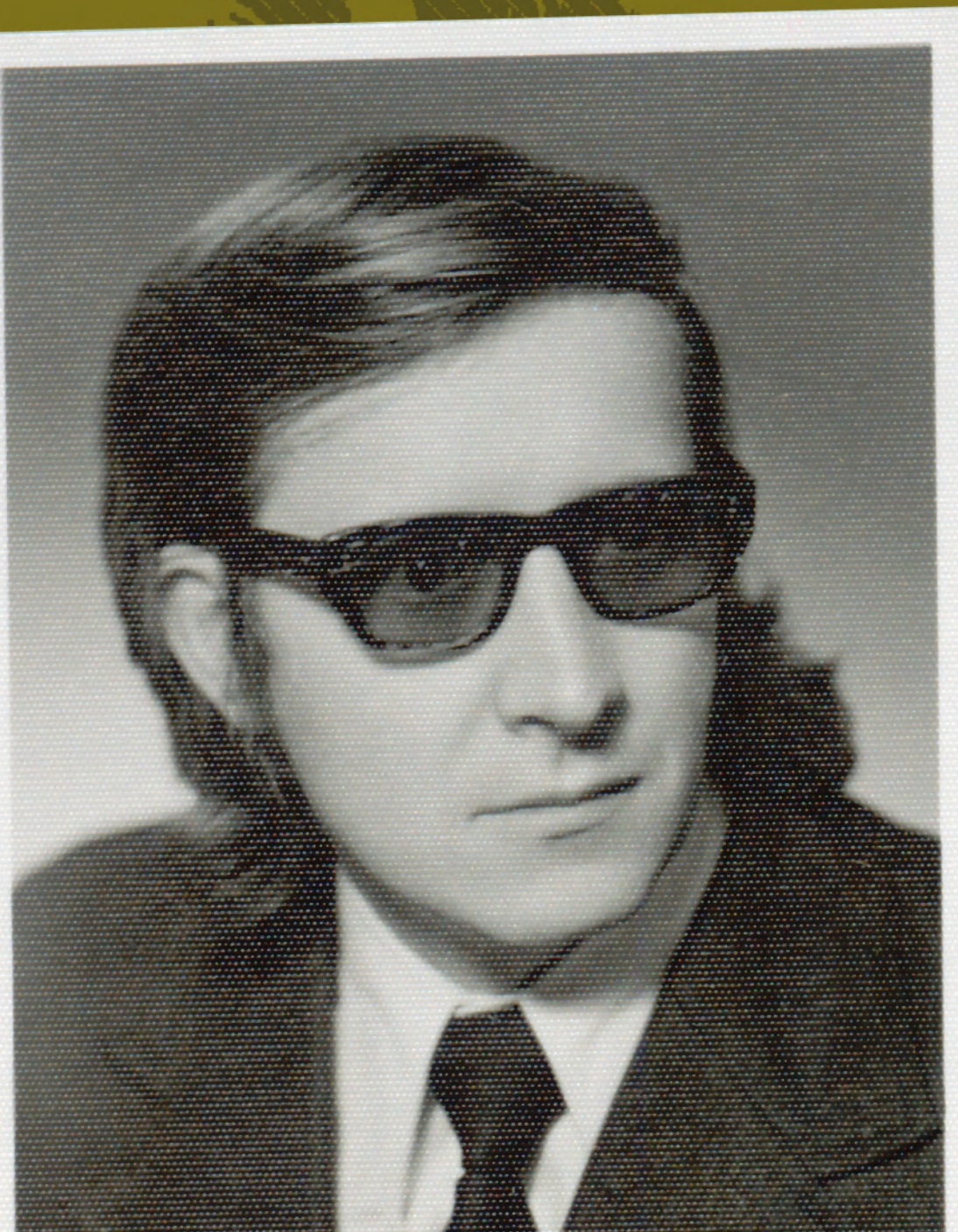
1954 Międzywojewódzki Kurs Przeszkolenia Oficerów BP w Poznaniu.
 1954 Międzywojewódzki Kurs Przeszkolenia Oficerów BP w Stalinogrodzie (Katowicach).
 1960 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Legionowie.
 1969 Kurs doskonalenia kadr kierowniczych MSW.
 1973 Kurs I zastępców komendantów powiatowych MO ds. SB MSW w Łodzi.

Odnaczenia:

1963 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
 1964 Złota odznaka „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”.
 1965 Odznaka „1000-lecia Państwa Polskiego”.
 1969 Złoty Krzyż Zasługi.
 1973 Odznaka „XX lat w służbie narodu”.
 1973 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
 1974 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
 1974 Medal 30-lecia Polski Ludowej.

Piasecki Kazimierz
 s. Stanisława
 ur. 1 XI 1925 r.
 w Rogowie (pow. Znin)

Buczkowski Zbigniew
 s. Feliksa
 ur. 10 I 1940 r.
 w Dubnie (woj. wołyńskie)

- 15 VIII 1961 Wywiadowca Wydziału „B” SB KW MO w Gdańsku.
- 20 II 1963 Słuchacz Oficerskiej Szkoły Obserwacji Zewnętrznej SB MSW w Legionowie.
- 4 VIII 1963 Wywiadowca Wydziału „B” SB KW MO w Gdańsku.
- 1 II 1970 Inspektor Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
- 16 XI 1971 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
- 1 VI 1975 Kierownik Sekcji Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 1 VIII 1977 Zastępca naczelnika Wydziału Paszportów SB KW MO w Elblągu.
- 15 I 1983 Zwolniony.

Członek: ZMP (1955); ZMS (1956); PZPR (1971), sekretarz OOP przy Wydziale II SB KW MO w Elblągu (1975–1976), I sekretarz OOP przy Wydziale II SB KW MO w Elblągu (1976–1977).

Awanse:

kpr. MO (1962), ppor. MO (1963), por. MO (1968), kpt. MO (1972), mjr MO (1978).

Wykształcenie:

1961 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Pruszczu Gdańskim.
 1963 Oficerska Szkoła Obserwacji Zewnętrznej SB MSW w Legionowie.
 1975 Zawodowe Studium Administracji na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu.
 1977 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (mgr administracji).

Odnaczenia:

1971 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
 1975 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
 1976 Srebrny Krzyż Zasługi.
 1980 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
 1981 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
 1982 Honorowa odznaka „Za zasługi dla województwa elbląskiego”.

Prośbę swą motywuję tym, iż posiadam średnie wykształcenie, a praca w aparacie milicyjnym dawałaby mi dużo zadowolenia i zainteresowania.

Podanie Z. Buczkowskiego do KW MO w Gdańsku, 1961 r.

W dniu 25 I 1966 r. prowadziłem szkolenie w Sekcji 5. na temat: obóz burżuazyjny wobec walki wyzwolenczej narodu polskiego. W czasie dyskusji, w której brała udział większość towarzyszy, potępiono zgodnie ze stanowiskiem najnowszej historii Polski działalność w okresie okupacji hitlerowskiej Narodowych Sił Zbrojnych. Zupełnie przeciwstawne stanowisko w swoim wystąpieniu zajął ppor. Buczkowski Zbigniew, który uznał działalność NSZ w czasie okupacji jako pozytywną, zdążającą do całkowitego wyzwolenia narodowego kraju. Ppor. Buczkowski całkowicie nie dostrzegł programu politycznego, jaki przyświecał działalności NSZ. W toku dalszej dyskusji, w której udział brali m[ieędzy] innymi z[astępca] naczelnika Wydziału „B” mjr [Piotr] Artwicz, ppor. Buczkowski bronił zajętego przez siebie stanowiska i nie dał się przekonać o wroziej działalności tej organizacji.

Notatka kierownika Sekcji 4. Wydziału „B” KW MO w Gdańsku, 1966 r.

Ma o sobie wysokie mniemanie i uważa, że tylko on jest jedyną osobą kulturalną i inteligentną. Stąd też wśród kolegów ma opinię filozofa w znaczeniu negatywnym. [...] W dziedzinie politycznej ma tendencje [do] dwuznacznej interpretacji faktów.

Charakterystyka służbowa, 1966 r.

Ppor. Buczkowski [...] wyraził się: „kierownik może sobie sam kazać, a mnie może...” (dalsze wyrazy nie nadają się do druku), przy czym dodał, że on już skończył swoją zmianę [i nie będzie kontynuował obserwacji figuranta]. Biorąc zaistniałe fakty pod uwagę, jak również brak poprawy w postępowaniu wyżej wymienionego, stwierdza się, że ppor. Zbigniew Buczkowski nie wywiązuje się z obowiązków służbowych i jeżeli nie nastąpi poprawa, zostanie zwolniony z organów Milicji Obywatelskiej [...].

Charakterystyka służbowa, 1966 r.

W pracy zawodowej posiada pewne niedociągnięcia, uwydatniające się w niedostatecznym stosowaniu garderoby służbowej w codziennej pracy operacyjnej. [...] Nie przywiązuje wagi do przestrzegania konspiracji osobistej, szczególnie ważnej w naszym charakterze pracy, w wyniku czego w dwóch przypadkach zdekonspirował się przed osobami postronnymi.

Charakterystyka służbowa, 1967 r.

W akcji „Jesień 70” [inwigilacja uczestników robotniczego buntu na Wybrzeżu w grudniu 1970 r.] wykazał dużo poświęcenia, pomysłowości, pracowitości, a także refleksu.

Wniosek personalny, 1970 r.

Przy zabezpieczeniu turystów z krajów kapitalistycznych, stosując aktywne przedsięwzięcia, rozpoznał wielu cudzoziemców, ustalając osoby nam wrogie, których turystyczny przyjazd do Polski był jedynie pretekstem. Podkreślić tu należy szczególnie umiejętne stosowanie przez por. Buczkowskiego tajnych przesłuchań rzeczy osobistych interesujących nas cudzoziemców.

Opinia służbowa, 1970 r.

W pracy na odcinku dziennikarzy państw kapitalistycznych wykazuje znaczną aktywność, o czym świadczy 27 tajnych przeszukań rzeczy osobistych u wspomnianych, których dokonał w roku ubiegłym.

Opinia służbowa, 1974 r.

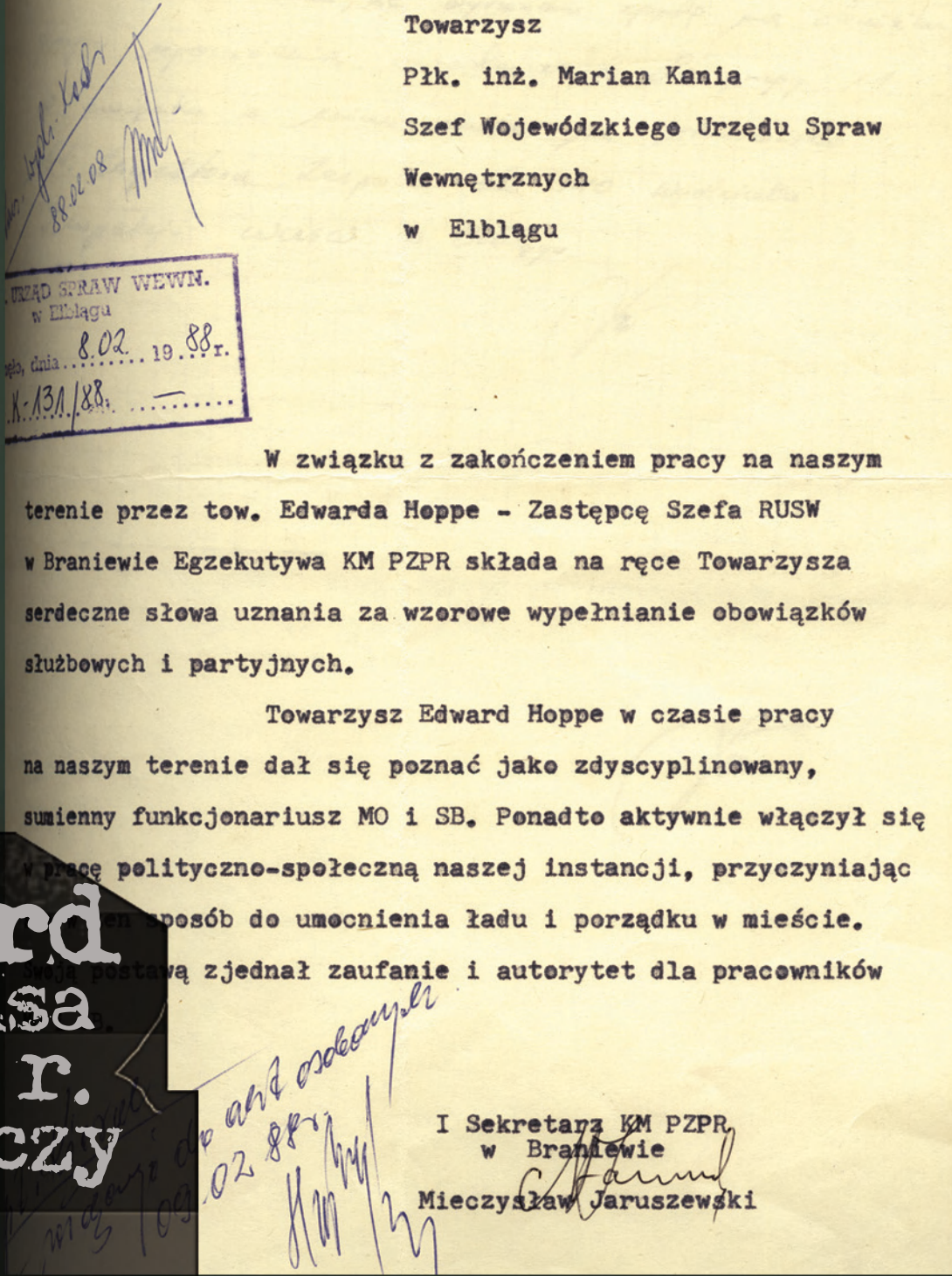
Mjr Buczkowski po objęciu stanowiska zastępcy naczelnika Wydziału Paszportów [...] rozbudował źródła informacji, które pracują [bardziej] aktywnie [niż] dotychczas. [...] Ożywiona została praca operacyjna na odcinku rozpoznania międzynarodowej wymiany osobowej, z czego znaczna ilość uzyskanych tą drogą informacji zapobiegła niepożądanym wyjazdom za granicę, bądź uniemożliwiła prowadzenie wroziej działalności przez cudzoziemców w naszym kraju. Ze względu na obecną jego sytuację rodzinną [brak powrotu członka rodziny z zagranicy] otrzymał propozycję zmiany miejsca pracy, lecz ze względów ambicjonalnych nie przyjął jej. W tej sytuacji wiadomość o konieczności rozwiązania stosunku służbowego przyjął spokojnie i ze zrozumieniem.

Opinia, 1982 r.

Hoppe Edward
s. Alfonsa
ur. 3 V 1942 r.
w Bydgoszczy

Praca ta moim zdaniem dałaby mi wiele satysfakcji i zadowolenia. Spełniłaby moje marzenia o pracy w organach ścigania wrogów naszego państwa.

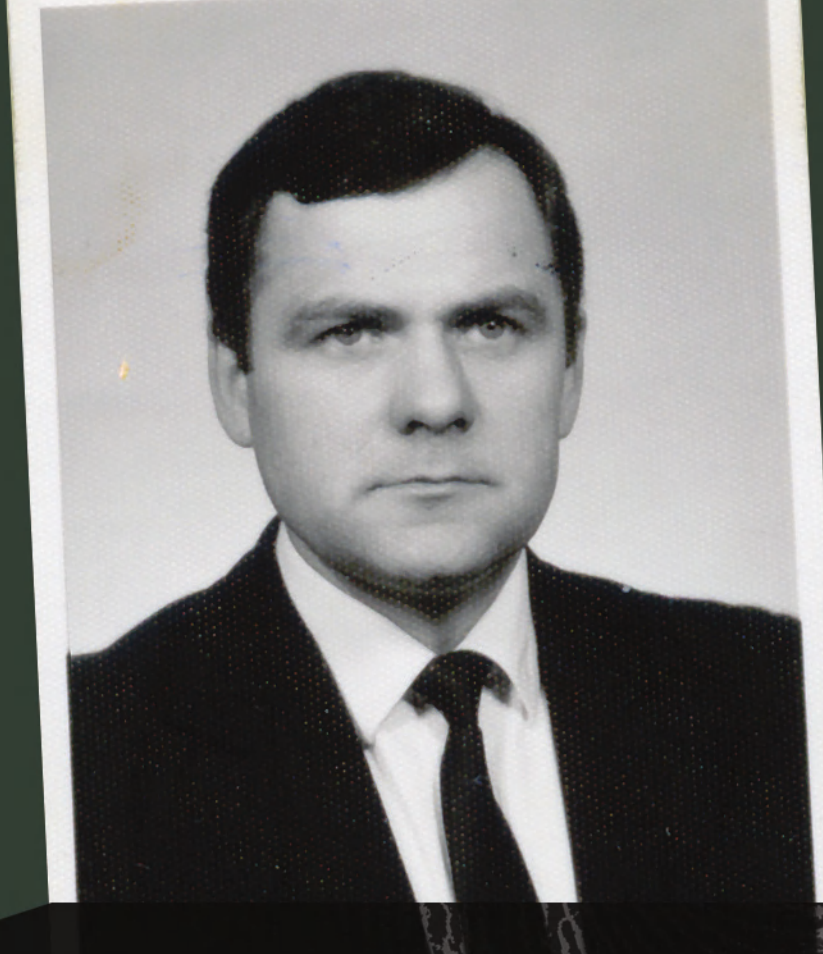
Podanie J. Łukowskiego do KW MO w Gdańsku, 1973 r.

[W związku z uroczystościami pierwszomajowymi i świętem 3 Maja 1988 r.] załoga Posterunku MO we Fromborku nie dokonała penetracji terenu miasta w godzinach wczesnorannych 4.00–7.00 i z tego tytułu nie został ujawniony i usunięty napis z chodnika jezdni w pobliżu kościoła, namalowany dużymi literami, farbą olejną o treści: „Precz z juntą wojskową”. Zlekceważenie jednego z podstawowych zadań [...] umożliwiło szero-kiemu kręgowi społeczeństwa zapoznanie się z treścią napisu oraz rozpowszechnienie negatywnych komentarzy i plotek, w tym również o nieudolności milicji.

Notatka urzędowa z rozmowy dyscyplinującej, 1989 r.

W świetle dotychczasowych opinii służbowych należy do wyróżniających się funkcjonariuszy SB WUSW w Elblągu [...]. W kolejnych przeglądach kadrowych czterokrotnie typowany był do rozmów wyróżniających i odznaczeń.

Protokół, 1989 r.

Łukowski Jerzy
s. Konstantego
ur. 25 VII 1951 r.
w Elblągu

- 1 IV 1965 Funkcjonariusz ZOMO (na wolnym etacie dowódcy plutonu) KMIP MO w Elblągu.
- 28 III 1966 Słuchacz Szkoły Podoficerskiej MO w Słupsku.
- 23 XII 1966 Funkcjonariusz ZOMO KMIP MO w Elblągu.
- 1 V 1967 Dzielnicowy grupy dzielnicowych KMIP MO w Elblągu.
- 16 III 1969 Referent (na wolnym etacie inspektora) Wydziału Służby Zewnętrznej KMIP MO w Elblągu.
- 1 VII 1972 Inspektor Wydziału Służby Zewnętrznej KMIP MO w Elblągu.
- 1 X 1973 Inspektor doskonalenia zawodowego Grupy Inspektorów KMIP MO w Elblągu.
- 1 VI 1975 Starszy inspektor Wydziału Kadr KW MO w Elblągu.
- 1 II 1976 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 1 X 1979 Słuchacz Wyższej Szkoły Oficerskiej SB MSW w Legionowie.
- 21 V 1982 W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Elblągu.
- 1 VI 1982 Starszy inspektor Wydziału V SB KW MO w Elblągu.
- 1 X 1982 Kierownik Sekcji Wydziału V SB KW MO/WUSW w Elblągu.
- 1 XI 1984 Zastępca szefa RUSW ds. SB w Braniewie.**
- 16 II 1988 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu, skierowany do służby w Wydziale Inspekcji WUSW w Elblągu.
- 1 III 1989 Starszy inspektor Zespołu ds. MO Wydziału Inspekcji WUSW w Elblągu.
- 15 IV 1990 Zwolniony.

Członek: ZMS (1959); PZPR (1964), I sekretarz OOP (1968–1970), sekretarz (1970–1973) i I sekretarz (1973–1975) KZ przy KMIP MO w Elblągu, sekretarz organizacyjny KZ przy KW MO w Elblągu (1975–1977).

Awanse:

kpr. MO (1965), plut. MO (1967), sierż. MO (1968), st. sierż. MO (1971), sierż. sztab. MO (1974), st. sierż. sztab. (1975), mł. chor. MO (1977), ppor. MO (1982), por. MO (1984), kpt. MO (1988).

Wykształcenie:

- 1960 Zasadnicza Szkoła Zawodowa nr 3 w Bydgoszczy (telemonter łączeniowy).
- 1963 Podoficerska Szkoła Specjalistów łączności w Świeciu n. Wisłą.
- 1966 Szkoła Podoficerska MO w Słupsku.
- 1973 Technikum Ekonomiczne dla Pracujących w Elblągu.
- 1977 Szkoła Chorążych MO w Warszawie.
- 1982 Wyższa Szkoła Oficerska SB MSW w Legionowie.

Odnaczenia:

- 1975 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1975 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
- 1983 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1984 Medal honorowy „Za zasługi w rozwoju Elbląga”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1985 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.
- 1985 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1986 Odznaka honorowa „Za zasługi w rozwoju województwa elbląskiego”.
- 1989 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Właściwie współpracuje z członkami O[chotniczej] R[ezerwy] M[ilicji] O[bywatelskiej]. Troszczy się o rozbudowę organizacji ORMO i zwerbował 8 osób w jej szeregi.

Opinia służbowa, 1968 r.

Wykazał aktywność w oskarżaniu przed K[olegium] K[arno]-A[dministracyjnym], dbając o właściwe ferowanie orzeczeń, ostro reagował na wypadki pobłażliwości, niesłusznych postanowień KKA i innych nieprawidłowości.

Opinia służbowa, 1969 r.

Był współorganizatorem Izby Pamięci, otwartej z okazji XXX-lecia organów MO i SB.

Opinia służbowa, 1975 r.

W okresie trwania stanu wojennego brał udział w akcjach specjalnych na terenie miasta Warszawy w zakładach pracy: [Zakłady Mechaniczne] „Ursus”, [Fabryka Wyrobów Precyzyjnych] „Świerczewski” i [Fabryka] S[amochodów] O[sobowych] [na] Żeraniu [...].

Opinia służbowa słuchacza Wyższej Szkoły Oficerskiej SB MSW w Legionowie, 1982 r.

Inteligentny, taktowny, ale jednocześnie bezkompromisowy, pryncypialny i politycznie bez zarzutu, co uwidoczniło się zwłaszcza w okresie nasilonego zwalczania opozycji.

Opinia służbowa, 1984 r.

Braniewo

Nazwisko i imię	Imię ojca	Stopień służbowy	Czas pełnienia funkcji
Kierownicy/szefowie PUBP/PUdsBP			
Patela Marian	Józef	chor.	p.o. 18 VIII 1945–25 VIII 1946
Pietrzyk Jan	Jan	por.	p.o. 25 VIII 1946–15 VIII 1950
Kapuściński Henryk	Szczepan		p.o. 27 VI 1947–
Rybak Henryk	Stanisław	chor.	p.o. 1 I–8 II 1951
Michoń Józef	Jan	ppor./por.	1 I 1951–1 VI 1954
Fiebig Stanisław	Franciszek	ppor.	p.o. 1 VI 1954–1 IV 1955 1 IV 1955–31 XII 1956
Zastępcy			
Sosnowski Jacek	Albin		VII 1945–
Madej Stanisław	Wojciech	ppor./por.	1 I 1948–15 IV 1949
Pietrzyk Jan	Jan	por.	25 VIII 1946–15 VIII 1950
Magalski Władysław	Franciszek	chor.	15 VIII 1950–
Rybak Henryk	Stanisław	chor.	p.o. 16 VIII 1950–8 II 1951
Bryks Roman	Feliks	sierż./por.	20 III 1951–25 IX 1952
Nieścieruk Stefan	Bazyli	chor.	1 X 1952–15 III 1953
Kobreńczuk Józef	Marian	chor.	15 III 1953–1 IV 1955
Fiebig Stanisław	Franciszek	ppor.	1 VI 1954–1 IV 1955
Kostrzewa Szczepan	Franciszek	chor./ppor.	1 IV 1955–
Zastępcy komendanta MO ds. bezpieczeństwa/I zastępcy komendanta MO ds. SB			
Fiebig Stanisław	Franciszek	por./kpt.	1 I 1957–1 IX 1961
Stefaniak Władysław	Władysław	por./kpt.	1 IX 1961–1 II 1966
Śmirski Stefan	Michał	ppor./kpt.	1 II 1966–31 V 1975
Zastępcy szefa RUSW ds. SB			
Hoppe Edward	Alfons	por.	1 XI 1984–16 II 1988
Łukowski Jerzy	Konstanty	kpt.	16 II 1988–31 I 1990

- 20 IX 1947 Wartownik PUBP w Kwidzynie.
 1 X 1947 Wartownik ochrony PUBP w Kwidzynie.
 1 XI 1948 Referent ewidencji operacyjnej PUBP w Kwidzynie.
 27 IV 1949 Słuchacz Kursu Departamentu II MBP w Legionowie.
 1 X 1950 Referent ewidencji operacyjnej PUBP w Kwidzynie.
 1 V 1952 Sekretarz PUBP w Kwidzynie.
 1 VI 1952 Referent przy kierownictwie PUBP w Kwidzynie.
 10 IX 1952 Słuchacz Szkoły Międzywojewódzkiej MBP w Poznaniu.
 8 VII 1953 Referent Sekcji 5. MUBP w Gdyni.
 1 I 1954 Kierownik Sekcji 3. MUBP w Gdyni.
 1 IV 1955 Kierownik Sekcji 4. MUdsBP w Gdyni.
 1 IV 1956 Starszy oficer operacyjny Sekcji 4. MUdsBP w Gdyni.
 1 I 1957 Starszy oficer operacyjny Sekcji 4. KM MO w Gdyni.
 1 IX 1959 Słuchacz Dwuletniej Szkoły Oficerskiej SB MSW w Legionowie.
 25 VII 1961 W dyspozycji zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. bezpieczeństwa w Gdańsku.
 1 IX 1961 Starszy oficer operacyjny Referatu ds. bezpieczeństwa KM MO w Gdyni.
15 VII 1962 Zastępca komendanta powiatowego MO ds. bezpieczeństwa w Elblągu.
1 VIII 1967 I zastępca komendanta miejskiego i powiatowego MO ds. SB w Elblągu.
 1 VIII 1973 W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Gdańsku.
 1 XI 1973 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Gdańsku, delegowany do pracy w MSZ (jako szyfrant w Ambasadzie PRL w Ankarze [Turcja]).
 2 III 1976 Starszy inspektor Wydziału IV SB KW MO w Gdańsku.
 16 IX 1976 Kierownik Sekcji Wydziału Paszportowego SB KW MO w Gdańsku.
 1 IV 1978 Zastępca naczelnika Wydziału III „A” SB KW MO w Gdańsku.
 31 V 1978 Zwolniony.

Członek: PPR/PZPR (1947).

Elbląg

Nazwisko i imię	Imię ojca	Stopień służbowy	Czas pełnienia funkcji
Kierownicy/szefowie PUBP/PUdsBP			
Korski (Gransztoft) Julian	Julian	kpt.	24 V–29 V 1945
Reksa Bolesław	Piotr	por.	p.o. 27 VII 1945–1 X 1947 1 X 1947–1 II 1948
Supruniuk Stanisław	Adam	kpt.	1 II 1948–30 IV 1949
Podlubny Wincenty	Julian	kpt.	1 V 1949–14 I 1950
Paul Michał	Stefan	por.	p.o. 1 VI–1 VIII 1951 1 VIII 1951–1 XII 1951
Sawicki Wiesław	Jan	por.	15 I–1 IX 1952
Kuriata Józef	Roman	mjr	1 IX 1952–31 XII 1956
Zastępcy			
Biały Zygmunt	Jan	ppor.	1 VI 1946–
Szacherski Michał	Dawid (Daniel)	chor./ppor.	15 VI 1949–1 VI 1950
Paul Michał	Stefan	por.	1 IV 1950–1 XII 1951
Fol Edmund	Józef	chor.	–15 IX 1951
Artwich Piotr	Piotr	ppor.	1 X 1951–1 IV 1953
Kobyłecki Zbigniew	Józef	por.	1 V 1953–1 X 1954
Wojtczak Kazimierz	Józef	por.	1 IV–1 IX 1954
Brzeski Stefan	Stanisław	ppor.	1 XII 1955–
Zastępcy komendanta MO ds. bezpieczeństwa/I zastępcy komendanta MO ds. SB			
Kuriata Józef	Roman	mjr	1 I 1957–31 I 1959
Seredziński Jan	Antoni	ppłk	1 II 1959–31 V 1962
Chała Jan	Antoni	kpt./mjr	1 II 1959–1 VI 1962
Wojciechowski Henryk	Władysław	kpt./mjr/ppłk	15 VII 1962–1 VIII 1973
Miązek Włodzimierz	Eugeniusz	kpt.	czasowo p.o. 13 I 1973–1 X 1973 1 X 1973–31 V 1975

Wojciechowski Henryk
s. Władysława
ur. 1 XI 1928 r.
w Rypinie

Awanse:

sierż. BP (1949), st. sierż. BP (1950), chor. BP (1952), ppor. BP (1953), por. BP (1955), por. MO (1957), kpt. MO (1961), mjr MO (1966), ppłk MO (1969).

Wykształcenie:

1950 Kurs Departamentu II MBP w Legionowie.
 1953 Szkoła Międzywojewódzka MBP w Poznaniu.
 1960 Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących nr 2 w Legionowie.
 1961 Dwuletnia Szkoła Oficerska SB MSW w Legionowie.
 1964 Kurs doskonalenia kadr kierowniczych SB MSW w Warszawie.

Odznaczenia:

1955 Srebrny Krzyż Zasługi.
 1959 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
 1968 Odznaka „XX lat w służbie narodu”.
 1969 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
 1969 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
 1977 Złota odznaka „W służbie narodu”.
 1977 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Pragnę pracować w bezpieczeństwie publicznym, by utrwalić w Polsce demokrację ludową.

Podanie H. Wojciechowskiego do PUBP w Kwidzynie, 1947 r.

Przed wyborami, dnia 14 XII 1946 r., wstąpiłem do ORMO, aby bronić chłopa i interesów jego i służyć demokracji.

Życiorys H. Wojciechowskiego, 1947 r.

Trzeba nadmienić, że Sekcja 4. była za poprzedniego kierownika doprowadzona do stanu demoralizacji i rozróbstwa. Tow. Wojciechowski dzięki usilnej pracy politycznej wyprowadził ją na właściwą drogę.

Charakterystyka służbowa, 1955 r.

[Agentury] nie wykorzystuje [...] wszechstronnie [...]. Na powyższe wpłynęła sytuacja, jaka wytworzyła się po „październiku” [1956], kiedy to szereg jednostek sieci z różnych powodów odmówiło współpracy.

Opinia służbowa, 1958 r.

Wyniki pracy Referatu S[łużby] Bezp[ieczeństwa] w Elblągu nie budzą poważniejszych zastrzeżeń, jednak brak jest większych rezultatów w rozbudowie źródeł informacyjnych i rozpracowania elementów wrogich.

Opinia służbowa, 1969 r.

Okres poprzedzający wydarzenia grudniowe, ich przebieg i porządkowanie wymagały od tego stanowiska [I zastępcy komendanta miejskiego i powiatowego MO ds. SB w Elblągu] wiele wysiłku, zaangażowania, taktyki i samozaparcia. Wydaje mi się, iż podstawowym wymogom sprostałem. W chwili obecnej, w okresie stabilizacji porządku i bezpieczeństwa, jeżeli to jest możliwe, prosiłbym Towarzysza Dyrektora o skierowanie mnie na kurs [szyfrantów].

Raport H. Wojciechowskiego do dyrektora Departamentu Kadr MSW, 1973 r.

Na ćwiczeniach i pracach kontrolnych był nie zawsze skoncentrowany, co miało niewątpliwie wpływ na jakość opracowywanych przez niego depesz.

Notatka służbowa, 1973 r.

W rozmowie tow. płk [Władysław] Jaworski poinformował tow. ppłk. H[enryka] Wojciechowskiego, że w związku z napisaniem przez niego raportu o zwolnienie na zaopatrzenie emerytalne został awansowany z kierownika sekcji na zastępcę naczelnika Wydziału III „A” za zasługi w służbie i długoletnią, ofiarną służbę. W związku z tym wzrosło miesięcznie jego uposażenie (o 1450 zł). [...] Tow. ppłk H[enryk]Wojciechowski zwrócił się z prośbą, jeżeli to będzie możliwe, o przydział talonu na zakup Fiata 126p.

Notatka z rozmowy z H. Wojciechowskim, 1978 r.

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA
 MINISTERSTWO SPRAW WNETRZNYCH
 DYREKTOR GENERALNY

Tow.

mjr Marian OWIECKI

Wyrażam Towarzyszowi uznanie za wzorową postawę w służbie i szczególny wysiłek w realizacji zadań resortu.

Jednocześnie życzę Wam dalszych sukcesów w pracy zawodowej i społecznej oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

(gen. bryg. Konrad Straszewski)

Owiecki Marian
 s. Bolesława
 ur. 2 I 1936 r.
 w Gołąbkach
 (pow. Pruszków)

SKA ZJEDNOCZONA PARTIA ROBOTNICZA
 KOMITET WOJEWÓDZKI W GDAŃSKU

Inspektorat Kadr Gdańsk, dnia 19 lutego 1968 r.

Komenda Wojewódzka MO
 Płk. R. Koczyński
 w G d a ń s k u

Inspektorat Kadr KW PZPR w Gdańsku zawiadamia, że tow. kpt. Marian OWIECKI - inspektor Wydziału II KW MO w Gdańsku - został, na Wasz wniosek, zatwierdzony na stanowisko I Z-cy Komendanta d/s Bezp. KP MO w Kwidzynie, uchwalał Egzekutywa KW PZPR z dnia 16.02.1968r.-

Kierownik Inspektoratu Kadr KW
 /Czesław R y r a k /

- 1 IX 1954 Słuchacz Szkoły Oficerskiej Krajowego Ośrodka Szkolenia w Czerwieńsku i Gdańsku.
- 1 VII 1956 Oficer operacyjny Sekcji 1. Wydziału VI WUBP w Gdańsku.
- 1 I 1957 Oficer operacyjny Stacji „N” Wydziału „T” KW MO w Gdańsku.
- 1 IX 1961 Oficer techniki operacyjnej Stacji „N” Wydziału „T” KW MO w Gdańsku.
- 1 VII 1963 Oficer operacyjny Grupy 6. Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
- 1 VIII 1964 Starszy oficer operacyjny Grupy 6. Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
- 15 VI 1966 Oficer operacyjny Grupy 6. Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
- 1 IV 1967 Inspektor Grupy 6. Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
- 16 II 1968 I zastępca komendanta powiatowego MO ds. SB w Kwidzynie.**
- 16 VI 1974 Inspektor Inspektoratu Kierownictwa SB KW MO w Gdańsku.
- 1 I 1975 Starszy inspektor Inspektoratu Kierownictwa SB KW MO w Gdańsku.
- 1 VI 1975 Starszy inspektor Wydziału Inspekcji KW MO w Gdańsku.
- 16 XI 1979 Zastępca naczelnika Wydziału Ogólnego KW MO w Gdańsku.
- 1 IX 1981 Zastępca naczelnika Wydziału „W” SB KW MO/WUSW w Gdańsku.
- 16 VI 1989 Zastępca naczelnika Wydziału II SB WUSW w Gdańsku.
- 4 IV 1990 Zwolniony.

Awanse:

chor. (1956), chor. MO (1957), ppor. MO (1957), por. MO (1960), kpt. MO (1965), mjr MO (1969), ppłk MO (1990, wg karty ewidencyjnej).

Wykształcenie:

- 1954 Technikum Budowy Traktorów im. W. Piecka Ministerstwa Przemysłu Maszynowego w Ursusie.
- 1957 Kurs radiooperatorów w KW MO w Gdańsku.
- 1969 Kurs doskonalenia kadr kierowniczych SB MSW w Warszawie.
- 1973 Kurs zastępców komendantów powiatowych MO ds. SB w Ośrodku Doskonalenia Kadr Kierowniczych MSW w Łodzi.
- 1978 Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie (inżynier mechanik maszyn i urządzeń rolniczych).
- 1987 Kurs doskonalenia zawodowego kadry kierowniczej pionu „W” MSW w Warszawie.

Odnaczenia:

- 1965 Odznaka „X lat w służbie narodu”.
- 1969 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1970 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1973 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1975 Odznaka „XX lat w służbie narodu”.
- 1975 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1977 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1978 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1983 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.

Kary:

1966 Zdegradowany ze starszego oficera na oficera operacyjnego „za samowolne dysponowanie samochodem służbowym i niewłaściwe zachowanie się”.

Jedną z jego cech jest pogodne usposobienie, zawsze jest uśmiechnięty i chętny do realizacji postawionych przed nim zadań. Światopogląd posiada jeszcze niezupełnie skryształizowany, lecz jest niepraktykujący. [...] bardzo chętnie idzie na szkołę MBP.

Wniosek personalny (kandydata do służby), 1954 r.

W prowadzonych rozpracowaniach i zaczepkach operacyjnych śmiało, umiejętnie i aktywnie wykorzystuje wszystkie pozostające do dyspozycji środki pracy operacyjnej. Wykazuje dużo własnej pomysłowości i inicjatywy. Zrealizował skutecznie kilka [...] skomplikowanych kombinacji operacyjnych, jak zdobywanie odcisków kluczy, tajne penetracje, instalacja i wykorzystanie środków techniki operacyjnej, wprowadzenie do spraw t[ajnych] w[spółpracowników].

Charakterystyka, 1968 r.

Wychował liczną grupę funkcjonariuszy, którym wpoił zasady poszanowania prawa oraz właściwego podejścia do wykonywania zadań służbowych.

Wniosek o nadanie stopnia podpułkownika MO, 1990 r.

Kwidzyn

Nazwisko i imię	Imię ojca	Stopień służbowy	Czas pełnienia funkcji
Kierownicy/szefowie PUBP/PUdsBP			
Elas Edward	Władysław	ppor.	7 VII–1 VIII 1945
Korzeniak Tadeusz	Józef	st. sierżant	p.o. 1 VIII–24 IX 1945
Górecki Jan	Władysław	ppor./por./kpt.	24 IX–8 XI 1945 p.o. 9 XI 1945–31 I 1948
Reksa Bolesław	Piotr	por.	1 II–9 XI 1948
Bielawski Antoni	Władysław	por.	p.o. 10 XI 1948–15 VIII 1950 15 VIII–20 XI 1950
Pieńkowski Zygmunt	Franciszek	chor.	15 I–10 IV 1952
Borowicz Jerzy	Józef	ppor.	1 VI 1952–22 IV 1953
Turowski Józef	Stanisław	por.	1 VII 1953–1 IX 1956
Anastaziak Mieczysław	Franciszek	ppor.	p.o. 1 IX–31 XII 1956
Zastępcy			
Barański Czesław	Józef	ppor.	p.o. 1 I–1 IV 1948
Pawłowski Henryk	Stefan	chor.	p.o. 1 IV 1948–1 III 1949
Bielawski Antoni	Władysław	por.	p.o. 10 XI 1948–31 III 1949 31 III 1949–1 VIII 1950
Busma Mieczysław	Stanisław	chor./ppor.	1 XII 1950–1 VII 1952
Fałtynowski (Fałtynowski?) Stanisław	Jan	chor.	1 XII 1952–1 V 1954
Turowski Józef	Stanisław	ppor.	1–30 VIII 1953
Dziuk Adam	Jan	st. sierż./ppor.	15 VII 1954–1 IV 1955
Zastępcy komendanta MO ds. bezpieczeństwa/I zastępcy komendanta MO ds. SB			
Anastaziak Mieczysław	Franciszek	por./kpt.	1 I 1957–30 IV 1963
Andrzejewski Jan	Norbert	mjr	1 V 1963–4 X 1967
Owiecki Marian	Bolesław	mjr/ppłk	16 II 1968–16 VI 1974
Milewski Jerzy	Aleksander	kpt.	16 VI 1974–31 V 1975
Zastępcy komendanta miejskiego MO/szefa RUSW ds. SB			
Borkowski Zbigniew	Konstanty	mjr/ppłk	15 V 1983–5 XII 1989 (wg karty ewidencyjnej)

Rejniak Jerzy
s. Tadeusza
ur. 10 II 1941 r.
w Piotrkowie
Trybunalskim

- 1 VII 1968 Oficer (na wolnym etacie inspektora operacyjnego) SB KP MO w Malborku.
- 1 III 1969 Inspektor operacyjny SB KP MO w Malborku.
- 6 I 1970 Słuchacz Oficerskiej Szkoły Operacyjnej SB MSW w Legionowie.
- 23 XII 1970 Inspektor operacyjny SB KP MO w Malborku.
- 1 VIII 1972 Starszy inspektor operacyjny SB KP MO w Malborku.
- 1 IV 1974 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Gdańsku.
- 16 VIII 1975 W dyspozycji komendanta wojewódzkiego MO w Elblągu.
- 1 IX 1975 Kierownik Sekcji 6. Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 16 III 1978 Starszy inspektor Inspektoratu Analityczno-Informacyjnego przy zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Elblągu.
- 15 I 1980 Starszy wykładowca cyklu II (pracy operacyjnej) w Wyższej Szkole Oficerskiej SB MSW w Legionowie.
- 16 VIII 1981 Starszy inspektor Inspektoratu Analityczno-Informacyjnego przy zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Elblągu.
- 15 V 1983 Zastępca komendanta miejskiego MO/szefa RUSW ds. SB w Malborku** (w okresie 30 X 1986–31 I 1987 słuchacz Wyższej Szkoły KBP [KGB] przy RM ZSRS w Moskwie).
- 15 I 1990 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu.
- 1 II 1990 Zastępca naczelnika Wydziału „T” SB WUSW w Elblągu.**
- 31 VII 1990 Zwolniony.

Członek: PZPR (1966), I sekretarz POP przy KP MO w Malborku (1972–1974).

Awanse:

kpr. MO (1969), ppor. MO (1971), por. MO (1974), kpt. MO (1978), mjr MO (1983), ppłk MO (1987).

Wykształcenie:

- 1960 Liceum Ogólnokształcące w Malborku.
- 1963 Studium Nauczycielskie w Bydgoszczy (historia).
- 1970 Oficerska Szkoła Operacyjna SB MSW w Legionowie.
- 1974 Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Gdańskiego (mgr historii).
- 1987 Wyższa Szkoła KBP [KGB] przy RM ZSRS w Moskwie.

Odnaczenia:

- 1974 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1978 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
- 1979 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1980 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1982 Odznaka honorowa „Za zasługi dla województwa elbląskiego”.
- 1984 Brązowy medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1985 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1987 Złota odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1988 Srebrny medal „Za zasługi dla obronności kraju”.
- 1988 Srebrna odznaka „W służbie narodu”.

Prośbę swą motywuję tym, że praca ta w większym stopniu niż praca nauczycielska przyczyni się do rozwoju i bezpieczeństwa mojego kraju, a także da mi więcej zadowolenia.

Podanie J. Rejniaka do KW MO w Gdańsku, 1968 r.

Pracuję bardzo dobrze z siecią [tajnych] w[spółpracowników], wywodzącą się ze środowiska kleru rzymskokatolickiego. [...] Szczególnie pozytywne rezultaty w swej pracy operacyjnej odnosi w rozmowach z księżmi, mając na celu ich polityczną neutralizację.

Opinia służbowa, 1971 r.

Od 1970 r. do 1973 r. [...] dokonuje bardzo wartościowych dwóch pozyskań księży, a także rozszerza prowadzone dialogi operacyjne ze wszystkimi proboszczami parafii w powiecie Malbork.

Opinia służbowa, 1974 r.

Pracując przez ponad rok w charakterze st[arszego] wykładowcy [WSO w Legionowie] stwierdziłem, że jednak bardziej odpowiada mi praca operacyjna, a także, że w obecnej sytuacji politycznej moja praca w jednostce liniowej będzie bardziej efektywna.

Raport J. Rejniaka, 1981 r.

Pod jego kierownictwem nastąpiła dalsza rozbudowa osobowych źródeł informacji oraz wzrosła aktywność kontroli operacyjnej nad osobami podejrzanymi o wrogą działalność polityczną.

Opinia służbowa, 1986 r.

Podstawę do przeprowadzenia [z ppłk. J. Rejniakiem] rozmowy stanowił brak wystarczającego nadzoru nad realizacją zadań związanych z zabezpieczeniem uroczystości 1–3 maja 1988 roku. W wyniku powyższego dopuszczono na terenie miasta Sztum do uszkodzenia dekoracji trybuny przygotowanej na uroczystości, zniszczenia portretu Włodzimierza Lenina oraz wykonania farbą olejną napisów o wrogiej treści.

Notatka urzędowa z rozmowy dyscyplinującej, 1988 r.

- 1 III 1978 Młodszy inspektor (na wolnym etacie starszego inspektora) Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 1 II 1981 Inspektor Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 16 X 1981 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 1 X 1982 Kierownik Sekcji Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 15 V 1983 Kierownik Sekcji Wydziału II (na wolnym etacie kierownika Sekcji Wydziału V) SB KW MO w Elblągu.
- 16 VI 1983 Starszy inspektor Grupy II SB KM MO/RUSW w Malborku.
- 1 XI 1986 P.o. zastępca szefa RUSW ds. SB w Malborku.**
- 1 IV 1987 Starszy inspektor Grupy II SB RUSW w Malborku.
- 15 I 1990 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu.
- 1 II 1990 P.o. inspektor ds. kadr, szkolenia i wychowania RUSW w Malborku.
- 31 VII 1990 Zwolniony.

Członek: PZPR (1972).

Awanse:

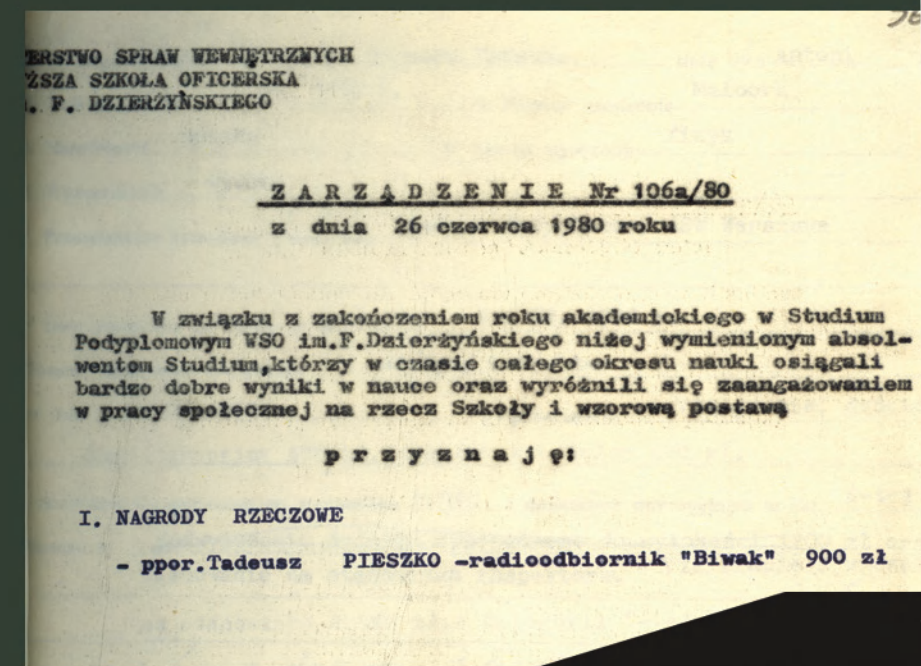
kpr. MO (1978), ppor. MO (1980), por. MO (1982).

Wykształcenie:

- 1967 Studium Nauczycielskie w Gdańsku (fizyka z chemią).
- 1975 Wydział Fizyki Uniwersytetu Gdańskiego (mgr fizyki).
- 1980 Wyższa Szkoła Oficerska SB MSW w Legionowie (studium podyplomowe).

Odnaczenia:

- 1985 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1987 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1988 Odznaka honorowa „Za zasługi dla województwa elbląskiego”.
- 1988 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
- 1989 Srebrna odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.

Pieszko Tadeusz
s. Andrzeja
ur. 14 V 1947 r.
w Malborku

Rozumiejąc rolę Służby Bezpieczeństwa w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego, wydaje mi się, że praca w jej szeregach zgodna będzie z moimi poglądami i zainteresowaniami.

Podanie T. Pieszki do KW MO w Elblągu, 1978 r.

Samodzielnie pozyskał dwóch tajnych współpracowników i kilka jednostek k[ontaktów] o[bywatelskich] oraz zorganizował lokal kontaktowy.

Opinia służbowa, 1978 r.

Jest zamiłowany w turystyce, posiada uprawnienia przewodnika PTTK.

Opinia służbowa, 1981 r.

W 1983 r., oceniając jego postawę i uzyskane wyniki, przeprowadzono z nim rozmowę wyróżniającą. [...] Jest przewodniczącym koła TPR przy RUSW w Malborku.

Opinia służbowa, 1986 r.

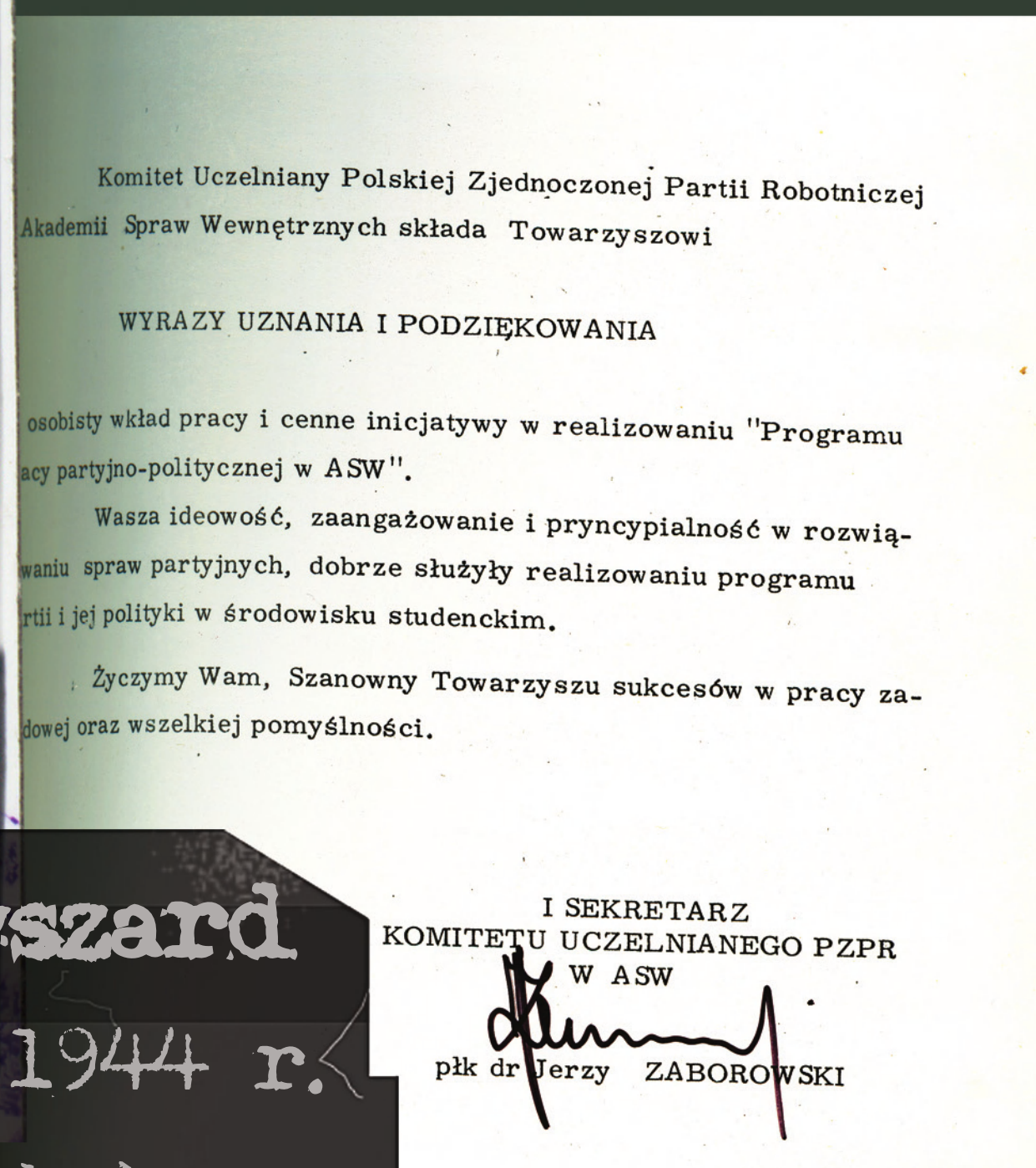
Malbork

Nazwisko i imię	Imię ojca	Stopień służbowy	Czas pełnienia funkcji
Kierownicy/szefowie PUBP/PUdsBP			
Polakowski Edward			7 VII 1945–
Lesiński Daniel	Adam (Abram)		1945–17 IV 1946
Ratajczak Zygmunt	Władysław	ppor.	26 VI 1946–
Dybała Zbigniew	Szczepan	por.	p.o. 1 X 1946–1 V 1947
Szymański Stefan	Wacław	mjr	1 V 1947–1 II 1948
Kowalik Wiesław	Bronisław	ppor.	p.o. 1 II 1948–1 VI 1951
Sawicki Wiesław	Jan	ppor.	p.o. 1 V 1951–15 I 1952
Ptaszyński Adam	Andrzej	chor./ppor.	15 I–10 IX 1952
Kwasiborski Stanisław	Józef	por.	1 IX 1952–1 IX 1953
Sobecki Roman	Stefan	por.	15 IX 1953–1 IV 1955
Cielicki Stefan		ppor.	1 IV–31 VIII 1955
Kierzek Marian	Walenty	por.	1 IX 1955–31 XII 1956
Zastępcy			
Ratajczak Zygmunt	Władysław	ppor.	17 IV–15 IX 1946
Salamon Józef	Stefan		p.o. 31 X 1947–1 IV 1948
Kowalik Wiesław	Bronisław	ppor.	1 II 1948–13 XII 1949
Barański Czesław	Józef	ppor.	p.o. 1 IV 1948–15 IV 1949
Sawicki Wiesław	Jan	ppor.	1 V 1951–15 I 1952
Krawczyk Ryszard	Walenty	sierz./ppor.	15 V–30 VII 1951
Borowicz Jerzy	Józef	chor.	1 XII 1951–1 VI 1952
Kobyłecki Zbigniew	Józef	por.	1 IX 1952–1 V 1953
Cielicki Stefan		chor./ppor.	1 V 1953–1 IV 1955
Zastępcy komendanta MO ds. bezpieczeństwa/l zastępcy komendanta MO ds. SB			
Kierzek Marian	Walenty	por./kpt./mjr	1 I 1957–30 IX 1966
Rzeźnicki Zdzisław	Józef	kpt./ mjr	1 XI 1966–31 V 1975
Zastępcy komendanta miejskiego MO/szefa RUSW ds. SB			
Rejniak Jerzy	Tadeusz	mjr	15 V 1983–15 I 1990
Pieszko Tadeusz	Andrzej	por.	p.o. 1 XI 1986–1 IV 1987

Adamowski Ryszard
s. Czesława
ur. 12 XI 1944 r.
w Łęczynie
(pow. Ostrołęka)

- 1 VI 1970 Inspektor operacyjny SB KMiP MO w Malborku.
- 31 VIII 1972 Zwolniony.
- 1 X 1974 Przyjęty ponownie, inspektor operacyjny SB (na wolnym etacie starszego inspektora Wydziału II) KMiP MO w Malborku.
- 1 IV 1975 Inspektor operacyjny SB (na wolnym etacie starszego inspektora operacyjnego) KMiP MO w Malborku.
- 1 VI 1975 Inspektor grupy operacyjnej w Malborku Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 9 X 1978 Słuchacz Studium Podyplomowego Akademii Spraw Wewnętrznych w Warszawie.
- 1 VII 1979 Starszy inspektor Wydziału II SB KW MO w Elblągu.
- 1 II 1980 Starszy inspektor Wydziału IV SB KW MO w Elblągu.
- 1 IV 1983 Kierownik zmiany Wydziału „W” SB KW MO w Elblągu.
- 15 V 1983 Zastępca kierownika komisariatu MO ds. SB w Nowym Dworze Gdańskim.**
- 1 VIII 1983 Zastępca szefa RUSW ds. SB w Nowym Dworze Gdańskim.**
- 15 I 1990 W dyspozycji szefa WUSW w Elblągu.
- 1 II 1990 Zastępca naczelnika Wydziału „B” SB WUSW w Elblągu.**
- 31 VII 1990 Zwolniony.

Członek: PZPR (1968).

Awanse:

kpr. MO (1971), plut. MO (1972), sierż. MO (1975), st. sierż. MO (1977), ppor. MO (1979), por. MO (1982), kpt. MO (1986).

Wykształcenie:

- 1965 Technikum Młynarskie w Kwidzynie.
- 1967 Studium Nauczycielskie w Słupsku.
- 1978 Zaoczne Studium Administracji Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego.
- 1979 Studium Podyplomowe Akademii Spraw Wewnętrznych w Warszawie.
- 1982 Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego (mgr administracji).
- 1990 Kurs zastępców szefów RUSW ds. SB w Ośrodku Doskonalenia Kadr Kierowniczych MSW w Łodzi.

Odnaczenia:

- 1980 Brązowa odznaka „W służbie narodu”.
- 1984 Srebrny Krzyż Zasługi.
- 1985 Medal 40-lecia Polski Ludowej.
- 1987 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie porządku publicznego”.
- 1987 Odznaka honorowa „Za zasługi dla województwa elbląskiego”.
- 1989 Złoty Krzyż Zasługi.
- 1989 Brązowa odznaka „Za zasługi w ochronie granic PRL”.

Prośbę swą motywuję chęcią lepszego służenia Polsce Ludowej.

Podanie R. Adamowskiego do KW MO w Gdańsku, 1970 r.

Proszę o ponowne umożliwienie mi pracy, która bardzo mi odpowiada. Jestem przekonany, iż nie zawiodę.

Podanie R. Adamowskiego do I zastępcy komendanta wojewódzkiego MO ds. SB w Gdańsku, 1974 r.

Pracując przez okres 2 lat w Ośrodku Szkolno-Wychowawczym, doszedł do wniosku, iż praca w Służbie Bezpieczeństwa lepiej mu odpowiada, dlatego też podjął decyzję o ponownym ubieganiu się do pracy w naszym aparacie. [...] W okresie dwuletniej przerwy w pracy w naszym aparacie nie zrywał kontaktów z tym aparatem, a w kilku przypadkach samorzutnie udzielał pomocy oficerom Służby Bezpieczeństwa.

Notatka służbowa, 1974 r.

Posiada na kontakcie 8 źródeł informacji, z czego samodzielnie pozyskał 2 [tajnych] w[spółpracowników] oraz prowadzi sprawę operacyjnego sprawdzenia, której figurant podejrzany jest o prowadzenie działalności wywiadowczej.

Opinia służbowa, 1976 r.

[Kpt. Ryszard Adamowski] uznał, że aktualny stan sytuacji polityczno-społecznej w rejonie nie uzasadnia zorganizowania straży porządkowej [w związku z 1 i 3 maja]. W swej nieprzemyślanej decyzji kpt. R[yszard] Adamowski nie uwzględnił aktualnego zagrożenia polityczno-operacyjnego w mieście Elblągu, w sąsiednim mieście Gdańsku, gdzie trwał strajk w Stoczni im. Lenina, oraz sytuacji w kraju.

W nocy dnia 30 kwietnia 1988 r. o godz. 23.00 na budynku zlokalizowanym w centrum miasta Nowego Dworu [Gdańskiego] wywieszono flagę biało-czerwoną z dużym napisem „Solidarność”. Flaga ta została usunięta po godzinie czasu. O ujawnieniu Sztab WUSW [w Elblągu] powiadomiony został dopiero 1 maja o godz. 13.00 na interwencję pełnomocnika WUSW w Elblągu. Za powyższe uchybienia i nieprawidłowości udzielam kpt. R[yszardowi] Adamowskiemu ostrzeżenia służbowego z wpisaniem do akt personalnych oraz wstrzymuję kolejną premię pieniężną.

Notatka urzędowa, 1988 r.

NOWY DWÓR GDAŃSKI

Nazwisko i imię	Imię ojca	Stopień służbowy	Czas pełnienia funkcji
Kierownicy / szefowie PUBP/PUds.BP			
Wojnicz Bolesław	Michał	ppor.	1 X 1954–31 V 1956
Kowalczyk Tadeusz	Florian	ppor.	1 IV–31 XII 1956
Zastępcy komendanta MO ds. bezpieczeństwa/I zastępcy komendanta MO ds. SB			
Kowalczyk Tadeusz	Florian	por./mjr	1 I 1957–14 IX 1960
Sopel Eugeniusz	Szymon	mjr	1 X 1958–16 VIII 1967
Rados Julian	Józef	kpt.	1 IX 1967–1970
Sterczewski Władysław	Piotr	kpt.	1970–31 V 1975
Zastępcy kierownika komisariatu MO ds. SB/szefa RUSW ds. SB			
Adamowski Ryszard	Czesław	por./kpt.	15 V 1983–15 I 1990

RODZINA MILICYJNA
WZOREM RODZINY
SOCJALISTYCZNEJ